Rijad Muhammed Semaha

LIJEČENJE KUR'ANOM

Rijad Muhammed Semaha

LIJEČENJE KUR'ANOM

s arapskog
Fikret Pašanović

Sarajevo, 1998.

Naslov originala:
رياض محمد سماحة
دليل المعالجين بالقران الكريم
Prijevod sa arapskog i kompjuterska priprema:
Fikret Pašanović
Recenzenti:
Fikret Pašanović
Mustafa Prljača
Izdavač:
DD »Grin«
Za izdavača:
Hajrudin Ćudić
Štampa:
DD »Grin«
Za štampariju:
Salih Širbegović
Tiraž:
3000

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka
Bosne i Hercegovine, Sarajevo

UDK 615.852:297.18

SEMAHA, Rijad Muhammed
Liječenje Kur'anom / Rijad Muhammed Semaha ; (prijevod sa arapskog Fikret Pašanović). - Gračanica : Grin, 1998. - 160 str. ; 21 cm

ISBN 9958-764-03-2

COBISS-ID 525830

وَنُنَزِّلُ مِنَ ٱلْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾

"Mi objavljujemo u Kur'anu ono što je lijek i milost vjernicima, a nevjernicima on samo povećava propast".

Isra, 82.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُم مَّوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَآءٌ لِّمَا فِى ٱلصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

"O ljudi, već vam je stigla poruka od Gospodara vašeg i lijek za vaša srca i uputa i milost vjernicima".

Junus, 57.

وَلَوْ جَعَلْنَٰهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَّقَالُوا۟ لَوْلَا فُصِّلَتْ ءَايَٰتُهُۥٓ ءَا۬عْجَمِىٌّ وَعَرَبِىٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ هُدًى وَشِفَآءٌ وَٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُو۟لَٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾

"A da Kur'an objavljujemo na tuđem jeziku, oni bi sigurno rekli: "Trebalo je da su mu ajeti razumljivi! Zar jezik tuđ, a onaj kome se objavljuje Arap?" Reci: "On je vjernicima uputstvo i lijek. A oni koji neće da vjeruju - i gluhi su i slijepi, kao da se iz daleka mjesta dozivaju".

Fussilet, 44.

Božji poslanik ﷺ je rekao: "Držite se dva lijeka: meda i Kur'ana".
Također je rekao: "Najbolji lijek je Kur'an".

PREDGOVOR

Broj bolesti se povećava, ljekari postaju nemoćni, bolesnici zbunjeni posvuda traže lijeka, ali uzalud. Sve se to događa u časovima kada kod sebe imaju najbolji lijek – riječi Gospodara svjetova i uputu Glavara poslanika. Ima li koga da nas uputi, pa da zajedno pravim putem hodimo?

Kako i kada se liječiti Kur'anom? A da li Kur'an uistinu liječi? I koje bolesti liječi? Da li sve ili samo određenu vrstu bolesti? Da li nas Kur'an lišava potrebe za uzimanjem medikamenata i da li se treba liječiti samo njime ili u isto vrijeme i njima? Kada se liječiti samo Kur'anom, a kada i lijekovima? I kako činiti sve to? Kakvo je legalno uporište takvog postupka u Kur'anu i Sunnetu?

Ova knjiga se bavi upravo odgovorima na ova pitanja. Nastojao sam da ne budem opširan. Također sam nastojao da knjiga bude vodič i onima koji liječe Kur'anom i onima kojima je liječenje potrebno.

Molim Allaha da ovo djelo bude korisno i dobro primljeno.

Rijad Muhammed Semaha

UVOD

Čovjek je i materijalno i duhovno biće. Materijalno mu je tijelo sa svojim organskim sklopovima.

Čovjekov razum oličava sposobnost mišljenja i posjeduje određene duhovne odlike, od kojih nam je nešto poznato, a nešto nije, nešto saznatljivo, a nešto nije. Na njemu se zasniva relativan izbor između onoga što je ispravno i onoga što nije, a sve u okvirima Apsolutne volje i htijenja, koji su htjeli da čovjek ima volju i htijenje, Božije volje i htijenja koji nadilaze sve druge.

Srce, opet, upućuje na emocije i također posjeduje određene duhovne odlike koje je moguće dostići i osjetilno doživjeti svojim duhovnim sposobnostima a i urođenim imanskim mogućnostima, a postoje i neke duhovne odlike koje srce ne može postići zbog vezanosti za ovaj svijet, nemotiviranosti ili pokvarenosti.

Duša (*nefs*) je ta koju je Allah uravnoteženom stvorio i nadahnuo da može griješiti ili bogobojazna biti. Istinu veli Uzvišeni Allah: **"Spašen je i uspio je onaj ko je očisti i oplemeni, a propao je ko je okalja!"**

Duh (*ruh*) je Allahom udahnut, zahvaljujući njemu mi živimo, a on spada u stvari našeg Gospodara o kojima nam je dato malo znanja.

Sve ovo sačinjava čovjeka. Šta je čovjek? Od čega je? Kakve bolesti boluje? Kako ih liječiti?

Materijalno se liječi materijalnim, uz upućivanje molbi Allahu, i Allahovim riječima.

Organska oboljenja nastala zbog prisustva mikroba i virusa i drugih mikroorganizama ili narušavanja funkcija određenih

organa uvjetovanih organskim uzrocima liječe se ljudskom medicinom.
Duša se liječi duhovnim načinima, tj. Kur'anom, dovama, različitim oblicima imunizacije i zaštite, bez uzimanja bilo kakvih medicinskih preparata, jer oni u tim slučajevima ne koriste.
Za uspješno i ispravno liječenje, potrebno je prije svega postaviti ispravnu dijagnozu.

VRSTE BOLESTI

Bolest može biti organska ili duševna. Organske su bolesti koje zadese tijelo zbog uticaja virusa, mikroba i drugih mikroorganizama ili zastoja u funkciji nekog organa nastalog zbog organskih uzroka. Duševne bolesti nastaju kada se izvanjske duhovne sile sukobljavaju sa dušom oboljelog, pa je nadvladaju. U ovom slučaju, posljedice bivaju organske. Izvanjska sila se usmjeri na razum, srce i živce, pa dođe do mentalnih, psihičkih i nervnih oboljenja.
Ako želimo preciznију podjelu, možemo reći da se organske bolesti dijele na dvije grupe: čisto organske i one koje su organsko-duševne. Postoje i čisto duševne bolesti, a i one koje su i organske i duševne zajedno.
1 – Čisto organske bolesti liječe se materijalno, materijalno se liječi materijalnim, tj. ljudskom medicinom.
2 – Organsko-duševne bolesti imaju organske posljedice. Kroz naše iskustvo u liječenju postalo je jasno da džinni posjeduju mogućnosti da prouzrokuju i određena organska oboljenja, sa svim organskim simptomima, poput paralize, nijemoće, gluhoće i sljepila, i to tako što preuzmu kontrolu nad određenim nervnim čvorištima.

Jedan primjer: Neka žena je oboljela od zloćudne bolesti u desnoj dojci. Ljekari su zaključili da ju je nužno amputirati. I, stvarno, dojka je amputirana. Međutim, uskoro se bol pojavio i u desnoj dojci. Nakon medicinskih pretraga, ljekari su zaključili da je u pitanju ista zloćudna bolest i da je i tu dojku neophodno odstraniti. Njeni bližnji su se digli i pribjegli liječenju Kur'anom. Nakon što joj je učeno iz Kur'ana, njenim jezikom je progovorio džinn i saopštio da je on prouzročio bolest i da je planirao da joj istu bolest izazove i na koljenu. Savjetovanjem i kur'anskim liječenjem, džinn je ubjeđen da napusti tu gospođu, tražeći da mu oprostimo i mi i rečena gospođa. Nazvao je selam i otišao… Bol je nestala, a ponovne pretrage su pokazale da je gospođa u potpunosti zdrava.
Ovaj i brojni drugi primjeri dokazuju mogućnost džinna da kod ljudi izazovu simptome nekog oboljenja, kao npr. da izazovu oduzetost nekog dijela tijela, pa se stekne utisak da je u pitanju paraliza koju ljekari nisu u stanju izliječiti. Organski simptomi niza drugih bolesti čine se čisto organskim, a to nisu, te se liječe tek kur'anskim liječenjem i stupanjem u kontakt sa džinnom.
3 – U slučaju bolesti koje se mogu okarakterisati kao organske i duševne, čovjek oboli i organski i duševno i treba mu dvojako liječenje: organsko (ljudska medicina) i duhovno (liječenje Kur'anom).
Prethodno rečeno ne znači da se prilikom organskih oboljenja ne treba obraćati Allahu i tražiti pomoć u Njegovim riječima. Autentičnim predajama je potvrđeno da su Poslanik, ashabi, tabi'ini i genracija nakon njih tražili lijeka u Kur'anu za sve bolesti, i organske i duševne. Ali, kada su u pitanju organske,

uz obraćanje Allahu, istinsko vjerovanje čini nužnim nastojanje da se traga za uzrocima, pa stoga treba pribjeći i organskom liječenju. Tjelesne aktivnosti nisu u suprotnosti sa ubjeđenjem koje postoji u srcu, već iz njega i potiču.

4 – Kod čisto duševnih i duševno-organskih oboljenja, organski lijekovi ne pomažu; šta više, nuspojave izazvane lijekovima utiču na organizam, pa je onda potrebno organski liječiti njih. Stoga savjetujem da se u ova dva slučaja obustavi davanje organskih lijekova, jer nimalo ne koriste, da ne govorimo o štetnim nuspojavama. U većini slučajeva riječ je samo o sredstvima za umirenje.

Obzirom da kod duševnih oboljenja ne koristie lijekovi, savjetujemo da se njihovo davanje i uzimanje obustavi. Nakon toga treba utvrditi o kojoj vrsti duševne bolesti je riječ: da li je u pitanju šejtanska opsjednutost, do koje dolazi iz razloga koje ćemo, ako Bog da, spomenuti, ili je u pitanju sihir, začaranost, koja se može različito manifestirati.

SIMPTOMI DUŠEVNE BOLESTI

Prije nego što detaljnije progovorimo o duševnim bolestima i načinu njihova liječenja, potrebno je dobro objasniti po čemu se duševna bolest razlikuje od organske.

Duševne bolesti imaju simptome, od kojih se neki javljaju u budnom stanju, a neki u snu.

SIMPTOMI KOJI SE POJAVLJUJU U SNU

- različiti oblici nesanice,
- uznemirenost uopće,
- česta polucija,
- noćne more,

- različiti zastrašujući snovi, koji izazivaju stezanje, nemir, žalost, strah,
- viđenje zmija, akrepa (škorpija), pasa, mačaka i drugih životinja,
- govorenje, uzdisanje i mrmljanje u snu,
- škripanje zubima,
- nesvjesno ustajanje i hodanje u snu,
- vrištanje, smijanje i plakanje,
- sanjanje da se pada svisoka,
- sanjanje da se hoda po mezarju ili pustom mjestu,
- viđenje prikaza,
- viđenje ljudi čudnog izgleda, previsokih, preniskih i slično,
- bilo kakvi snovi koji se ponavljaju i uzrokuju tjeskobu ili strah, ili se obistinjuju, ali ostavljaju negativne posljedice na duševno stanje, kao npr. da neko sanja sudar, pa se on dogodi, ili da se neko razbolio ili umro, pa se to dogodi.

SIMPTOMI KOJI SE POJAVLJUJU NA JAVI

- bolovi u određenom dijelu tijela kod kojih ne pomaže lijek,
- stalna glavobolja bez stvarnog organskog uzroka,
- depresija, tjeskoba i osjećaj gušenja,
- osjećaj odvratnosti prema kući, ženi, djeci, porodici
- ubrzano lupanje srca bez ikakvog naprezanja,
- šejtanske sugestije da uradi nešto loše, ubije, počini blud i slično,
- izbjegavanje sjećanja na Allaha, djela pokornosti i namaza, a ako i stane klanjati onda izgubi pamćenje, pa

ne zna ni koliko je rekata klanjao, niti se može sasrediti na namaz, i često ga obuzimaju stanja nesvjestice, sljepila, zviždanja, žestoki nekontrolisani napadi plača ili smijeha i slično,

- nekontrolisani izljevi bijesa,
- rasijanost,
- izbezumljeni pogledi, riječi ili djela ili sve troje zajedno,
- neuobičajena zaboravnost,
- obamrlost pojedinih dijelova tijela, uz osjećaj lijenosti i klonulosti,
- neuobičajeno trnjenje određenog dijela tijela, bez da se na njega oslanjao duže vrijeme i bez drugog organskog uzroka,
- škripanje zubima,
- padavica,
- grčenje pojedinih dijelova tijela,
- gubljenje kontrole nad pojedinim dijelovima tijela koje i dalje osjeća ili ne osjeća,
- buncanje,
- osjećaj osobe da je neko stalno prati i priviđanje ili neki čudni osjećaji u dijelu tijela ili čitavom tijelu.

Ukoliko postoje svi ovi simptomi ili neki od, čak i jedan od njih, u snu ili na javi, ali u neuobičajenom obliku, kao npr. da se ponavlja, da je jako izražen, ili da se više simptoma očituje u isto vrijeme a da nisu u skladu sa čovjekovim uobičajenim ponašanjem, sve to ukazuje da je ovu osobu spopao šejtan.

PODJELA OPSJEDNUTOSTI[1]

Zavisno od snage, ovu opsjednutost dijelimo na četiri vrste. Ovu podjelu nismo pročitali u redovima ili između redova, već smo je, zahvaljujući Allahovoj dobroti, pročitali iz otvorene knjige – hiljada slučajeva koje smo imali i koje je potvrdila stvarnost. Stanje čovjeka u trenucima prisustva džinna u njemu treba pojasniti stoga što, kada se izvrši pritisak na džinne na šerijatom dozvoljen način – učenjem Kur'ana, dovom i slično – postoje četiri slučaja, četiri stupnja, koje ćemo poredati po jačini:

PRVO STANJE

U ovom stanju, prisustvo džinna u čovjeku se može utvrditi na osnovu određenih znakova, poput ukočenosti pogleda, promijenjenog načina govora, promjene snage i brojnih drugih znakova. Važno je napomenuti da u ovom slučaju bolesnik u potpunosti postaje nesvjestan i ne može kontrolisati šta govori i čini, kao da je u totalnoj anesteziji.

DRUGO STANJE

U ovom stanju, bolesnik je svjestan nekih stvari, a nije drugih, poput nekoga ko sanja nešto, pa se sjeća nekih detalja, a ne sjeća drugih. Ni ovakav bolesnik nije u stanju kontrolisati svoje riječi i postupke.

[1] Autor razlikuje stanje koje je nastalo samostalnim djelovanjem džinna, koje naziva "**mess**" (*dodir*), i ono nastalo po nečijem nalogu, koje naziva **sihr**. Prvo ćemo prevoditi kao **opsjednutost**.

TREĆE STANJE

U ovom stanju, bolesnik je potpuno svjestan svojih riječi i djela, ali nema kontrolu nad svojim riječima niti postupcima.

ČETVRTO STANJE

Ovo stanje je vrlo često. U njemu se javljaju pojedinačni simptomi, ali bolesnik ne gubi svijest i u potpunosti zna šta se zbiva, šta govori i čini, a također posjeduje i moć kontrolisanja svojih postupaka, izuzev nekih fizioloških stvari poput nekontrolisanog plača sa suzama koje se po trima osobinama razlikuju od običnih: ne mogu se suspregnuti, izlaze sa obje strane očiju ili iz sredine kapaka i gorkog su okusa, dok se suze prilikom običnog plača mogu suspregnuti, izlaze iz uglova očiju i slankastog su okusa. Može doći i do nekontrolisanog smijeha, trnjenja cijelog tijela ili nekog dijela, grčeva, osjećaja klonulosti u čitavom tijelu ili u nekom dijelu tijela ili nekog drugog od simptoma o kojima ćemo kasnije govoriti. Ovi simptomi ukazuju da postoji izvjestan stepen opsjednutosti, iako neki misle da se o njoj radi tek ako iz čovjeka progovara džinn, mada to nije uslov. Jer, mnogi ljudi obolijevaju a da iz njih ne progovara džinn, ali se kod njih steknu simptomi dovoljni da se utvrdi da se radi o opsjednutosti. Njima je potrebna pomoć kako se stanje ne bi pogoršalo i kako se blaži oblik ne bi pretvorio u teži.

Tijelo može biti napadnuto nekim mikrobom ili virusom ili se može dogoditi neki poremećaj funkcija koji se odražava i na duševnom planu. Čovjek nije sačinjen samo od tijela, već i od materije i od duha. Kao što tijelo obolijeva, i duša može

oboljeti. Duševne bolesti mogu biti izazvane od strane nekoga (sihr) ili neizazvane.

Iako tijelo u sebi sadržava nebrojeno mnogo mikro-organizama, svako tijelo ne oboli. To se dešava tek ako oslabe odbrambeni mehanizmi organizma, što omogućava tim organizmima da ga napadnu i prouzrokuju bolest, nakon čega se pojave svi njeni simptomi. Isto je i sa duševnim zdravljem. Sa svakim čovjekom je skupina drugih nevidljivih bića: meleki čuvari i pisari, džinni koji su vjernici i oni koji to nisu i različiti šejtani. Ipak, svaki čovjek nije opsjednut, ali u određenim okolnostima dolazi do određenih duševnih bolesti, u časovima kad na različite načine oslabi imanski imunitet: žestokom srdžbom, tugom ili strahom, nemarnošću ili na neki drugi način koji čovjeka učini sklonim obolijevanju, kao npr. da neko posjeduje naslijeđenu ili okolinom i odgojem stečenu podložnost nervnog sistema obolijevanju, ili da se sve to dogodi zbog nekih drugih uzroka koje je Allah svojom mudrošću odredio.

U svim ovim situacijama, čovjek treba nastojati da se izliječi šerijatom dozvoljenim načinima zasnovanim na Kur'anu i Poslanikovoj ﷺ uputi. Svaki pokušaj liječenja drugim sredstvima je bespredmetan i nema potrebe za njim.

NEKI OD UZROKA OPSJEDNUTOSTI

PRETJERANOST U EMOCIJAMA, npr.:

- pretjeran strah,
- pretjerana srdžba,
- pretjerana tuga,
- pretjeran nemar,
- odanost uživanjima,

1. nanošenje neugodnosti i činjenje nasilja nad džinnima, svjesno ili nesvjesno.

Svjesno nanošenje neugodnosti i i činjenje nasilja nad džinnima čine oni koji upotrebljavaju različite načine kojima bez valjana razloga i za sitnice spaljuju džinne.

Nesvjesno se džinnima može nanijeti šteta i počiniti nasilje prema njima npr. bacajući kamenje na mračnim mjestima, iznenadnim ulaženjem u nenastanjene ruševine bez zikra i dove, jer će možda time uznemiriti neke džinne, mokrenjem u rupe, uznemiravanjem džinna na bilo koji drugi način, kao npr. proizvođenjem jakih zvukova na mjestima gdje obitavaju i slično. Stoga nalazimo da nas je naš Poslanik ﷺ savjetovao i upućivao šta da činimo u svakom trenutku: prilikom ustajanja i sjedanja, odlaska, ulaska u kuću, nužnik ili ruševinu i izlaska iz njih. Za svaku priliku - jedenje, pijenje, spolno općenje i drugo - on nam je ostavio zikr i dovu kojima ćemo se zaštititi, kako nam šejtan ne bi društvo pravio i uznemiravao nas.

Stoga jedan od uzroka opsjednutosti može biti i neslijeđenje Poslanikovih ﷺ uputa u ovom smislu. Ko bude želio znati načine za zaštitu, djelo "El-Ezkâr" od Nevevija sadrži sasvim dovoljno njih, neke od njih ćemo kasnije navesti.

2. Jedan od razloga zbog kojih džinni opsjednu čovjeka je osveta nekog od svojih rođaka, kojem je dotični učinio nešto loše. Jer, i džinni su skloni nepravdi i nasilju, nepromišljenosti i lakomislenosti.
3. zaljubljenost džinna u nekoga od ljudske vrste,
4. različita učenja koja sadržavaju tajanstvene formulacije i nerazumljiva imena ili mnogostruko ponavljanje

određenih ajeta ili Božijih imena u lošoj namjeri i sa lošim nijjetom.

LIJEČENJE

NAJVAŽNIJI UVJETI KOJE MORAJU POSJEDOVATI ONAJ KOJI LIJEČI I ONAJ KOJI SE PODVRGAVA LIJEČENJU

Onaj koji liječi treba posjedovati čvrst iman – vjerovanje, imati puno povjerenje u Allaha i Njegove riječi i iskreno mu se obraćati. Koliki bude iman, toliki će biti stepen izliječenja.

Onaj ko se liječi mora biti ubjeđen da će Allah od njega primiti dovu i zikr i traženje lijeka putem Kur'ana. Liječenje Kur'anom ne smije biti po sistemu pokušaja. Onaj ko se hoće liječiti također ne smije ustrajati u griješenju. Oboljeli može liječiti sam sebe, a ako to nije u stanju, neka odabere među sebi bliskima i odanima onoga za koga smatra da mu je spreman pomoći i rukovoditi njegovim liječenjem.

Prije prelaska na metode liječenja, želim uputiti još nekoliko savjeta i onima koji liječe i onima koji se podvrgavaju liječenju.

SAVJETI ONIMA KOJI LIJEČE

Savjetujem da se neko ko je i sam ranije bio opsjednut ili opsihiren ne bavi liječenjem nekoga koga mu nije obaveza liječiti, dakle nekoga mimo svojih najbližih, jer to nije dužan. Jer, postoji više mogućnosti da i sam ponovo oboli. Kod onoga ko je ranije obolijevao džinn je istjeran ili je ubijen.

Ako je istjeran, ostavio je trag koji drugi mogu prepoznati, a ako je ubijen, ostavio je miris koji drugi džinni također mogu raspoznati, tako da je u oba slučaja takva osoba izložena ponovnom obolijevanju. Nadalje, možda je džinn izašao pod pritiskom djelâ pokornosti koja su zaštitila ranije oboljelog, pa stoga preža da ovaj počne griješiti, postane nemaran ili da mu ispane zgodna prilika za novi napad, kao npr. da se dotični zabavi liječenjem drugih, te ga u trenucima slabosti napadne on ili neko od njegovih bližnjih i ponovo mu naškodi.

SAVJETI ONOME KO SE PODVRGAVA LIJEČENJU

Onome koga Allah izliječi od ovog belaja želim reći: Nužno je da redovno i dosljedno vrši osnovne, obavezne vjerske dužnosti i da nastoji vršiti i Poslanikove ﷺ sunnete i u potpunosti slijediti njegovu uputu, iskreno se predajući svome Stvoritelju. Iskrena predanost Stvoritelju i krajnje pouzdanje u Njega najsigurnija su zaštita, jer Kur'an saopštava da prokleti šejtan veli: "Zavešću ih sve, osim Tvojih iskrenih robova među njima". Nepridržavanje ovih uputa je glavni i najveći uzrok neizliječenja nekih slučajeva i dugotrajne bolesti. Sa svakim ispoljavanjem manjkavosti u ovom pogledu, ubrzo dolazi do pogoršanja, a sa dosljednošću stanje se popravlja.

BITNI ČINIOCI LIJEČENJA KUR'ANOM

U svojoj biti, liječenje Kur'anom počiva na dvije osnovne neodvojive uporišne tačke.

PRVA UPORIŠNA TAČKA:

Oslobađanje čovjekovih postupaka od šejtanskog uticaja u mjeri koja mu omogućava da kako treba obavlja djela kojima se izražava pokornost Allahu i da se riješi nekontrolisanih postupaka koji su osnovni problem u ovakvim situacijama u koje, ponovimo, čovjek dospijeva zbog prevelikog nemara i griješenja ili zbog nepoznavanja načina na koje šejtan može ostvariti svoj uticaj na njega. Ovaj uticaj u ovoj fazi se suzbija programom šerijatom dopuštenog liječenja koje ni u kom slučaju ne izlazi iz okvira Kur'ana i Sunneta, koje i jeste predmetom ove knjige. Šejtan na taj način biva savladan i biva slomljen njegov neposredni uticaj na čovjekovo ponašanje, što ovome daje priliku se vrati u Allahovu utvrdu i zaštitu obavljajući ibadete bez šejtanovog upliva na njega.

DRUGA UPORIŠNA TAČKA:

Počiva na ispunjavanju uslova da bi liječenje bilo korisno, a oni se sastoje od izvršavanja farzova i drugih bogougodnih djela i potpunom poštivanju šerijatskih odredbi a izbjegavanju zabrana. Bit ove uporišne tačke, dakle, jeste razvijanje voljnog ponašanja čovjekovog, navikavanje i upućivanje na izvršavanje djelâ pokornosti. Time se smanjuje obim od strane šejtana dirigovanih nekontrolisanih postupaka, svodi na minimum i na kraju nestaje. Na taj način, putem vršenja bogougodnih djela, čovjek se uzdiže na nivo zaštićenosti i očuvanosti.

NAČIN LIJEČENJA

Onaj ko liječi, desnom rukom obuhvati čelo bolesnika i na uho mu lijepo, ispravno i melodiozno uči ajete "**rukje**"[2], izliječenja i otklanjanja bolesti, koje Poslanik ﷺ spominje u hadisu.

AJETI "RUKJE"[3]:

1. Cijela Fâtiha,
2. Ajeti iz sure El-Bekare: 1-5; 163-163; 255; 285-286,
3. Alu 'Imrân, 18,
4. El-A'râf, 54,
5. El-Mu'minûn, 115-118,
6. Es-Sâffât, 1-10,
7. El-Hašr, 21-24,
8. El-Džinnn, 3,
9. Sura El-Ihlas,
10. Sura El-Felek,
11. Sura En-Nas.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٢﴾ ٱلرَّحۡمَٰنِ
ٱلرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَٰلِكِ يَوۡمِ ٱلدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَإِيَّاكَ نَسۡتَعِينُ ﴿٥﴾ ٱهۡدِنَا

[2] U arapskom jeziku riječ "**rukja**" se upotrebljava za učenje ili izgovaranje određenih riječi u svrhu liječenja, pa ćemo je zadržati i u prijevodu.

[3] Navodićemo samo arapski tekst ajeta. Ni ajete, a ni kasnije navedene različite dove nećemo transkribirati, pisati našim slovima na arapskom jeziku, jer svaki način transkripcije ima svoje manjkavosti i jedino original zadržava sva smjerana svojstva.

ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ أَنۡعَمۡتَ عَلَيۡهِمۡ غَيۡرِ ٱلۡمَغۡضُوبِ
عَلَيۡهِمۡ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ﴿٧﴾

الٓمٓ ﴿١﴾ ذَٰلِكَ ٱلۡكِتَٰبُ لَا رَيۡبَۛ فِيهِۛ هُدٗى لِّلۡمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ ٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ
بِٱلۡغَيۡبِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ﴿٣﴾ وَٱلَّذِينَ
يُؤۡمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبۡلِكَ وَبِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ يُوقِنُونَ
﴿٤﴾ أُوْلَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدٗى مِّن رَّبِّهِمۡۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ﴿٥﴾

وَإِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلرَّحۡمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾ إِنَّ فِي خَلۡقِ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَٱلۡفُلۡكِ ٱلَّتِي تَجۡرِي
فِي ٱلۡبَحۡرِ بِمَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن مَّآءٖ فَأَحۡيَا بِهِ
ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٖ وَتَصۡرِيفِ ٱلرِّيَٰحِ
وَٱلسَّحَابِ ٱلۡمُسَخَّرِ بَيۡنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ
﴿١٦٤﴾

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ
مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَ

وَسِعَ كُرْسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ ۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ ٱلْعَلِىُّ
ٱلْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾
ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ
وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِۦ ۚ وَقَالُوا۟ سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا ۖ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾
لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا ٱكْتَسَبَتْ ۗ رَبَّنَا لَا
تُؤَاخِذْنَآ إِن نَّسِينَآ أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَآ إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُۥ
عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦ ۖ وَٱعْفُ عَنَّا وَٱغْفِرْ
لَنَا وَٱرْحَمْنَآ ۚ أَنتَ مَوْلَىٰنَا فَٱنصُرْنَا عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٢٨٦﴾
شَهِدَ ٱللَّهُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَأُو۟لُوا۟ ٱلْعِلْمِ قَآئِمًۢا بِٱلْقِسْطِ ۚ لَآ
إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١٨﴾
إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى
ٱلْعَرْشِ يُغْشِى ٱلَّيْلَ ٱلنَّهَارَ يَطْلُبُهُۥ حَثِيثًا وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ وَٱلنُّجُومَ
مُسَخَّرَٰتٍۭ بِأَمْرِهِۦٓ ۗ أَلَا لَهُ ٱلْخَلْقُ وَٱلْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٥٤﴾

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَٰكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَٰلَى
ٱللَّهُ ٱلْمَلِكُ ٱلْحَقُّ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَن يَدْعُ مَعَ
ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ لَا بُرْهَٰنَ لَهُۥ بِهِۦ فَإِنَّمَا حِسَابُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ
ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُل رَّبِّ ٱغْفِرْ وَٱرْحَمْ وَأَنتَ خَيْرُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿١١٨﴾
وَٱلصَّٰٓفَّٰتِ صَفًّا ﴿١﴾ فَٱلزَّٰجِرَٰتِ زَجْرًا ﴿٢﴾ فَٱلتَّٰلِيَٰتِ ذِكْرًا
﴿٣﴾ إِنَّ إِلَٰهَكُمْ لَوَٰحِدٌ ﴿٤﴾ رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَرَبُّ ٱلْمَشَٰرِقِ ﴿٥﴾ إِنَّا زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنْيَا بِزِينَةٍ ٱلْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾
وَحِفْظًا مِّن كُلِّ شَيْطَٰنٍ مَّارِدٍ ﴿٧﴾ لَّا يَسَّمَّعُونَ إِلَى ٱلْمَلَإِ ٱلْأَعْلَىٰ
وَيُقْذَفُونَ مِن كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُحُورًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٩﴾
لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُۥ خَٰشِعًا مُّتَصَدِّعًا
مِّنْ خَشْيَةِ ٱللَّهِ ۚ وَتِلْكَ ٱلْأَمْثَٰلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ
ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ۖ هُوَ ٱلرَّحْمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ
﴿٢٢﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْمَلِكُ ٱلْقُدُّوسُ ٱلسَّلَٰمُ
ٱلْمُؤْمِنُ ٱلْمُهَيْمِنُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْجَبَّارُ ٱلْمُتَكَبِّرُ ۚ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلْخَٰلِقُ ٱلْبَارِئُ ٱلْمُصَوِّرُ ۖ لَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ

يُسَبِّحُ لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

وَأَنَّهُۥ تَعَٰلَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا ٱتَّخَذَ صَٰحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾

قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُن
لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ ﴿٤﴾

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ ﴿١﴾ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ
﴿٣﴾ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِى ٱلْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ ٱلنَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ ﴿٣﴾ مِن شَرِّ
ٱلْوَسْوَاسِ ٱلْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ ٱلَّذِى يُوَسْوِسُ فِى صُدُورِ ٱلنَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ ٱلْجِنَّةِ
وَٱلنَّاسِ ﴿٦﴾

Ova "rukja" utiče na džinna. Ako je slab, on odmah izađe, a ako ne, onda mu nanese bol, pa se pojave znaci kao što su vrištanje, drhtanje, pokušaj bježanja, zatvaranje očiju. Jedan od najvažnijih znakova je ukočenost pogleda, koja ukazuje na prisustvo džinna. Pri tom moramo uvažavati o kojem od opisana četiri stanja je riječ. **Sa džinnom treba razgovarati odvažno, kao da govorimo sa čovjekom koji griješi i nanosi štetu i sebi i drugima. Prvo ga upoznajemo i saznajemo mu ime, vjeru i uzrok ulaska u tijelo** – da li ga je neki sihirbaz prinudio, te kakvu vrstu nevolja uzrokuje u organizmu. Potom ga upućujemo i ukazujemo mu da je zabranjeno to što čini, plašimo ga

Allahovom kaznom i tražimo da dovede u red ono što je narušio. Sve ovo činimo ako rekne da je musliman. Ako, pak, nije, onda mu se nudi islam. Ako ga prihvati, bolje po njega, a ako neće – nema prisile. U svakom slučaju mu se naređuje da izađe bez nanošenja štete i ne dozvoljava mu se da izađe kroz oči, pazuho ili stomak, već na prst noge ili ruke. U njegov izlazak se uvjeravamo ponovnim učenjem "rukje" i nekih ajeta koji govore o kazni (vidjeti u nastavku!). Nakon toga simptomi nestaju a bolesnik osjeća trenutno olakšanje.
Ukoliko odbije izaći, moguće je primijeniti udarce po plećima, stražnjici, bokovima i sa strana po vratu, uvažavajući tjelesno stanje bolesnika, uz potpunu sigurnost u prisustvo džinna, kako ne bi istučen bio čovjek.
Ako i dalje bude odbijao da izađe, ili ako bude u pitanju četvrto stanje, uče se sljedeće sure: Er-Ra'd, Jasin, Es-Sâffât, Ed-Duhân, El-Džâsije, Er-Rahmân, El-Vâki'a, završni ajeti sure El-Hašr (21-24), El-Mulk, El-Džinnn, El-Burûdž, Et-Târik, El-A'lâ, El-Gâšije, Ez-Zelzele, El-Kâri'a, El-Humeze, El-Kâfirun, El-Ihlâs, El-Felek i En-Nâs.

Potom se uče **ajeti o kazni**, a to su sljedeći:

1. En-Nisâ', 167-173,
2. El-Mâ'ide, 33-34,
3. El-Enfâl, 12,
4. El-Hidžr, 16-18,
5. El-Isrâ', 110-111,
6. El-Enbijâ', 70,
7. El-Hadž, 19-22,
8. En-Nûr, 39,
9. El-Furkân, 23,

10. Es-Sâffât, 98
11. Gâfir, 78.
12. Fussilet, 44.
13. Ed-Duhân, 43-50.
14. El-Džâsije, 7-8.
15. El-Ahkâf, 29-34.
16. Er-Rahmân, 33-36.

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْحَىُّ ٱلْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُۥ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَّهُۥ مَا فِى
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ مَن ذَا ٱلَّذِى يَشْفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذْنِهِۦ ۚ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَىْءٍ مِّنْ عِلْمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ
وَسِعَ كُرْسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ ۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ ٱلْعَلِىُّ
ٱلْعَظِيمُ ٢٥٥

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ قَدْ ضَلُّوا۟
ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ١٦٧ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَظَلَمُوا۟ لَمْ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغْفِرَ
لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ١٦٨ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ
أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا ١٦٩ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ
جَآءَكُمُ ٱلرَّسُولُ بِٱلْحَقِّ مِن رَّبِّكُمْ فَـَٔامِنُوا۟ خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَإِن تَكْفُرُوا۟
فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ١٧٠

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا تَغْلُوا۟ فِى دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا
ٱلْحَقَّ ۚ إِنَّمَا ٱلْمَسِيحُ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ ٱللَّهِ وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلْقَىٰهَآ إِلَىٰ
مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ ۖ فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ ۖ وَلَا تَقُولُوا۟ ثَلَٰثَةٌ ۚ ٱنتَهُوا۟
خَيْرًا لَّكُمْ ۚ إِنَّمَا ٱللَّهُ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ سُبْحَٰنَهُۥٓ أَن يَكُونَ لَهُۥ وَلَدٌ ۘ لَّهُۥ
مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ١٧١
لَّن يَسْتَنكِفَ ٱلْمَسِيحُ أَن يَكُونَ عَبْدًا لِّلَّهِ وَلَا ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ ٱلْمُقَرَّبُونَ ۚ وَمَن
يَسْتَنكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ١٧٢ فَأَمَّا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم
مِّن فَضْلِهِۦ ۖ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱسْتَنكَفُوا۟ وَٱسْتَكْبَرُوا۟ فَيُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ١٧٣

إِنَّمَا جَزَٰٓؤُا۟ ٱلَّذِينَ يُحَارِبُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَسْعَوْنَ فِى ٱلْأَرْضِ
فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوٓا۟ أَوْ يُصَلَّبُوٓا۟ أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُم مِّنْ خِلَٰفٍ أَوْ
يُنفَوْا۟ مِنَ ٱلْأَرْضِ ۚ ذَٰلِكَ لَهُمْ خِزْىٌ فِى ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ٣٣ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟ مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا۟ عَلَيْهِمْ ۖ فَٱعْلَمُوٓا۟

أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾

إِذْ يُوحِى رَبُّكَ إِلَى ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ أَنِّى مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا۟
ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ سَأُلْقِى فِى قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلرُّعْبَ فَٱضْرِبُوا۟
فَوْقَ ٱلْأَعْنَاقِ وَٱضْرِبُوا۟ مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِى ٱلسَّمَآءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّٰهَا لِلنَّٰظِرِينَ ﴿١٦﴾ وَحَفِظْنَٰهَا مِن
كُلِّ شَيْطَٰنٍ رَّجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنِ ٱسْتَرَقَ ٱلسَّمْعَ فَأَتْبَعَهُۥ شِهَابٌ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾
قُلِ ٱدْعُوا۟ ٱللَّهَ أَوِ ٱدْعُوا۟ ٱلرَّحْمَٰنَ ۖ أَيًّا مَّا تَدْعُوا۟ فَلَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ وَلَا
تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَٱبْتَغِ بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ
ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ شَرِيكٌ فِى ٱلْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن
لَّهُۥ وَلِىٌّ مِّنَ ٱلذُّلِّ ۖ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًۢا ﴿١١١﴾

وَأَرَادُوا۟ بِهِۦ كَيْدًا فَجَعَلْنَٰهُمُ ٱلْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾

۞ هَٰذَانِ خَصْمَانِ ٱخْتَصَمُوا۟ فِى رَبِّهِمْ ۖ فَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ
مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ ٱلْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِۦ مَا
فِى بُطُونِهِمْ وَٱلْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُم مَّقَٰمِعُ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَآ

أَرَادُوٓا۟ أَن يَخْرُجُوا۟ مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا۟ فِيهَا وَذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ
﴿٢٢﴾

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَعْمَٰلُهُمْ كَسَرَابٍۭ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ ٱلظَّمْـَٔانُ مَآءً حَتَّىٰٓ إِذَا
جَآءَهُۥ لَمْ يَجِدْهُ شَيْـًٔا وَوَجَدَ ٱللَّهَ عِندَهُۥ فَوَفَّىٰهُ حِسَابَهُۥ ۗ وَٱللَّهُ سَرِيعُ
ٱلْحِسَابِ ﴿٣٩﴾

وَقَدِمْنَآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا۟ مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَٰهُ هَبَآءً مَّنثُورًا ﴿٢٣﴾

فَأَرَادُوا۟ بِهِۦ كَيْدًا فَجَعَلْنَٰهُمُ ٱلْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُم مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُم
مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۗ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأْتِىَ بِـَٔايَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ فَإِذَا
جَآءَ أَمْرُ ٱللَّهِ قُضِىَ بِٱلْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ ٱلْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾

وَلَوْ جَعَلْنَٰهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَّقَالُوا۟ لَوْلَا فُصِّلَتْ ءَايَٰتُهُۥٓ ۖ ءَا۬عْجَمِىٌّ وَعَرَبِىٌّ ۗ
قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ هُدًى وَشِفَآءٌ ۖ وَٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرٌ
وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾

إِنَّ شَجَرَتَ ٱلزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ ٱلْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَٱلْمُهْلِ يَغْلِى فِى ٱلْبُطُونِ
﴿٤٥﴾ كَغَلْىِ ٱلْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خُذُوهُ فَٱعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَآءِ ٱلْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾

ثُمَّ صُبُّوا۟ فَوْقَ رَأْسِهِۦ مِنْ عَذَابِ ٱلْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ
ٱلْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَٰذَا مَا كُنتُم بِهِۦ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٧﴾ يَسْمَعُ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ تُتْلَىٰ
عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا ۖ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٨﴾

وَإِذْ صَرَفْنَآ إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ ٱلْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ ٱلْقُرْءَانَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوٓا۟
أَنصِتُوا۟ ۖ فَلَمَّا قُضِىَ وَلَّوْا۟ إِلَىٰ قَوْمِهِم مُّنذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا۟ يَٰقَوْمَنَآ إِنَّا
سَمِعْنَا كِتَٰبًا أُنزِلَ مِنۢ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِىٓ إِلَى ٱلْحَقِّ
وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَٰقَوْمَنَآ أَجِيبُوا۟ دَاعِىَ ٱللَّهِ وَءَامِنُوا۟
بِهِۦ يَغْفِرْ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾
وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِىَ ٱللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِى
ٱلْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُۥ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءُ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾
أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَلَمْ يَعْىَ
بِخَلْقِهِنَّ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحْۦِىَ ٱلْمَوْتَىٰ ۚ بَلَىٰٓ إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ عَلَى ٱلنَّارِ أَلَيْسَ هَٰذَا بِٱلْحَقِّ ۖ
قَالُوا۟ بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُوا۟ ٱلْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾

يَٰمَعْشَرَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ إِنِ ٱسْتَطَعْتُمْ أَن تَنفُذُوا۟ مِنْ أَقْطَارِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضِ فَٱنفُذُوا۟ ۚ لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَٰنٍ ﴿٣٣﴾ فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾
فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾

Ako nakon ovoga džinn posluša, dobro je, a ako ne, onda se "ajeti rukje", "ajeti izliječenja", Jasin i ajeti koji govore o kazni nauče na vodu, kojom se bolesnik kupa svakodnevno čitavu sedmicu. Treba paziti da se ova voda nakon kupanja ne prolijeva u nužnik; njome treba zaliti neko drvo ili drugu biljku, daleko od bilo kakve nečisti. Prilikom učenja, treba se primaknuti vodi i u nju uroniti desnu ruku.

Gore spomenuti **"ajeti izliječenja"** su:

1. Et-Tevbe, 14,
2. Junus, 57,
3. En-Nahl, 69,
4. El-Isrā', 82,
5. Eš-Šu'arā', 80,
6. Fussilet, 44.

قَٰتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ ٱللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ
صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدۡ جَآءَتۡكُم مَّوۡعِظَةٞ مِّن رَّبِّكُمۡ وَشِفَآءٞ لِّمَا فِي ٱلصُّدُورِ
وَهُدٗى وَرَحۡمَةٞ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ ٥٧

ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ فَٱسۡلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلٗاۚ يَخۡرُجُ مِنۢ
بُطُونِهَا شَرَابٞ مُّخۡتَلِفٌ أَلۡوَٰنُهُۥ فِيهِ شِفَآءٞ لِّلنَّاسِۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ
يَتَفَكَّرُونَ ٦٩

وَنُنَزِّلُ مِنَ ٱلۡقُرۡءَانِ مَا هُوَ شِفَآءٞ وَرَحۡمَةٞ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ ٱلظَّٰلِمِينَ
إِلَّا خَسَارٗا ٨٢

وَإِذَا مَرِضۡتُ فَهُوَ يَشۡفِينِ ٨٠

وَلَوۡ جَعَلۡنَٰهُ قُرۡءَانًا أَعۡجَمِيّٗا لَّقَالُواْ لَوۡلَا فُصِّلَتۡ ءَايَٰتُهُۥٓۖ ءَا۬عۡجَمِيّٞ وَعَرَبِيّٞۗ
قُلۡ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ هُدٗى وَشِفَآءٞۚ وَٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ فِيٓ ءَاذَانِهِمۡ وَقۡرٞ
وَهُوَ عَلَيۡهِمۡ عَمًىۚ أُوْلَٰٓئِكَ يُنَادَوۡنَ مِن مَّكَانِۭ بَعِيدٖ ٤٤

SURE IZLIJEČENJA KOJE TREBA SLUŠATI U OVOM PERIODU

U toku ovog perioda, bolesnik treba slušati snimljene sljedeće sure: El-Fâtiha, El-Bekare, Alu 'Imrân, El-En'âm, Hûd, El-Kehf, El-Hidžr, Es-Sedžde, El-Ahzâb, Jâsīn, Es-Sâffât, Fussilet, Ed-Duhân, El-Feth, El-Hudžurât, Kâf, Ez-

Zârijât, Er-Rahmân, El-Hašr, Es-Saff, El-Džumu'a, El-Munâfikûn, El-Mulk, El-Me'âridž, El-Džinnn, Et-Tekvīr, El-Infitâr, El-Burûdž, Et-Târik, El-A'lâ, El-Gâšije, El-Fedžr, El-Beled, Ez-Zelzele, El-Kâri'a, El-Humeze, El-Kâfirûn, El-Mesed, El-Ihlâs, El-Felek, En-Nâs.

Sure se slušaju pomoću slušalica četiri do šest puta na dan, sa jednakim pauzama. Poželjno je tom prilikom povezati oči. Treba bilježiti i pratiti svakodnevno šta bolesnik viđa u snu i na javi, jer to može ukazivati na tok liječenja. Bolesnik, naprimjer, može vidjeti životinju koja ima bolove ili gori, što znači da šejtan koji ga je opsjeo pati, tako da će nakon ponavljanja ili izaći ili biti spržen.

Bolesnik također treba ujutro proučiti, a ako ne zna onda poslušati sure Jâsīn, Er-Rahmân i El-Džinnn, a prije spavanja Es-Sâffât, Ed-Duhân i El-Džinnn.

KAKO PREPOZNATI ČINI ILI SIHR?

ŠTA JE SIHR?

Ukratko rečeno, sihr je vid korištenja i potčinjavanja šejtana ili sporazuma sa njim. To se može dogoditi tek nakon što čovjek postane potpuni nevjernik za koga nema pokajanja. Sihrom se šejtan obavezuje da izvrši određena zlodjela vezana za određeno mjesto i vrijeme, usmjerena na određeni događaj ili osobu, ili da izazove priviđanje radi postizanja određene stvari u cilju nanošenja štete. Iz svega prethodnog može se zaključiti da je u pitanju sihr.

Određeno mjesto: Osoba na određenom mjestu osjeća tjeskobu, gušenje i utučenost, a ne osjeća na drugom mjestu.

Određeno vrijeme: Osobu obuzima tjeskoba ili određeni bolovi u tačno određeno vrijeme, npr. ujutro, uveče, u noćima sa mjesečinom i sl.
Određeni događaj: Osobi se ne da da sklopi brak ili posao, i to mu se događa uz ponavljanje i na neuobičajen način. Nadalje, u te događaje spada nemogućnost potpunog snošaja među bračnim drugovima u bilo kom obliku, npr. zbog nemogućnosti erekcije ili zbog prerane ejakulacije kod muškarca ili nemogućnosti penetracije i ženinog osjećaja odvratnosti prema mužu ili samom općenju. U ove događaje spada i ženino krvarenje iz rodnice ili krvarenje iz nosa bez poznatih organskih uzroka i drugo.
Usmjerenost na određenu osobu: U tom slučaju čovjek ne može kontrolisati osjećanja prema određenoj ženi i obrnuto, pa može doći do mržnje ili ljubavi mimo vlastite volje, pri čemu osoba postupa po svojim emocijama, bez razmišljanja. Sve to upućuje da je u pitanju opčinjenost ili sihr.
Priviđanje: Muž vidi npr. svoju ženu ili žena muža u neprirodnom obliku, suprotno onome kako ih vide drugi, i to čini da prema njima osjećaju odvratnost, strah i slično.
Ukoliko postoji jedna od ovih tačaka ili više njih, to upućuje da je u pitanju opčinjenost ili sihr. **Iz definicije je jasno da iza sihra stoji određeni šejtanski cilj i da je on usmjeren prema određenoj osobi. Općenito uzevši, sihr je opasniji od opsjednutosti, jer u njenom slučaju šejtan bez ičijeg naloga šteti čovjeku, dok to u slučaju sihra radi po nalogu šejtana koji je jači od njega i ako to ne učini biće okrutno ubijen naočigled svojih prijatelja, kako bi im se pružio primjer šta čeka onoga ko ne izvrši nalog sihirbaza ili**

nekog od glavnih šejtana na traženje sihirbaza. Stoga je za liječenje sihra potrebno više strpljenja i više vremena.

LIJEČENJE SIHRA

U pokazatelje da se radi o sihru spada i sljedeće: ako bolesnik prilikom prvog upoznavanja i pregleda žestoko zaplače, ili ako sam džinn kaže da je sluga određenog sihirbaza i da ima zadatak da nešto uradi. Pokazatelj je i činjenica da se nakon perioda liječenja slabo ili sporo ostvaruje napredak, ili ako sam bolesnik izrazi sumnju da je u pitanju sihr, jer je lično vidio određene radnje ili iz nekih razloga sumnja na određenu osobu.
Da bismo se definitivno uvjerili, bolesniku učimo "**ajete koji poništavaju učinak sihra**", svaki od njih po sedam puta. Ako se plač pojača, to je znak da je u pitanju sihr.

"AJETI KOJI PONIŠTAVAJU SIHR":

1. El-A'râf, 117-122,
2. Jûnus, 81-82,
3. Tâ hâ, 69.

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ
تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانقَلَبُوا صَاغِرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ
سَاجِدِينَ ﴿١٢٠﴾ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ
﴿١٢٢﴾

فَلَمَّآ أَلْقَوْا۟ قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُم بِهِ ٱلسِّحْرُ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ سَيُبْطِلُهُۥٓ ۖ إِنَّ
ٱللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ ٱللَّهُ ٱلْحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ
وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾

وَأَلْقِ مَا فِى يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوٓا۟ ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا۟ كَيْدُ سَٰحِرٍ ۖ وَلَا يُفْلِحُ
ٱلسَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾

Potom pristupamo programu liječenja opsihirenog, koji je identičan onome za opsjednutog, jedino mu se dodaje sljedeće:

Šafranom, miskom i crvenim srcopucom u prahu, rastvorenima u ružinoj vodici ispišu se na papiru, koji se potom sapere u posudi vode dovoljne za pijenje i kupanje opčinjene osobe, slijedeći ajeti: Fâtiha, Bismilla (tri puta), Ajetul-kursija (tri puta), "ajeti koji poništavaju sihr": El-A'râf, 117-122, Jûnus, 81-82, Tâ hâ, 69, El-Furkân, 23, završetak sure El-Mu'minûn (115-118), Ez-Zelzele (dva puta), El-Ihlâs (tri puta), El-Felek (tri puta) i En-Nâs (tri puta). Svi ovi ajeti su već spomenuti.

Ovaj postupak se ponavlja tri dana uzastopno, a vodu od kupanja, kako smo već rekli, proliti na čisto mjesto. Dobro je tom vodom poškropiti po kući u kojoj stanuje opsihireni.

Ibn Ebi Hatim veli, navodeći niz prenosilaca, da je Lejs ibn Ebi Sulejm rekao: "Doznao sam da su, uz Božju pomoć, kada se nauče na posudu sa vodom koja se polije po glavi opsihirenog, lijek za sihr ovi ajeti: 81-82 iz sure Jûnus, 118-122 iz sure El-A'râf i 69. ajet iz sure Tâ hâ".

Ibn Kesir veli: "Najkorisnije što se može upotrijebiti za skidanje opsihirenosti je ono što je Allah objavio svome Poslaniku ﷺ, a to su dva sureta tzv. "Mu'avvizetâni" ('sure kojima se traži utočište' – El-Felek i En-Nâs), za koje se u hadisu veli: "Ničim boljim se ne može zatražiti utočište". Dobro je takođe i učenje Ajetul-kursijje, jer ona tjera šejtana".

RAZLIČITI NAČINI ZA LIJEČENJE SIHRA

Onaj ko čini sihr, uvijek smjera da opsihirenom nanese konkretnu i određenu nevolju: da rastavi muža i ženu, da zavadi roditelje i djecu, braću i prijatelje, ili da izazove ljubav, mržnju, privide, ludilo, bezvoljnost, bolest, krvarenje ili nešto drugo što smo već spominjali.

AKO SE RADI O SIHRU KOJIM SE NEKO RAZDVAJA I ZAVAĐA, UČI SE SLIJEDEĆA "RUKJA":

1. Fâtiha,
2. El-Bekare, 1-5, 102 (sedam puta), 163-164, 255, 285-286,
3. Alu 'Imrân, 18-19,
4. El-A'râf, 54-56, 117-122 (sedam puta, pri čemu se 120. ajet ponavlja trideset puta),
5. Jûnus, 81-82 (sedam puta, pri čemu se sedamdeset puta ponavljaju riječi إِنَّ ٱللَّهَ سَيُبْطِلُهُۥٓ)
6. Tâ hâ, 69 (sedam puta),
7. El-Mu'minûn, 115-118,
8. Es-Sâffât, 1-10,

9. El-Ahkâf, 29-32 (pri čemu se sedam puta ponavljaju riječi يَٰقَوْمَنَآ أَجِيبُوا۟ دَاعِىَ ٱللَّهِ),
10. Er-Rahmân, 33-36,
11. El-Hašr, 21-24,
12. El-Džinnn, 1-9,
13. El-Ihlas,
14. El-Felek (devet puta),
15. En-Nâs.[4]

وَٱتَّبَعُوا۟ مَا تَتْلُوا۟ ٱلشَّيَٰطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَٰنَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَٰنُ وَلَٰكِنَّ
ٱلشَّيَٰطِينَ كَفَرُوا۟ يُعَلِّمُونَ ٱلنَّاسَ ٱلسِّحْرَ وَمَآ أُنزِلَ عَلَى ٱلْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ
هَٰرُوتَ وَمَٰرُوتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَآ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ
فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِۦ بَيْنَ ٱلْمَرْءِ وَزَوْجِهِۦ ۚ
وَمَا هُم بِضَآرِّينَ بِهِۦ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا۟ لَمَنِ ٱشْتَرَىٰهُ مَا لَهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنْ خَلَٰقٍ ۚ
وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا۟ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

[4] Ovdje ćemo navesti samo one ajete koji do sada nisu navedeni, a to su: El-Bekare, 102, Alu 'Imrân, 19, El-A'râf, 55-56, El-Džinnn, 1-9.

إِنَّ ٱلدِّينَ عِندَ ٱللَّهِ ٱلْإِسْلَٰمُ ۗ وَمَا ٱخْتَلَفَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ
بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ
سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿١٩﴾
ٱدْعُوا۟ رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا۟
فِى ٱلْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَٰحِهَا وَٱدْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ ٱللَّهِ قَرِيبٌ
مِّنَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

وَأَنَّهُۥ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ ٱلْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ ٱلْجِنِّ فَزَادُوهُمْ
رَهَقًا ﴿٦﴾ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا۟ كَمَا ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ ٱللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنَّا
لَمَسْنَا ٱلسَّمَآءَ فَوَجَدْنَٰهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ﴿٨﴾ وَأَنَّا كُنَّا
نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَٰعِدَ لِلسَّمْعِ ۖ فَمَن يَسْتَمِعِ ٱلْءَانَ يَجِدْ لَهُۥ شِهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾

Opsihireni treba piti vodu na koju su naučeni "ajeti koji poništavaju sihr" i 102. ajet sure El-Bekare, svi po sedam puta. To treba činiti sedam dana ujutro i uveče i to ako je sihr unesen pijenjem, čemu su znak bolovi u želucu. Ako je opsihireni nagazio, onda će se istom vodom kupati isti period. Nakon sedmicu dana postaje izvjesno da li je riječ o sihru ili ne. Ako jeste, onda će slušati mjesec dana svaki dan

po tri puta kasetu na kojoj je snimljena Ajetul-kursijja i to po sat vremena. Potom će biti kontrolisan. Ako sihr i dalje traje, slušaće tri sedmice po tri puta dnevno kasetu sa surama Es-Sâffât, Jâsīn, Ed-Duhân i El-Džinnn ili kasetu sa surom Es-Sâffât i 70 puta Ajetul-kursijjom, takođe tri puta dnevno. Pri svemu tome treba se pridržavati uvjeta pod kojima je liječenje djelotvorno, a koji su ranije spominjani.

LIJEČENJE SIHRA ZALJUBLJENOSTI

Simptomi ovog sihra su pretjerana ljubav i požuda, te silna potreba za spolnim općenjem.
U cilju liječenja uči se prethodna "rukja" za sihr, samo se 102. ajet iz El-Bekare zamijeni 14, 15. i 16. ajetom iz sure Et-Tegâbun. Opsihireni pretežno osjeća bolove u želucu, omamljenost, glavobolju i tjeskobu, a ukoliko je popio sihr dolazi i do povraćanja. U ovom posljednjem slučaju mu se na vodu nauče "ajeti koji poništavaju sihr" i sedam puta Ajetul-kursijja. Ako nakon što se napije te vode povrati nešto žuto, crveno ili crno, to je znak da je, Allahu hvala, sihr odstranjen, a ako nije, treba piti sedam dana vodu na koju su naučeni sljedeći ajeti: Jûnus, 81-82, El-A'râf, 117-122. i Tâ hâ, 69.

SIHR PRIVIĐANJA

U ovoj vrsti sihra, osoba vidi stvari kakve one nisu. Liječi se učenjem Bismille, ezana, Ajetul-kursijje i šerijatom određenog zikra za tjeranje šejtana.

SIHR LUDILA

Očituje se rastrojenošću, izbezumljenošću, velikom zaboravnošću, nenormalnim riječima, pogledima i postupcima i sl.
Osobi se uči "rukja" za sihr. Ako se džinn uplaši, stupa se u kontakt sa njim, a ako ne, onda će slušati mjesec dana, po potrebi i tri i više, po dva ili tri puta dnevno kasetu sa snimljenim surama u kojima se nalaze ajeti rukje protiv sihra: El-Bekare, Hûd, El-Hidžr, Es-Sâffât, Kâf, Er-Rahmân, El-Mulk, El-Džinn, El-A'lâ, Ez-Zelzele, El-Humeze, El-Kâfirûn, El-Felek, En-Nâs.
Svo vrijeme treba piti vodu na koju su naučeni "ajeti rukje protiv sihra".

SIHR APATIJE

Na tri kasete snimiti, a onda slušati prvu ujutro, drugu u ikindijsko doba, a treću prije lijeganja, 45 dana sljedeće sure: Fâtiha, El-Bekare, Alu 'Imrân, Jâsīn, Es-Sâffât, Ed-Duhân, Ez-Zârijât, El-Hašr, El-Me'âridž, El-Gâšije, Ez-Zelzele, El-Kâri'a, El-Felek, En-Nâs. Uz to se kupati vodom na koju je naučena "rukja protiv sihra", a takvu vodu i piti.

SIHR JAVLJANJA ODREĐENIH GLASOVA

U njegove simptome spadaju učestale fiks ideje, halucinacije, sumnje u vezi drugova i prijatelja. Nekada se to uveća i preraste u ludilo, a nekada ostane u blažem obliku.

LIJEČENJE

Uzeti abdest i proučiti Ajetul-kursiju i sure El-Felek i En-Nâs prije spavanja, uz to pušući u šake, a onda potrti po tijelu tri puta.
Učiti Es-Sâffât ujutro, a Ed-Duhân prije spavanja, ili ih slušati.
Svaka tri dana proučiti ili poslušati sure El-Bekare.
Ujutro i uveče reći:

حَسْبِيَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

Učiti prije spavanja posljednja dva ajeta sure El-Bekare.
Prilikom lijeganja reći:

بِسْمِ اللهِ وَضَعْتُ جَنْبِي اللَّهُمَّ اغْفِرْ ذَنْبِي وَاخْسَأْ شَيْطَانِي وَفُكَّ رِهَانِي وَاجْعَلْنِي فِي النَّدِيِّ الأَعْلَى

Slušati tri puta dnevno u toku čitavog mjeseca kasetu sa snimljenim surama: Fussilet, El-Feth, El-Džinn.

SIHR U VIDU BOLESTI

Znak ovog sihra je određeni bol u nekom dijelu tijela kojem nije moguće naći organski lijek, potpuna paraliza ili gubitak nekog od čula.

LIJEČENJE

"Rukja" se uči tri puta. Ako se džin uplaši, stupiti na opisani način u kontakt sa njim. Ako ne, onda činiti sljedeće:
Na kasetu snimiti pa slušati Fatihu sedam puta, Ajetul-kursiju sedam puta, El-Felek i En-Nâs po tri puta.
Na ulje čurekota[5] naučiti sljedeću "rukju":

[5] To je ono crno sjeme kojim se posipaju ramazanske lepinje!

- Fâtiha,
- El-Ihlâs, El-Felek i En-Nâs,
- 82. ajet sure El-Isra' do "lil-mu'minîn" sedam puta,
- Sedam puta proučiti:

بِاسْمِ اللهِ أَرْقِيكَ وَاللهُ يَشْفِيكَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ يُؤْذِيكَ وَمِنْ كُلِّ نَفْسٍ وَعَيْنٍ حَاسِدٍ اللهُ يَشْفِيكَ

- Sedam puta proučiti:

اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَأْسَ وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا

- Tim uljem masirati čelo i bolno mjesto ujutro i uveče 40 dana, po potrebi i više.

LIJEČENJE SIHRA KOJI OMETA ŽENIDBU

- Uzimanje abdesta pred spavanje, a zatim učenje Ajetul-kursije, El-Ihlasa, El-Feleka i En-Nâsa, uz puhanje u šake i potiranje tijela tri puta,
- Na kasetu u trajanju od jednog sata nasnimati Ajetul-kursiju, pa slušati jednom dnevno,
- Na kasetu u trajanju od jednog sata nasnimati El-Ihlâs, El-Felek i En-Nâs, pa slušati jednom dnevno,
- Proučiti "rukju" na vodu koju treba piti i njome se kupati svaka tri dana,
- Nakon sabaha stotinu puta reći:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Prethodno primijenjivati čitav mjesec i, uz Allahovu pomoć, doći će do poboljšanja.

PROBLEMI U VEZI SA SPOLNIM OPĆENJEM

Kod muškarca se ovi problemi očituju na jedan od tri načina:

1. Potpuno odsustvo erekcije, ili njen gubitak samo prilikom općenja.
2. Slaba erekcija uz koju nije moguć snošaj.
3. Prerana ejakulacija.

Naravno, riječ je o slučajevima za koje ne postoje organski uzroci. Do njih dolazi tako što se šejtan uvriježi u čovjekovom mozgu, tačnije u centru za spolni podražaj, koji šalje impulse spolnim organima. Šejtan obustavlja odašiljanje tih signala prema centrima zaduženim za snabdijevanje uda krvlju, te izostaje erekcija.

Kod žene se ovi problemi javljaju na različite načine:

- Refleksno stiskanje bedara i rodnice, koji onemogućavaju snošaj.
- Frigidnost. Šejtan se uvriježi u centar za osjet u ženinom mozgu, te ona ne osjeća nikakav užitak, ne dolazi do vlaženja, što sve skupa ometa snošaj.
- Pojava neredovnih krvarenja u vrijeme općenja koja ga sprečavaju.

U svim ovim slučajevima i njima sličnima koji se javljaju kod muškarca i žene riječ je o jednom od najtežih oblika sihra koji se koristi kao sredstvo zavađanja muža i žene. Ponovo napominjemo da ovdje nije riječ o slučajevima organske geneze za koje je nadležna medicina.

Da bi liječenje bilo plodotvorno, potrebno je istovremeno liječiti oba supružnika.

LIJEČENJE SE SASTOJI U SLJEDEĆEM:

PRVA FAZA

Učenje "ajeta rukje", pa "ajeta poništavanja sihra" oboma supružnicima u isto vrijeme.

DRUGA FAZA

Šafranom ispisati na papiru ajete koje ćemo navesti u nastavku, saprati ih vodom, koje će se i oboljeli i njegov bračni drug napiti tri puta, a ostatkom se okupati, pazeći da ostatak proliju na čisto mjesto ili da njime poškrope po kući. Ovo ponavljati višekratno, sve dok se, uz Allahovu pomoć, ne izliječi.

Spomenuti ajeti su: Fâtiha, Ajetul-kursijja, "ajeti poništavanja sihra": El-A'râf 120-122, Jûnus 81-82, Tâ hâ 69, El-Furkân 23, završni ajeti sure El-Mu'minûn (115-118, dva puta), Ez-Zelzele (dva puta), El-Ihlâs (tri puta), El-Felek i En-Nâs (po tri puta).

Moguće je također uzeti sedam listova lotosa, samljeti ih u posudi, preliti količinom vode dovoljnom za kupanje i pijenje. Dobro pomiješati, a potom na tu vodu naučiti prethodne sure i ajete, a potom tu vodu piti i njome se kupati. Ponavljati po potrebi sve dok se ne izliječi. Uz ovo, nakon namaza učiti redovni zikr (Ajetul-kursijju i tespih), puno učiti istigfâr, riječi:

لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

El-Felek i En-Nâs, Ajetul-kursijju i redovno učiti jutarnji i večernji zikr (o kome će biti govora u nastavku).

DRUGI NAČINI LIJEČENJA

Napisati 81. i 82. ajet sure Jûnus čistim sredstvom za pisanje na čistoj posudi, obrisati to čurekotovim uljem, koje će bolesnik poslije piti i njime mazati prsa i čelo tri dana.
Oboljelom na uho učiti tri dana po sedamdeset puta Fatihu, Ajetul-kursijju, El-Ihlâs, El-Felek i En-Nâs.
Na vodu naučiti El-Ihlâs, El-Felek i En-Nâs i sljedeće dove

باسم الله أرقيك والله يشفيك من كل داء
يؤذيك و من كل نفس وعين حاسد الله يشفيك

اللهم رب الناس أذهب البأس واشف أنت الشافي
لا شفاء إلا شفاؤك شفاء لا يغادر سقما

أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق

بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم

Dove naučiti na vodu sedam puta, nakon čega će se oboljeli njome kupati i piti je tri dana, pa će se, ako Bog da, izliječiti.
Na uho oboljelom proučiti "rukju", a potom 366 puta 23. ajet iz sure El-Furkân:

وقدمنا إلى ما عملوا من عمل فجعلناه هباء منثورا (٢٣)

Nakon toga će, ako Bog da, sihr biti poništen.

LIJEČENJE PRERANE EJAKULACIJE

Nakon sabaha stotinu puta izgovoriti:

لا إله إلا الله وحده لا شريك له ، له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو على كل شيء قدير

Učiti ili slušati prije spavanja sure El-Mulk.
Svaki dan 70 puta proučiti Ajetul-kursijju.
Tri mjeseca ujutro i uveče tri puta učiti ovu dovu:

أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق

بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم

أعوذ بكلمات الله التامة من كل شيطان وهامة ومن كل عين لامة .

LIJEČENJE IMPOTENCIJE

Bolesnik treba mjesec ili dva, zavisno od potrebe, uzimati natašte tri kašike čistog meda na koji je naučeno po 70 puta sljedeće: Fâtiha, El-Inširâh (Eš-Šerh), El-Ihlâs, El-Felek, En-Nâs. Savjetujemo da se ustaje noću i klanja, jer to tjera bolest.

ŠTA SVE MOGU POČINITI DŽINNI NA KVARENJU BRAČNIH ODNOSA I IZAZIVANJU NEPLODNOSTI

PRVO: PRIJE ŽENIDBE

Može doći do problema koji imaju neprirodan i nelogičan izgled, a koji onemogućavaju sklapanje braka i pojavljuju se na neobičan način i opetovano. U prilog tome da se radi o džinskom poslu ide pojava nekih simptoma koje smo ranije

spominjali, bilo u snu ili na javi. Tako se osobi u snu može pojaviti neko ko joj sprečava i prijeti da se oženi ili uda.
Ponekad se napravi da se kod osobe izazove ružna predstava o drugoj strani, što je navede da odbije ženidbu ili udaju. Također se može dogoditi da neka osoba dobija napade nekontrolisanih postupaka, npr. bijesa, koji odbijaju drugu stranu, te ne dolazi do sklapanja braka.

DRUGO: NAKON SKLAPANJA BRAKA

Nakon sklapanja braka može doći do pojave različitih problema koje uzrokuje džinn ili šejtan, kao npr. da zavadi supružnike na neki način, zbog čega dolazi do kidanja veza među njima.

NEPLODNOST – STERILITET

Šejtanska napast se može očitovati kroz odustvo muških spolnih ćelija, njihov slab kvalitet i pokretljivost, što sve onemogućava oplodnju, ili poremećenu ovulaciju kod žene, koja ima isti rezultat.
Drugi oblik bolesti je da dođe do začeća i formiranja ploda, ali se potom događaju čudne stvari: plod u određeno doba zamre i to se događa više puta u isto vrijeme, a na plodu se vide tragovi poput udarca pesnicom ili tragova prstiju oko vrata, u zadnjim danima trudnoće se pupčana vrpca omota oko vrata djeteta i to se događa više puta uzastopno, položaj ploda se iznenada na određen način promijeni, zbog čega pukne vodenjak i druge slične stvari. U prilog tome idu i neki snovi koje usnije majka, kao npr. da vidi nekakve ljude čudnog i zastrašujećeg izgleda koji joj dolaze i udaraju je u trudnoći po stomaku ili leđima da bi izazvali pobačaj, posebno ako se oni pojavljuju kada god zanese.

LIJEČENJE NEPLODNOSTI

Ovdje mislimo na neplodnost bez određenog i jasnog organskog uzroka koji ljekari poznaju i mogu izliječiti, već na onu koja je rezultat džinskog prisustva u tijelu čovjeka, a koja se riječi Kur'anom, dovama i zikrom.

TERAPIJA

- Učenje ili slušanje sure Es-Sâffât ujutro i sure El-Me'âridž prije spavanja.
- Na čurekotovo ulje naučiti Fatihu, Ajetul-kursijju, završetak sura El-Bekare (285-286) i Ali 'Imrân, El-Ihlâs, El-Felek i En-Nâs (posljednje tri sure po sedam puta), pa njime pred spavanje mazati prsa, čelo i kičmu.
- Iste ajete naučiti na čist med, te svaki dan natašte pojesti po kašiku tog meda.

Primjenjivati tri mjeseca, uz pridržavanje preduvjeta za djelotvornost terapije, sadržanih u ovoj knjizi.

KRVARENJE IZ RODNICE PROUZROKOVANO OD STRANE ŠEJTANA I NJEGOVO LIJEČENJE

U hadisu koji prenosi Fatima bint Ebi Hubejš stoji da joj je o produženom krvarenju nakon završetka mjesečnog ciklusa (hajza) Božji poslanik ﷺ rekao: "To je posljedica šejtanovog udarca"[6].
Šibli veli: "Šejtan kola čovjekom poput krvi, kako to kaže Božji poslanik ﷺ. Kada šejtan udari tu krvnu žilu kojom kola, iz nje poteče krv, jer on na nju ima više uticaja nego na

[6] "Nejlul-evtar" od Ševkanija, I. str. 270-273.

druge žile. Stoga sihirbazi traže njihovu pomoć kako bi kod žena izazvali krvarenje iz rodnice".

Krvarenje izaziva džinn koji se nalazi u ženinom tijelu. Liječenje se sastoji u njegovom istjerivanju iz nje, što se postiže primjenom terapije za opsjednutost ili one za sihr, u zavisnosti o čemu je riječ. Moguće je također kupati se vodom na koju su naučeni "ajeti rukje" i piti istu vodu tri dana. Također je moguće čistim sredstvom napisati dio 67. ajeta sure El-En'âm:

لِّكُلِّ نَبَإٍ مُّسْتَقَرٌّ

saprati ga vodom, koju žena treba piti našte 11 dana i krvarenje će, ako Bog da, prestati.

LIJEČENJE KRVARENJA IZ NOSA DO KOGA DOLAZI BEZ ORGANSKIH UZROKA

Šejhul-islam Ibn Tejmije, neka mu se Allah smiluje, osobi koja ima krvarenja iz nosa pisao je na čelu:

وَقِيلَ يَٰٓأَرْضُ ٱبْلَعِى مَآءَكِ وَيَٰسَمَآءُ أَقْلِعِى وَغِيضَ ٱلْمَآءُ وَقُضِىَ ٱلْأَمْرُ

Ibnul-Kajjim ga je čuo da veli: "Napisao sam ovo ne jednome, pa su ozdravili".

Podrazumijeva se da pisati treba čistim i lijepim sredstvom.

ZAVIDNOST

Ibn Davud prenosi od Ebu Hurejreta da je rekao: "Božji poslanik ﷺ je rekao: 'Čuvajte se zavidnosti, jer zavidnost jede dobra djela kao što vatra guta granje' ili je rekao 'travu'".

Od Ibn 'Abbâsa se prenosi da je Božji poslanik ﷺ rekao: "Uroci su istinita pojava, i da ima išta da može preduhitriti sudbinu, to bi bilo oko".[7]

Od hazreti Aiše se prenosi da joj je Božji poslanik ﷺ naređivao da se štiti od uroka.

Ibnul-Kajjim veli: "Postoje dvije vrste uroka: oni ljudskog i oni džinskog porijekla. Od Ummu Seleme se prenosi vjerodostojna predaja da je Poslanik ﷺ vidio kod nje neku robinju kojoj se na licu vidjelo da je urečena, pa je rekao: "Zaštitite je, jer je urečena".[8]

Od Ebu Seida se prenosi da je Poslanik ﷺ tražio utočište od džinna i ljudskih očiju.

Uticaj onoga ko može naškoditi nije zasnovan na viđenju, jer se može dogoditi da je riječ o slijepom čovjeku kome je nešto opisano i on na to utiče, mada ga ne vidi, što je slučaj kod mnogih koji nekoga ureknu. Uzvišeni veli svome Poslaniku ﷺ: "Gotovo da te nevjernici svojim pogledima obore kad Kur'an slušaju..." (El-Kalem, 51).

Svako ko urekne je zavidljivac, a svaki zavidljivac ne može ureći, stoga se u Kur'anu traži zaštita od zavidnosti kao šire pojave.

ZAŠTITA OD ZAVIDNOSTI

1. Od 'Imrân ibn Husajna se prenosi da je Poslanik ﷺ rekao: "Ko god prouči Fatihu i Ajetul-kursijju u kući, ukućane neće toga dana moći ureći ni ljudi ni džinni". (Prenosi ga Ed-Dejlemî)

[7] "Sahîhu Muslim bišerhin-Nevevî", XIV, str. 171. i "Fethul-Bârî", XXI, str. 330-331.
[8] "Fethul-Bârî", X, Kitabuttibb; "'Umdetul-kârî", XVII, 403-404.

2. Kada onaj ko ima urokljive oči osjeti da bi mogao ureći nekoga drugoga ili njegov imetak ili porodicu, neka rekne:

مَا شَاءَ ٱللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِٱللَّهِ

3. Sakriti ljepote onoga za koga se bojimo da će biti izložen uroku.
4. Učenje sura El-Felek i En-Nâs, te "ajeta kojima se štiti" i Poslanikovih ﷺ dova. O zaštiti od džinske zavidnosti govore sljedeći Poslanikovi ﷺ hadisi:

- " Zastor između džinskih očiju i čovjekovih avreta (stidnih mjesta) jeste da čovjek, kada se želi raspremiti, rekne: "Bismillâhillezī lâ ilâhe illâ hū". (Prenosi Ibnus-sunni od Enesa)
- "Zastor između džinskih očiju i čovjekovih avreta (stidnih mjesta) jeste da čovjek, ulazeći u nužnik rekne: 'Bismillâh'". (Prenose ga Ahmed i En-Nesâī, koji ga ocjenjuje kao slab /da'īf/)
- "Zastor između džinskih očiju i ljudskih avreta (stidnih mjesta) jeste da čovjek, raspremajući se, rekne: 'Bismillâhil-hakīm'". (Prenose ga: Ibn Ebiddunja u djelu "Mekâjiduššejtân", Ibnussunnī u djelu "'Amelul-jevmi vellejleh" i Et-Taberânī u "Evsatu")

LIJEČENJE

1. Džibril je Poslanika ﷺ liječio sljedećom "rukjom": Bismillâhi erkīke min kulli dâin ju'zīke, min šerri kulli nefsin ev 'ajnin hâsidin Allâhu ješfīke, bismillâhi erkīke vallâhu ješfīke.

2. Buharija prenosi da je Božji poslanik ﷺ tražio zaštitu za hazreti Hasana i Husejna riječima: "U'īzukumâ bikelimâtillâhittâmmeti min kulli šejtânin ve hâmmetin ve min kulli ajnin lâmmetin", govoreći: "Vaš otac Ibrahim a.s. je ovim riječima štitio Ismaila i Ishaka". (Ako se uči jednoj osobi, onda se kaže: U'īzuke...)
3. Učiti sebi Fatihu, El-Felek i En-Nâs, pušući u ruke i potirući njima tijelo. Od hazreti Aiše se prenosi da je rekla: "Božji poslanik ﷺ bi, kad bi se razboli neko od njegovih ukućana, učio El-Felek i En-Nâs i puhao na njega. Kada je obolio pred smrt, ja sam mu to činila, potirući ga njegovom rukom, jer je ona berićetnija od moje". U jednoj predaji stoji da je učila i El-Ihlâs.
4. U korisne zaštite i "rukje" za liječenje onoga kome je naškodila zavidnost spadaju i Ajetul-kursijja, Fâtiha, El-Felek, En-Nâs i drugi Poslanikovi ﷺ načini zaštite.

LIJEČENJE SPOMINJANJEM IMENA UZVIŠENOG ALLAHA

Ovaj oblik liječenja se vrši izgovaranjem formulacije: "Bismillâhi evvelihī ve âhirihī", nakon čega se zatvaraju usta, udiše na nos i ponovo izgovaraju ove riječi. Postupak se bez prekidanja iz bilo kog razloga ponavlja što je moguće duže.

U jednom hadisu je sadržano sljedeće značenje: Šejtanova hrana je ono pri čemu se ne spomene Allahovo ime, a šejtan ne može konzumirati hranu pri kojoj je spomenuto Allahovo ime, a ako to učini, on povrati, a ako ne povrati, to mu potrga iznutricu i uništi ga.

Ukoliko šejtan sudjeluje sa čovjekom u jelu, to znači gubitak bereketa, pa se događa da jede u sedam stomaka a ne zasićuje

se. Čovjek je takođe skloniji grijehu i nemaru ukoliko mu je u stomaku hrana pri kojoj nije spomenuto Allahovo ime.
Kada se liječimo izgovaranjem Allahovog imena na ovakav način, mi u stvari spominjemo Allaha i pri udisaju i pri izdisaju, tako da šejtanu ponestaje daha i dolazi do njegovog gušenja. Ustrajavanjem u izgovaranju ove formulacije na ovakav način pretežno dolazi do nekih od sljedećih pojava:

- Osjećaja hladnoće u ekstremitetima i trnjenja u tijelu ili dijelu tijela,
- Vrtoglavice i glavobolje,
- Klonulosti i drhtavice,
- Neprestanog zijevanja i velike pospanosti,
- Iznenadnog kašlja,
- Mučnine i podražaja na povraćanje a ponekad i samog povraćanja,
- Osjećaja tjeskobe u grudima i gušenja,
- Grčenja ekstremiteta,
- Nekontrolisanog smijeha ili plača,
- Iznenadne nesvjestice i gubitka svijesti,
- i drugih simptoma koji za posljedicu imaju prekidanje spominjanja Allahovog imena od strane bolesnika na opisani način, kao npr. da bolesnik zaboravi formulaciju ili nekontrolisano ponavlja neke druge.
- Zapinjanja u govoru, pri čemu se nekada jezik priljubi za nepce i čovjek ne može prozboriti,
- Osjećaja težine u tijelu ili nekim dijelovima tijela,
- Pojave bolova u nekim dijelovima tijela,
- Potrebe za češanjem po određenim dijelovima tijela,
- Viđenja određenih stvari ili čuvenje određenih glasova i slično.

Obrazloženje prethodnih pojava leži u činjenici da prokleti šejtan prouzrokuje sve njih kako bi bolesnika omeo u ponavljanju Allahovog imena na ovaj način i tako došao do daha. Stoga nema željenih rezultata ukoliko se formulacija ne izgovara na prethodno objašnjeni način.
Želimo takođe objasniti da ovaj metod neopozivo potvrđuje da je u pitanju neki od različitih vidova šejtanske napasti, mada se njime ne može potvrditi odsustvo te napasti, jer postoji mogućnost da prokleti šejtan nekako izbjegne onome što mu se tada događa.

ŠTA JOŠ ČINITI U TOKU IZGOVARANJA ALLAHOVOG IMENA

Za vrijeme izgovaranja Allahovog imena na prethodno opisani način na šejtana se vrši žestok pritisak. Kada se kod bolesnika pojave neki od opisanih simptoma, moguće je postupiti ovako:
Onaj ko liječi ili pomaže u liječenju može pritiskati bolna mjesta ili neka mjesta kojima šejtan kola u organizmu. Ovo je potvrđeno iskustvom, u toku kojega je on istjerivan ili slabljen.
Jedno od tih mjesta su i potkoljenice. Postavlja se pitanje kako to činiti? Odgovor je: prilikom pritiskanja palcem na gornji dio potkoljenične kosti, bolesnik osjeća krajnju bol kakvu ne osjeća zdrava osoba ili bolesna osoba kojoj se to čini u vrijeme kada ne izgovara Allahovo ime na prethodno opisani način. Nastavljanjem pritiskanja bol postepeno nestaje iz te tačke, uz napomenu da se ne mijenja snaga niti način pritiskanja. Kada bol prestane u toj tački, prelazimo niže od nje i postupak ponavljamo sve dok i iz nje ne nestane

boli. Postupak ponavljamo prema niže, sve dok ne dođemo do nožnih prstiju. Isto činimo poslije ili u isto vrijeme i sa drugom nogom. Ovaj način se može primijeniti i na drugim mjestima na tijelu na kojima postoje nervni čvorovi koji upravljaju kretanjem tih dijelova. Kod glavobolje treba pritiskati sljepoočnice, pri čemu će bolesnik osjetiti žestoku bol, a produžavanjem pritiskanja bol postepeno slabi, sve dok je potpuno ne nestane, a s njome, uz Allahovu pomoć, i glavobolje.
Snaga pritiska je podnošljiva za zdravu osobu, ali je bolesnik u početku ne može podnijeti. Nastavljanjem pristiskanja, bol nestaje i postaje podnošljiva bolesniku. Moguće je takođe pritiskati srednji donji dio grudnog koša. Pri tome od bolesnika tražiti da "kašlje" sve dok ne dođe do normalnog kašljanja. Moguće je takođe pritiskati i bočne strane tijela, pri čemu palac treba biti okrenut prema gore. Pritiskanje nastaviti sve dok bol ne nestane.

VAŽNE NAPOMENE

U slučaju trnjenja, bolova i grčeva u nekim dijelovima tijela, ti dijelovi se mogu prati vodom na koju su naučeni ajeti rukje, ajeti izliječenja i sura Jasin, pa će to, uz Allahovu pomoć, nestati.
Ovom vodom se, uporedo sa izgovaranjem Allahovog imena na prethodno opisani način, u slučaju glavobolje može prati i glava. Kada jezik oteža, ovu vodu piti tri puta, pa će težine nestati. Primjetno je da, kada pije ovu vodu u toku liječenja izgovaranjem Allahovog imena, bolesnik osjeća da se okus vode mijenja, pa postaje gorka ili malo gorkne, bljutava ili poprimi bilo kakav drugi neprirodan okus, što svjedoči da je

u pitanju jak i očit šejtanski uticaj. Produžavanjem izgovaranja Allahovog imena šejtanov uticaj slabi i voda poprima normalan okus.
Kada bolesnik za vrijeme liječenja na ovaj način zažmiri i kada šejtanov uticaj postane snažan, kada progleda i pogleda u onoga ko ga liječi vidi ga u ružnom i zastrašujućem obliku, kao npr. da ima crvene oči iz kojih suklja vatra ili mu se crnilo neprirodno razliva licem ili mu je lice izobličeno na zastrašujući način. Produžavanjem izgovaranja Allahovog imena, lice poprima normalan izgled, da bi konačno bolesnik osjetio rasterećenje gledajući u njega, te mu se ono čini sjajnim. Po tome takođe znamo da je izgovaranje Allahovog imena oslabilo šejtana, pa ne može više činiti ono što je prethodno činio.
Prokleti šejtan ne može podnijeti vodu na koju su naučene Allahove riječi, niti osobu koja liječi tim riječima, te stoga čini to što čini, ili to čini da bi bolesniku omrznuo tu vodu i onoga ko ga liječi, kako bi ovaj odbio liječenje.
Zahvaljujući Allahovoj dobroti i vrijednosti spominjanja Njegovog imena u ovom obliku i na ovakav način izliječeni su mnogi slučajevi.

ODGOVORI NA PRIGOVORE U VEZI LIJEČENJA POMOĆU KUR'ANA

ŠERIJATSKO UPORIŠTE RUKJI KOJE SE UČE, PUŠU I OTAPAJU

Ševkani veli: Dozvoljeno je upotrebljavati rukje za liječenje onoga ko je opsjednut, ureknut i slično, jer sve to potiče iz

šejtanskih stanja koja prouzrokuju ljudi ili džini. (*Nejlul-evtar, VIII, str. 214.*)

- **Da li rukje imaju šerijatsko uporište?**

Dozvoljenost rukji osnažuju i hadisi, među kojima i sljedeći:

1. Od 'Avf ibn Malika se prenosi da je rekao: "Mi smo u džahilijjetu upotrebljavali rukje, pa smo rekli: 'Božji poslaniče, šta misliš o tome?' On je rekao: 'Predočite mi vaše rukje, nema ništa loše u njima ako ne sadržavaju širk'."[9]
2. Od Džabira se prenosi: "Božji poslanik je zabranio rukje, pa su mu došli neki iz roda 'Umer ibn Hazma i rekli: 'Božji poslaniče, mi smo imali rukju kojom smo se liječili od ujeda škorpije, a ti si zabranio rukje?', pa je on rekao: 'Predočite mi je', a onda je rekao: 'Ne vidim ništa loše u tome. Ko može pomoći svome bratu, neka to i učini'."[10]

- **Da li upotreba vode na koju se nauče Allahove riječi i zikr ima šerijatsko uporište?**

To je dozvoljeno (Vidjeti: Tefsir od Ibn Kesira, I, str. 148, Fethul-bârî, XXI, str. 366, Tefsir od Kurtubija, I, str. 439-440, članak šejha Abdul-'Aziz ibn Baza u listu "El-Muslimûn", br. 9, od 6. 4. '85., str. 16.)

Ova voda veoma, veoma škodi džinima, o čemu se može pročitati u djelu "El-Vâbilussajjib minel-kelimittajjib", str. 82.

[9] "Sahîhu Muslim bi šerhin-Nevevî", XIV, str. 186-187.

[10] "El-Fethurrebbânijj", XVII, str. 177, "Sahîhu Muslim bi šerhin-Nevevî", XIV, str. 186.

- **Šerijatsko uporište za upotrebu vode u kojoj je otopljeni tekst Allahovih riječi napisanih čistim sredstvom?**

Šejhul-islam Ibn Tejmije veli: "Dozvoljeno je da se oboljelom ili nekom drugom čistim sredstvom za pisanje napiše nešto iz Allahove knjige ili neki zikr i da se on time napaja, kao što to navodi Imam Ahmed i drugi".

Skupina selefa smatraju da se mogu napisati ajeti iz Kur'ana bolesniku koji će to popiti. Mudžahid veli: "Ne smeta ako se nešto iz Kur'ana napiše i sapere pa se time napoji bolesnik". Ejjub veli: "Vidio sam da je Ebu Kulabe napisao nešto iz Kur'ana, saprao ga vodom i napojio čovjeka koji je imao bolove".[11]

- **Rukja pri kojoj se puše?**

Ibn Hadžer o njoj veli: "Svrha puhanja je postizanje bereketa putem zraka koji je bio u doticaju sa zikrom, kao što je u vodi sadržan bereket zikra koji je bio napisan pa njome sapran".[12]

DA LI JE STAVLJANJE NA KUŠNJU POSLJEDICA GRIJEŠENJA?

Činjenica je da stavljanje na kušnju i u nevolju nije rezultat griješenja. Ponekad je ono svojevrsno pročišćenje za onoga ko mu je izložen i način za okajavanje grijeha, a ponekad način uzdizanja položaja. Ako bismo htjeli napraviti razliku, vidjeli bismo da prva vrsta ljudi teško prihvata iskušenje i nevolju, dok to druga čini sa radošću, osjećajući da je Allah sa njim, što mu pruža utjehu i čini da žestina za njega postaje

[11] "Zâdul-me'âd fi hedji hajril-'ibâd", III, str. 119.

[12] "Fethul-Bârî", XXI, str. 323.

blagost a manjkavost povećanje onoga u pogledu čega je stavljen na kušnju.
Onima koji su na lijep način povezani sa Allahom a zadesi ih nešto od onoga o čemu smo govorili velimo da ne očajavaju i ne gube nadu u Allahovu milost, jer lopov ne ide u ruševnu kuću da nešto ukrade, već ide u punu i nastanjenu, pa i šejtan ne ide nevjerniku da ga zavede i zamanta u namazu, već ide vjerniku, posebno onome izgrađenog imana, kojeg on nastoji pridobiti, ali ga Allah čuva.
Vjernik treba znati da je sve dobro po njega: ako ga zadesi dobro pa zahvali Allahu, to je dobro po njega, a ako ga zadesi nešto loše pa se strpi i to je dobro po njega. Čudesna je situacija vjernika – za njega je svaka situacija dobra. Ovo je smisao jednog Poslanikovog ﷺ hadisa. Vjernik svoju ljubav prema Allahu treba učvrstiti nadajući se od Njega samo najboljem i najljepšem, iskreno mu se predajući i ne požurujući nešto za što ne zna da li je uistinu dobro po njega, uvijek moleći Allaha da mu podari ono za što On zna da je dobro, a tražeći da ga zaštiti od onoga za što On zna da je loše po njega.
Vjernik svoju volju u potpunosti treba podrediti Božjoj, pa ne treba ni pomišljati da čini ono što je Allah rekao da se ne čini, niti pomišljati da ne čini ono što je Allah rekao da se čini. U cilju ostvarenja potpune predanosti Allahu, potrebno je činiti sljedeće:

- Ne odgađati djela kojima se iskazuje pokornost Allahu,
- Ne umanjivati ta djela,
- Ne uskraćivati ta djela.

Navešćemo primjer namaza: Kada se prouči ezan, odmah klanjati, jer nema opravdanja za odgađanje. Namaz obaviti u

potpunosti, sa svim sastavnim dijelovima, potrebnom skrušenošću i svim dodacima. Odgađanje nas ne smije navesti da počinimo treću stvar, tj. uskratimo izvršenje određenog djela.
Svaka manjkavost u bilo čemu od prethodnoga, umjesto Allahu, predaje nas nama samima ili šejtanu u mjeri u kojoj je ispoljena. Predanost sebi ili šejtanu uzrok je mnogih nevolja i patnji na ovom i budućem svijetu i onaj ko to učini sebe je naputio u propast. Nevolje i patnje su obrnuto proporcionalne predavanju Allahu dž. š.
Ono što je rečeno o namazu važi i za sva ostala djela. Vjernik treba činiti sve ono što ga vodi Allahu, pa će mu Allah otvoriti vidike i podučiti ga onome što ne zna.
U domenu činjenja grijeha ne kažemo da se ne treba griješiti, već da ne treba ni pomišljati na grijeh, jer je i sama pomisao protivna predanosti Allahu, koji je čovjeku podario sposobnost mišljenja. Upotrebljavati razum na bilo koji način u cilju počinjenja grijeha znači biti nezahvalan Allahu na toj blagodati.
Kada sve ovo postignemo, Allah će nas upisati u iskrene, postaćemo zadovoljni onim što nam Allah odredi, Allah će biti zadovoljan nama, a šejtan neće imati pristup do nas.

RELATIVNI I APSOLUTNI GAJB I OBRAZLOŽENJE SNOVA KOJI SE OSTVARUJU

Postavlja se pitanje: Kako protumačiti snove koji se obistinjuju, ali uvijek vrše loš uticaj na psihu (zastrašuju, obespokojavaju, žaloste, dovode u tjeskobu)? Da li su oni znak da je neko obolio?

Može se dogoditi da oni koji snivaju snove koji se ostvaruju a koji vrše loš uticaj na psihu pomisle da su oni u posebnom odnosu sa Allahom i da su oni kod Njega pribrani i kod drugih po tome poznati. U stvari, oni su izloženi šejtanovom djelovanju. Kako do toga dolazi i da li šejtan zna gajb (neviđeno i nesaznatljivo)?
Prvo trebamo razlikovati **ru'ja** i **hulm**. *Ru'ja* je san koji potiče od Milostivog Allaha, a *hulm* od šejtana. Ru'ja ostavlja pozitivan i lijep osjećaj u duši, smirenost, raspoloženje, zadovoljstvo i sreću. Hulm je san koji donosi loš osjećaj, tjeskobu i depresiju, makar da se i ostvari. Kako se to događa?
Postoje dvije vrste gajba. Prva je relativni gajb, a to je onaj kada neka stvorenja znaju nešto što neka druga zbog određenih razloga, mogućnosti i okolnosti ne znaju. Apsolutni gajb je onaj koji ne zna niko osim Allaha.
Ako pažljivije promotrimo snove šejtanskog porijekla koji se ostvaruju, vidjećemo da se oni odnose na zastrašujuće i uznemirujuće događaje. Kada neko zna da mu se snovi obistinjuju, čim usnije nešto odmah očekuje da se to i desi. Iščekivanje belaja je gore nego sam belaj – veli poslovica, tako da takva osoba trpi pritisak koji mu slama moral i psihu, što i jeste cilj prokletog šejtana.
Da bismo još bliže objasnili razliku između apsolutnog i relativnog gajba, navešćemo primjer: Direktor preduzeća izda nalog o razrješenju nekog službenika, koji postaje pravosnažan nakon pet mjeseci naprimjer. Nalog stoji u direktorovom uredu i neki kurir ga kradom pogleda i obavijesti službenika o onome šta će mu se dogoditi nakon pet mjeseci, ne kazujući kako je došao do informacije. I,

stvarno, nakon pet mjeseci ovaj bude smijenjen. Da li to znači da kurir zna nesaznatljivo (gajb) ili zna samo nešto što ne zna službenik, a što ne spada u apsolutni gajb?
Isto čine i neki šejtani, koji kradu vijesti o onome što je Allah odredio i što spada u relativni gajb koji iz određenih razloga znaju neka Njegova stvorenja a ne znaju druga. Tada taj šejtan ili džinn uzrokuje snove koji vrše loš uticaj na dotičnu osobu. To se vjerovatno događa u fazi kada se ono što je određeno spušta radi izvršenja.

DA LI ČOVJEK MOŽE VIDJETI I ČUTI DŽINNE I DA LI TO UKAZUJE NA NEŠTO POSEBNO?

Općenito uzevši, viđenje džinna dokaz je da je neko na određen način obolio. Jer, Allahova zakonitost koja za nas važi jeste da ne vidimo i ne čujemo džinne. Kada se prekrši ta zakonitost, bilo da to urade džinni (tako što škode ljudima) ili ljudi (tako što na šerijatom nedozvoljen način skupljaju džinne), viđenje džinna od strane neke osobe znači da je pod njihovim uticajem. Takva osoba treba biti na oprezu i zaštiti se Allahovim ajetima, načinima zaštite sadržanim u Poslanikovoj ﷺ uputi i drugim vjerodostojno prenesenim načinima zaštite, dosljedno vršeći sva djela kojima se iskazuje pokornost Allahu a izbjegavajući svaki vid griješenja.

DA LI SU OVA OBOLJENJA PRELAZNA?

Odgovor glasi da nisu, ali se prenose u slučaju postojanja pogodnih uslova. Ti uslovi su:

1. NASLJEDNI FAKTORI

Pod njima mislimo na sklonost nervnog sistema oboljevanju. Ponekad nam dođe malo dijete koje je oboljelo a ne možemo jasno razabrati simptome oboljenja. U tom slučaju ćemo ispitati kako stvari stoje sa njegovim roditeljima i braćom i sestrama i ukoliko i kod njih postoje slični simptomi lakše ćemo ih pronaći i kod djeteta. U okolnostima da se u istoj porodici javi više sličnih slučajeva, ostali članovi porodice trebaju se pridržavati programa zaštite.

2. FAKTORI OKRUŽENJA

To mogu biti porodični uticaji, poput prestrogog odgoja, ili određeni društveni uvjeti (ratovi i slično). Procenat oboljenja je proporcionalan ovim faktorima.

3. OBRAZOVNI FAKTORI

Pod njima mislimo na poznavanje uzroka oboljenja, kao npr. pretjeranosti u emocijama, poznavanje načina na koje šejtan može doprijeti do čovjeka, poznavanje načina zaštite i osvješćivanja u vezi sa ovim problemima. Što je veće poznavanje ovih stvari, manji je nivo oboljevanja a veći stupanj izliječenja.

DA LI JE DOZVOLJENO LIJEČITI *RUKJOM* ZA NOVAC?

Bolesti izazvane šejtanskim rabotama su postale opasna stvar koja ugrožava i samo vjerovanje muslimana, jer se mnogi muslimani, posebno u Egiptu, obraćaju svećenicima drugih vjera radi izliječenja, što predstavlja širk i kufr.

Božji poslanik ﷺ veli: "**Ko ode gataru ili vraču i povjeruje u ono što on govori, taj ne vjeruje u ono što je objavljeno Muhammedu**"[13]. Muslim i Ahmed prenose da je Božji poslanik rekao: "Ko ode gataru i upita ga za nešto, tome neće biti primljen namaz četrdeset noći"[14].

Stoga je potrebno da se iskrena i odana braća specijaliziraju za ovu vrstu liječenja, jer je i to svojevrstan vid naređivanja dobra i odvraćanja od zla. Za svoj angažman oni mogu primati nagradu. U nastavku ćemo navesti dokaze u prilog tome.

U oba "Sahîha" stoji hadis Ebu Se'ida El-Hudrija da su neki ashabi bili na putovanju, pa su naišli kroz teritoriju nekog plemena i zatražili gostoprimstvo, a ovi im ga nisu pružili. Poslije su im rekli: "Ima li među vama neko ko liječi rukjom? Ujeden je ili obolio naš poglavar". Jedan među njima je rekao da on to čini, otišao kod njega i učio mu Fatihu, pa je ovaj ozdravio, davši mu potom stado brava. On je to odbio primiti dok ne ispriča Božjem poslaniku ﷺ. Kada je došao Poslaniku ﷺ i ispričao mu to, rekavši: "Tako mi Allaha, učino sam to Fatihom", on se osmijehnuo i rekao: "A kako si znao da je ona rukja?", a potom rekao: "Uzmite od njih a jedan dio dodijelite i meni!"[15].

Nevevî veli da stado spomenuto u hadisu broji trideset ovaca, a iz riječi "A kako si znao da je ona rukja?" razumije se da Poslanik ﷺ nije ranije objasnio ashabima da je Fâtiha rukja. U drugim predajama stoji da je Ebu Se'id odgovorio: "To mi je dato ili to mi je nadahnuto".

---

[13] "Sahîhul-Džâmi'", 5939.
[14] "Sahîhul-Džâmi'", 5940.
[15] Buharija, IV, 452; Muslim, 2201.

Ibn Hadžer prenosi saglasnost većine da je dozvoljeno uzimanje nagrade za rukju, a potom veli: U ovom hadisu je sadržano sljedeće:

1 – Dozvoljenost rukje Allahovom knjigom, pod što se podvodi i zikr i prenesene dove.

2 – Dozvoljenost uzimanja nečega što je naoko halal, a neraspolaganje njime ako postoji sumnja.

3 – Podsticaj na samostalno rasuđivanje (idžtihad) u slučaju nepostojanja teksta.

4 – Istaknuto mjesto koje je u srcima ashaba zauzimao Kur'an, posebno Fâtiha.

5 – Nafaku koja je nekome suđena ne može uskratiti onaj u čijim je ona rukama trenutno.

6 – Krajnja mudrost počiva u činjenici da je kazna zadesila upravo onoga ko je glavni u uskraćivanju gostoprimstva, jer se ljudi obično povode za svojim velikašima.

Nevevi u komentaru Muslimovog "Sahîha" (14/188) veli: "Hadis sadrži dozvolu uzimanja nagrade za rukju Fatihom i spominje da je ona halal i nije osuđena".

Ibn Kudâme u djelu "El-Mugnî" sa velikim komentarom (6/141) veli: "Ahmed odabire mišljenje po kome je dozvoljeno uzimanje nagrade za rukju i veli da u tome nema ništa loše" i navodi hadis Ebu Se'ida koji se nalazi u oba "Sahîha".

Ibn Hazm u djelu "El-Muhallâ" (8/193) veli: "Dozvoljeno je nagrađivanje (davanje naknade) za rukju", a potom kao dokaz navodi Ebu Se'idov hadis.

Ograničenost prostora nam ne dozvoljava da nanižemo još dokaza i stavova uleme, pa ćemo se zadovoljiti sa ovim.

SAŽETAK

Obaveza braće koji su se specijalizirali u ovome je da se dovoljan broj njih u svakom mjestu posveti liječenju ovih bolesti, jer je ono, po riječima Ibn Tejmije, važnije od liječenja tijela, a liječenje tijela je farzi-kifaje, pa bi i ovo trebalo biti tretirano barem isto tako, ako ne i kao važnije. Primanje naknade za to ne protivurječi iskrenoj odanosti i posvećenosti, jer su i ashabi, kako smo vidjeli, uzeli nagradu za to i još im je Poslanik ﷺ rekao: "...i jedan dio dodijelite i meni".

REKAPITULACIJA LIJEČENJA

Iz svega prethodnog, možemo zaključiti da se liječenje opsjednutog može svesti na četiri tačke:

1. a) učenje ili slušanje ajeta rukje sedam puta, te ajeta izliječenja, ajeta poništenja sihra i ajeta kazne po jedanput.
   b) slušanje sura koje uznemiravaju griješnog džinna ili džinna-nevjernika, koje smo prethodno spominjali.
   c) slušanje ili učenje ajeta zaštite koji će uslijediti u nastavku.
2. Kupanje vodom na koju su naučeni ajeti rukje, ajeti izliječenja i sura Jasin, uz napomenu da se ne uči u nečistom prostoru i da se voda ne proliva na nečisto mjesto.
3. Liječenje Allahovim imenom, onako kako je navedeno.
4. Na hranu i piće naučiti ajete rukje i ajete izliječenja, a ako to nije moguće onda barem sedam puta Fatihu.

Ako je po srijedi sihr, onda se ovom programu dodaje onaj vezan za sihr.

Peta tačka bi bila pridržavanje uvjeta za djelotvornost liječenja, o kojima će biti govora u nastavku.

NAČINI ZAŠTITE

Vjernik se može štititi i liječiti sebe i druge od različitih oblika šejtanske napasti ponavljanjem učenja narednih zaštita, uz čvrsto pouzdanje samo i jedino u Allaha dž.š.

PRVO – KUR'ANSKI AJETI

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٢﴾ ٱلرَّحْمَٰنِ
ٱلرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَٰلِكِ يَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ ٱهْدِنَا
ٱلصِّرَٰطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ ٱلْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ﴿٧﴾

الٓمٓ ﴿١﴾ ذَٰلِكَ ٱلْكِتَٰبُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ ٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِٱلْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣﴾ وَٱلَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِٱلْءَاخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ
﴿٤﴾

وَٱتَّبَعُوا۟ مَا تَتْلُوا۟ ٱلشَّيَٰطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَٰنَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَٰنُ وَلَٰكِنَّ
ٱلشَّيَٰطِينَ كَفَرُوا۟ يُعَلِّمُونَ ٱلنَّاسَ ٱلسِّحْرَ وَمَآ أُنزِلَ عَلَى ٱلْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ
هَٰرُوتَ وَمَٰرُوتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَآ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ
فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِۦ بَيْنَ ٱلْمَرْءِ وَزَوْجِهِۦ ۚ
وَمَا هُم بِضَآرِّينَ بِهِۦ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا۟ لَمَنِ ٱشْتَرَىٰهُ مَا لَهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنْ خَلَٰقٍ ۚ
وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا۟ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

فَٱذْكُرُونِىٓ أَذْكُرْكُمْ وَٱشْكُرُوا۟ لِى وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱسْتَعِينُوا۟ بِٱلصَّبْرِ وَٱلصَّلَوٰةِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ
﴿١٥٣﴾ وَلَا تَقُولُوا۟ لِمَن يُقْتَلُ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ أَمْوَٰتٌۢ ۚ بَلْ أَحْيَآءٌ وَلَٰكِن
لَّا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُم بِشَىْءٍ مِّنَ ٱلْخَوْفِ وَٱلْجُوعِ
وَنَقْصٍ مِّنَ ٱلْأَمْوَٰلِ وَٱلْأَنفُسِ وَٱلثَّمَرَٰتِ ۗ وَبَشِّرِ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿١٥٥﴾
ٱلَّذِينَ إِذَآ أَصَٰبَتْهُم مُّصِيبَةٌ قَالُوٓا۟ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّآ إِلَيْهِ رَٰجِعُونَ ﴿١٥٦﴾
أُو۟لَٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَٰتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾
۞ إِنَّ ٱلصَّفَا وَٱلْمَرْوَةَ مِن شَعَآئِرِ ٱللَّهِ ۖ فَمَنْ حَجَّ ٱلْبَيْتَ أَوِ ٱعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ

عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۚ وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ ٱللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ
ٱلَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَآ أَنزَلْنَا مِنَ ٱلْبَيِّنَٰتِ وَٱلْهُدَىٰ مِنۢ بَعْدِ مَا بَيَّنَّٰهُ لِلنَّاسِ فِى
ٱلْكِتَٰبِ ۙ أُو۟لَٰٓئِكَ يَلْعَنُهُمُ ٱللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ ٱللَّٰعِنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟
وَأَصْلَحُوا۟ وَبَيَّنُوا۟ فَأُو۟لَٰٓئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنَا ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾
إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَمَاتُوا۟ وَهُمْ كُفَّارٌ أُو۟لَٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ ٱللَّهِ
وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۖ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ
ٱلْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٢﴾ وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا
هُوَ ٱلرَّحْمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾ إِنَّ فِى خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ
وَٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ وَٱلْفُلْكِ ٱلَّتِى تَجْرِى فِى ٱلْبَحْرِ بِمَا
يَنفَعُ ٱلنَّاسَ وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن مَّآءٍ فَأَحْيَا بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٍ وَتَصْرِيفِ
ٱلرِّيَٰحِ وَٱلسَّحَابِ ٱلْمُسَخَّرِ بَيْنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
﴿١٦٤﴾ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ ٱللَّهِ ۖ
وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَشَدُّ حُبًّا لِّلَّهِ ۗ وَلَوْ يَرَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ إِذْ يَرَوْنَ ٱلْعَذَابَ

أَنَّ ٱلْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾ إِذْ تَبَرَّأَ ٱلَّذِينَ
ٱتُّبِعُوا۟ مِنَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوا۟ وَرَأَوُا۟ ٱلْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ ٱلْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾
وَقَالَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوا۟ لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا۟
مِنَّا ۗ كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ ٱللَّهُ أَعْمَٰلَهُمْ حَسَرَٰتٍ عَلَيْهِمْ ۖ وَمَا هُم بِخَٰرِجِينَ
مِنَ ٱلنَّارِ ﴿١٦٧﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ كُلُوا۟ مِمَّا فِى ٱلْأَرْضِ حَلَٰلًا طَيِّبًا
وَلَا تَتَّبِعُوا۟ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيْطَٰنِ ۚ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا
يَأْمُرُكُم بِٱلسُّوٓءِ وَٱلْفَحْشَآءِ وَأَن تَقُولُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾
ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْحَىُّ ٱلْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُۥ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَّهُۥ مَا فِى
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ مَن ذَا ٱلَّذِى يَشْفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذْنِهِۦ ۚ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَىْءٍ مِّنْ عِلْمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ
وَسِعَ كُرْسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ ۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ ٱلْعَلِىُّ
ٱلْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَآ إِكْرَاهَ فِى ٱلدِّينِ ۖ قَد تَّبَيَّنَ ٱلرُّشْدُ مِنَ ٱلْغَىِّ ۚ فَمَن يَكْفُرْ
بِٱلطَّٰغُوتِ وَيُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱسْتَمْسَكَ بِٱلْعُرْوَةِ ٱلْوُثْقَىٰ لَا ٱنفِصَامَ لَهَا ۗ
وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾ ٱللَّهُ وَلِىُّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ يُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ
إِلَى ٱلنُّورِ ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَوْلِيَآؤُهُمُ ٱلطَّٰغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ ٱلنُّورِ

إِلَى ٱلظُّلُمَٰتِۗ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٢٥٧﴾
ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ
وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا
وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا
وُسۡعَهَاۚ لَهَا مَا كَسَبَتۡ وَعَلَيۡهَا مَا ٱكۡتَسَبَتۡۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذۡنَآ إِن نَّسِينَآ أَوۡ
أَخۡطَأۡنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تَحۡمِلۡ عَلَيۡنَآ إِصۡرٗا كَمَا حَمَلۡتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِنَاۚ
رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلۡنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦۖ وَٱعۡفُ عَنَّا وَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَآۚ
أَنتَ مَوۡلَىٰنَا فَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٢٨٦﴾
الٓمٓ ﴿١﴾ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُ ﴿٢﴾ نَزَّلَ عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ
مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَأَنزَلَ ٱلتَّوۡرَىٰةَ وَٱلۡإِنجِيلَ ﴿٣﴾ مِن قَبۡلُ هُدٗى لِّلنَّاسِ
وَأَنزَلَ ٱلۡفُرۡقَانَۗ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٞۗ
وَٱللَّهُ عَزِيزٞ ذُو ٱنتِقَامٍ ﴿٤﴾ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَخۡفَىٰ عَلَيۡهِ شَيۡءٞ فِي ٱلۡأَرۡضِ
وَلَا فِي ٱلسَّمَآءِ ﴿٥﴾ هُوَ ٱلَّذِي يُصَوِّرُكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡحَامِ كَيۡفَ يَشَآءُۚ
لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿٦﴾

۞قُلۡ أَؤُنَبِّئُكُم بِخَيۡرٖ مِّن ذَٰلِكُمۡۖ لِلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ عِندَ رَبِّهِمۡ جَنَّٰتٞ تَجۡرِي
مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَأَزۡوَٰجٞ مُّطَهَّرَةٞ وَرِضۡوَٰنٞ مِّنَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ
بَصِيرُۢ بِٱلۡعِبَادِ ﴿١٥﴾ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ إِنَّنَآ ءَامَنَّا فَٱغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴿١٦﴾ ٱلصَّٰبِرِينَ وَٱلصَّٰدِقِينَ وَٱلۡقَٰنِتِينَ وَٱلۡمُنفِقِينَ
وَٱلۡمُسۡتَغۡفِرِينَ بِٱلۡأَسۡحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ ٱللَّهُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ
وَأُوْلُواْ ٱلۡعِلۡمِ قَآئِمَۢا بِٱلۡقِسۡطِۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿١٨﴾
إِنَّ ٱلدِّينَ عِندَ ٱللَّهِ ٱلۡإِسۡلَٰمُۗ وَمَا ٱخۡتَلَفَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ
بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلۡعِلۡمُ بَغۡيَۢا بَيۡنَهُمۡۗ وَمَن يَكۡفُرۡ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ
سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ﴿١٩﴾
قُلِ ٱللَّهُمَّ مَٰلِكَ ٱلۡمُلۡكِ تُؤۡتِي ٱلۡمُلۡكَ مَن تَشَآءُ وَتَنزِعُ ٱلۡمُلۡكَ مِمَّن تَشَآءُ
وَتُعِزُّ مَن تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَآءُۖ بِيَدِكَ ٱلۡخَيۡرُۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ
﴿٢٦﴾ تُولِجُ ٱلَّيۡلَ فِي ٱلنَّهَارِ وَتُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيۡلِۖ وَتُخۡرِجُ ٱلۡحَيَّ مِنَ
ٱلۡمَيِّتِ وَتُخۡرِجُ ٱلۡمَيِّتَ مِنَ ٱلۡحَيِّۖ وَتَرۡزُقُ مَن تَشَآءُ بِغَيۡرِ حِسَابٖ ﴿٢٧﴾ لَّا
يَتَّخِذِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٱلۡكَٰفِرِينَ أَوۡلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۖ وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ

فَلَيْسَ مِنَ ٱللَّهِ فِى شَىْءٍ إِلَّآ أَن تَتَّقُوا۟ مِنْهُمْ تُقَىٰةً ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ ٱللَّهُ نَفْسَهُۥ ۗ
وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ إِن تُخْفُوا۟ مَا فِى صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ
ٱللَّهُ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ
﴿٢٩﴾ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِن سُوٓءٍ
تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُۥٓ أَمَدًۢا بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ ٱللَّهُ نَفْسَهُۥ ۗ وَٱللَّهُ رَءُوفٌۢ
بِٱلْعِبَادِ ﴿٣٠﴾

۞ وَسَارِعُوٓا۟ إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلْأَرْضُ
أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ فِى ٱلسَّرَّآءِ وَٱلضَّرَّآءِ وَٱلْكَٰظِمِينَ
ٱلْغَيْظَ وَٱلْعَافِينَ عَنِ ٱلنَّاسِ ۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَٱلَّذِينَ إِذَا
فَعَلُوا۟ فَٰحِشَةً أَوْ ظَلَمُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا۟ ٱللَّهَ فَٱسْتَغْفَرُوا۟ لِذُنُوبِهِمْ وَمَن
يَغْفِرُ ٱلذُّنُوبَ إِلَّا ٱللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا۟ عَلَىٰ مَا فَعَلُوا۟ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾
أُو۟لَٰٓئِكَ جَزَآؤُهُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ
خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ وَنِعْمَ أَجْرُ ٱلْعَٰمِلِينَ ﴿١٣٦﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ قُتِلُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ أَمْوَٰتًۢا ۚ بَلْ أَحْيَآءٌ عِندَ
رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ وَيَسْتَبْشِرُونَ
بِٱلَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا۟ بِهِم مِّنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ ۞ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا
يُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ ٱلَّذِينَ ٱسْتَجَابُوا۟ لِلَّهِ وَٱلرَّسُولِ مِنۢ بَعْدِ
مَآ أَصَابَهُمُ ٱلْقَرْحُ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ مِنْهُمْ وَٱتَّقَوْا۟ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾
ٱلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ ٱلنَّاسُ إِنَّ ٱلنَّاسَ قَدْ جَمَعُوا۟ لَكُمْ فَٱخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَٰنًا
وَقَالُوا۟ حَسْبُنَا ٱللَّهُ وَنِعْمَ ٱلْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾ فَٱنقَلَبُوا۟ بِنِعْمَةٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضْلٍ
لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوٓءٌ وَٱتَّبَعُوا۟ رِضْوَٰنَ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾
إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَآءَهُۥ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ
إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

إِنَّ فِى خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ
لَءَايَٰتٍ لِّأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿١٩٠﴾ ٱلَّذِينَ يَذْكُرُونَ ٱللَّهَ
قِيَٰمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِى خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ

وَٱلْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَٰطِلًا سُبْحَٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ١٩١
رَبَّنَآ إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ ٱلنَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُۥ ۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ
١٩٢ رَبَّنَآ إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِى لِلْإِيمَٰنِ أَنْ ءَامِنُوا۟ بِرَبِّكُمْ فَـَٔامَنَّا ۚ
رَبَّنَا فَٱغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّـَٔاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ ٱلْأَبْرَارِ ١٩٣ رَبَّنَا
وَءَاتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ
ٱلْمِيعَادَ ١٩٤ فَٱسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّى لَآ أُضِيعُ عَمَلَ عَٰمِلٍ مِّنكُم
مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ ۖ بَعْضُكُم مِّنۢ بَعْضٍ ۖ فَٱلَّذِينَ هَاجَرُوا۟ وَأُخْرِجُوا۟ مِن
دِيَٰرِهِمْ وَأُوذُوا۟ فِى سَبِيلِى وَقَٰتَلُوا۟ وَقُتِلُوا۟ لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ
وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ثَوَابًا مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ ۗ
وَٱللَّهُ عِندَهُۥ حُسْنُ ٱلثَّوَابِ ١٩٥ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فِى
ٱلْبِلَٰدِ ١٩٦ مَتَٰعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ ١٩٧ لَٰكِنِ
ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا
نُزُلًا مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ ۗ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ ١٩٨ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ
لَمَن يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَٰشِعِينَ

لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۗ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ ۗ
إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ١٩٩ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱصْبِرُوا۟ وَصَابِرُوا۟
وَرَابِطُوا۟ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ٢٠٠
وَإِنَّ مِنكُمْ لَمَن لَّيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَٰبَتْكُم مُّصِيبَةٌ قَالَ
قَدْ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَىَّ إِذْ لَمْ أَكُن مَّعَهُمْ شَهِيدًا ٧٢ وَلَئِنْ
أَصَٰبَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ ٱللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُۥ
مَوَدَّةٌ يَٰلَيْتَنِى كُنتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ٧٣ ۞ فَلْيُقَٰتِلْ
فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ يَشْرُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا بِٱلْـَٔاخِرَةِ ۚ وَمَن
يُقَٰتِلْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ٧٤
وَمَا لَكُمْ لَا تُقَٰتِلُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ ٱلرِّجَالِ وَٱلنِّسَآءِ
وَٱلْوِلْدَٰنِ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةِ ٱلظَّالِمِ أَهْلُهَا
وَٱجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَٱجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ٧٥ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ يُقَٰتِلُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يُقَٰتِلُونَ فِى سَبِيلِ
ٱلطَّٰغُوتِ فَقَٰتِلُوٓا۟ أَوْلِيَآءَ ٱلشَّيْطَٰنِ ۖ إِنَّ كَيْدَ ٱلشَّيْطَٰنِ كَانَ ضَعِيفًا ٧٦

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوٓا۟ أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ
وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ ٱلْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ ٱلنَّاسَ
كَخَشْيَةِ ٱللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوا۟ رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا ٱلْقِتَالَ لَوْلَآ
أَخَّرْتَنَآ إِلَىٰٓ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ قُلْ مَتَٰعُ ٱلدُّنْيَا قَلِيلٌ وَٱلْءَاخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ ٱتَّقَىٰ
وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾

إِلَّا ٱلَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍۭ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَٰقٌ أَوْ جَآءُوكُمْ حَصِرَتْ
صُدُورُهُمْ أَن يُقَٰتِلُوكُمْ أَوْ يُقَٰتِلُوا۟ قَوْمَهُمْ ۚ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ
عَلَيْكُمْ فَلَقَٰتَلُوكُمْ ۚ فَإِنِ ٱعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَٰتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا۟ إِلَيْكُمُ ٱلسَّلَمَ
فَمَا جَعَلَ ٱللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾ سَتَجِدُونَ ءَاخَرِينَ يُرِيدُونَ
أَن يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا۟ قَوْمَهُمْ كُلَّ مَا رُدُّوٓا۟ إِلَى ٱلْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا۟ فِيهَا ۚ
فَإِن لَّمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوٓا۟ إِلَيْكُمُ ٱلسَّلَمَ وَيَكُفُّوٓا۟ أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ
وَٱقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ ۚ وَأُو۟لَٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَٰنًا مُّبِينًا
﴿٩١﴾

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِۦ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُ ۚ وَمَن
يُشْرِكْ بِٱللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦٓ إِلَّآ
إِنَٰثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَٰنًا مَّرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَّعَنَهُ ٱللَّهُ ۘ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ
عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٨﴾ وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَءَامُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ
ءَاذَانَ ٱلْأَنْعَٰمِ وَلَءَامُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ ٱللَّهِ ۚ وَمَن يَتَّخِذِ ٱلشَّيْطَٰنَ
وَلِيًّا مِّن دُونِ ٱللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۖ
وَمَا يَعِدُهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ مَأْوَىٰهُمْ
جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا تَغْلُوا۟ فِى دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا
ٱلْحَقَّ ۚ إِنَّمَا ٱلْمَسِيحُ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ ٱللَّهِ وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلْقَىٰهَآ إِلَىٰ
مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ ۖ فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ ۖ وَلَا تَقُولُوا۟ ثَلَٰثَةٌ ۚ ٱنتَهُوا۟
خَيْرًا لَّكُمْ ۚ إِنَّمَا ٱللَّهُ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ سُبْحَٰنَهُۥٓ أَن يَكُونَ لَهُۥ وَلَدٌ ۘ لَّهُۥ
مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾
لَّن يَسْتَنكِفَ ٱلْمَسِيحُ أَن يَكُونَ عَبْدًا لِّلَّهِ وَلَا ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ ٱلْمُقَرَّبُونَ ۚ

وَمَن يَسْتَنكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا
(١٧٢) فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِۦ ۖ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱسْتَنكَفُوا۟ وَٱسْتَكْبَرُوا۟ فَيُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا (١٧٣)
وَهُوَ ٱلْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِۦ ۖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰٓ
إِذَا جَآءَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ (٦١)
وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِىٍّ عَدُوًّا شَيَٰطِينَ ٱلْإِنسِ وَٱلْجِنِّ يُوحِى بَعْضُهُمْ
إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ ٱلْقَوْلِ غُرُورًا ۚ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا
يَفْتَرُونَ (١١٢) وَلِتَصْغَىٰٓ إِلَيْهِ أَفْـِٔدَةُ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ
وَلِيَقْتَرِفُوا۟ مَا هُم مُّقْتَرِفُونَ (١١٣)
وَلَا تَأْكُلُوا۟ مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ ٱسْمُ ٱللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُۥ لَفِسْقٌ ۗ وَإِنَّ ٱلشَّيَٰطِينَ
لَيُوحُونَ إِلَىٰٓ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَٰدِلُوكُمْ ۖ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ
(١٢١)

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِى كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَٰبِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا۟ فِيهَا ۖ وَمَا
يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ (١٢٣) وَإِذَا جَآءَتْهُمْ ءَايَةٌ قَالُوا۟ لَن
نُّؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَآ أُوتِىَ رُسُلُ ٱللَّهِ ۘ ٱللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رِسَالَتَهُۥ ۗ سَيُصِيبُ ٱلَّذِينَ أَجْرَمُوا۟ صَغَارٌ عِندَ ٱللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌۢ بِمَا
كَانُوا۟ يَمْكُرُونَ (١٢٤) فَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يَهْدِيَهُۥ يَشْرَحْ صَدْرَهُۥ لِلْإِسْلَٰمِ ۖ
وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُۥ يَجْعَلْ صَدْرَهُۥ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِى ٱلسَّمَآءِ ۚ
كَذَٰلِكَ يَجْعَلُ ٱللَّهُ ٱلرِّجْسَ عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ (١٢٥) وَهَٰذَا صِرَٰطُ
رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۗ قَدْ فَصَّلْنَا ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ (١٢٦) ۞ لَهُمْ دَارُ ٱلسَّلَٰمِ
عِندَ رَبِّهِمْ ۖ وَهُوَ وَلِيُّهُم بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ (١٢٧) وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ
جَمِيعًا يَٰمَعْشَرَ ٱلْجِنِّ قَدِ ٱسْتَكْثَرْتُم مِّنَ ٱلْإِنسِ ۖ وَقَالَ أَوْلِيَآؤُهُم مِّنَ
ٱلْإِنسِ رَبَّنَا ٱسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَآ أَجَلَنَا ٱلَّذِىٓ أَجَّلْتَ لَنَا ۚ قَالَ
ٱلنَّارُ مَثْوَىٰكُمْ خَٰلِدِينَ فِيهَآ إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ (١٢٨)

وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّى بَعْضَ ٱلظَّٰلِمِينَ بَعْضًۢا بِمَا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ (١٢٩) يَٰمَعْشَرَ
ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِى

وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ۚ قَالُوا۟ شَهِدْنَا عَلَىٰٓ أَنفُسِنَا ۖ وَغَرَّتْهُمُ
ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا وَشَهِدُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا۟ كَٰفِرِينَ (١٣٠)

وَلَقَدْ خَلَقْنَٰكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَٰكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟ لِءَادَمَ فَسَجَدُوٓا۟
إِلَّآ إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ ٱلسَّٰجِدِينَ (١١) قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ
أَمَرْتُكَ ۖ قَالَ أَنَا۠ خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِى مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُۥ مِن طِينٍ (١٢) قَالَ
فَٱهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَن تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَٱخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ ٱلصَّٰغِرِينَ
(١٣) قَالَ أَنظِرْنِىٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ (١٤) قَالَ إِنَّكَ مِنَ ٱلْمُنظَرِينَ
(١٥) قَالَ فَبِمَآ أَغْوَيْتَنِى لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَٰطَكَ ٱلْمُسْتَقِيمَ (١٦)
ثُمَّ لَءَاتِيَنَّهُم مِّنۢ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَٰنِهِمْ وَعَن شَمَآئِلِهِمْ ۖ
وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَٰكِرِينَ (١٧) قَالَ ٱخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ۖ لَّمَن
تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكُمْ أَجْمَعِينَ (١٨) وَيَٰٓـَٔادَمُ ٱسْكُنْ أَنتَ
وَزَوْجُكَ ٱلْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةَ فَتَكُونَا
مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ (١٩) فَوَسْوَسَ لَهُمَا ٱلشَّيْطَٰنُ لِيُبْدِىَ لَهُمَا مَا وُۥرِىَ
عَنْهُمَا مِن سَوْءَٰتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَىٰكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةِ

وَقَالَ مَا نَهَىٰكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةِ إِلَّآ أَن تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا
مِنَ ٱلْخَٰلِدِينَ (٢٠) وَقَاسَمَهُمَآ إِنِّى لَكُمَا لَمِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ (٢١) فَدَلَّىٰهُمَا
بِغُرُورٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا ٱلشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ
عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ ٱلْجَنَّةِ ۖ وَنَادَىٰهُمَا رَبُّهُمَآ أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَن تِلْكُمَا
ٱلشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَآ إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ (٢٢)

إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى
ٱلْعَرْشِ يُغْشِى ٱلَّيْلَ ٱلنَّهَارَ يَطْلُبُهُۥ حَثِيثًا وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ وَٱلنُّجُومَ
مُسَخَّرَٰتٍۭ بِأَمْرِهِۦٓ ۗ أَلَا لَهُ ٱلْخَلْقُ وَٱلْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ (٥٤)
ٱدْعُوا۟ رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُعْتَدِينَ (٥٥) وَلَا تُفْسِدُوا۟
فِى ٱلْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَٰحِهَا وَٱدْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ ٱللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ
ٱلْمُحْسِنِينَ (٥٦)

قَالُوا۟ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلْقِىَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ نَحْنُ ٱلْمُلْقِينَ (١١٥)
قَالَ أَلْقُوا۟ ۖ فَلَمَّآ أَلْقَوْا۟ سَحَرُوٓا۟ أَعْيُنَ ٱلنَّاسِ وَٱسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَآءُو
بِسِحْرٍ عَظِيمٍ (١١٦) ۞ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَإِذَا

هِىَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ ٱلْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ
﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا۟ هُنَالِكَ وَٱنقَلَبُوا۟ صَٰغِرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأُلْقِىَ ٱلسَّحَرَةُ سَٰجِدِينَ
﴿١٢٠﴾ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ﴿١٢٢﴾
إِنَّ وَلِۦِّىَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى نَزَّلَ ٱلْكِتَٰبَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٩٦﴾ وَٱلَّذِينَ
تَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَآ أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ ﴿١٩٧﴾
وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى ٱلْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا۟ ۖ وَتَرَىٰهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا
يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خُذِ ٱلْعَفْوَ وَأْمُرْ بِٱلْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ ٱلْجَٰهِلِينَ ﴿١٩٩﴾
وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ نَزْغٌ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ ۚ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾
إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ إِذَا مَسَّهُمْ طَٰٓئِفٌ مِّنَ ٱلشَّيْطَٰنِ تَذَكَّرُوا۟ فَإِذَا
هُم مُّبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَإِخْوَٰنُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِى ٱلْغَىِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾
وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِم بِـَٔايَةٍ قَالُوا۟ لَوْلَا ٱجْتَبَيْتَهَا ۚ قُلْ إِنَّمَآ أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰٓ إِلَىَّ
مِن رَّبِّى ۚ هَٰذَا بَصَآئِرُ مِن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾
وَإِذَا قُرِئَ ٱلْقُرْءَانُ فَٱسْتَمِعُوا۟ لَهُۥ وَأَنصِتُوا۟ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾

وَٱذْكُر رَّبَّكَ فِى نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ ٱلْجَهْرِ مِنَ ٱلْقَوْلِ بِٱلْغُدُوِّ
وَٱلْـَٔاصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ ٱلْغَٰفِلِينَ ﴿٢٠٥﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَيُسَبِّحُونَهُۥ وَلَهُۥ يَسْجُدُونَ ۩ ﴿٢٠٦﴾
وَإِذْ يَعِدُكُمُ ٱللَّهُ إِحْدَى ٱلطَّآئِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ
ذَاتِ ٱلشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُحِقَّ ٱلْحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَيَقْطَعَ
دَابِرَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٧﴾ لِيُحِقَّ ٱلْحَقَّ وَيُبْطِلَ ٱلْبَٰطِلَ وَلَوْ كَرِهَ
ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾ إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَٱسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّى مُمِدُّكُم
بِأَلْفٍ مِّنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ ٱللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ
بِهِۦ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا ٱلنَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾
إِذْ يُغَشِّيكُمُ ٱلنُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً لِّيُطَهِّرَكُم
بِهِۦ وَيُذْهِبَ عَنكُمْ رِجْزَ ٱلشَّيْطَٰنِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ
بِهِ ٱلْأَقْدَامَ ﴿١١﴾ إِذْ يُوحِى رَبُّكَ إِلَى ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ أَنِّى مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا۟
ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۚ سَأُلْقِى فِى قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلرُّعْبَ فَٱضْرِبُوا۟ فَوْقَ
ٱلْأَعْنَاقِ وَٱضْرِبُوا۟ مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَآقُّوا۟ ٱللَّهَ
وَرَسُولَهُۥ ۚ وَمَن يُشَاقِقِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿١٣﴾

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴿١٤﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا
لَقِيتُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ ٱلْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَن يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ
دُبُرَهُۥٓ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَآءَ بِغَضَبٍ مِّنَ ٱللَّهِ
وَمَأْوَىٰهُ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٦﴾ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ قَتَلَهُمْ ۚ وَمَا
رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ رَمَىٰ ۚ وَلِيُبْلِىَ ٱلْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَآءً حَسَنًا ۚ
إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ ٱللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٨﴾
إِن تَسْتَفْتِحُواْ فَقَدْ جَآءَكُمُ ٱلْفَتْحُ ۖ وَإِن تَنتَهُواْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَإِن
تَعُودُواْ نَعُدْ وَلَن تُغْنِىَ عَنكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْـًٔا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ ٱللَّهَ مَعَ
ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَعْمَٰلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ ٱلْيَوْمَ مِنَ ٱلنَّاسِ وَإِنِّى
جَارٌ لَّكُمْ ۖ فَلَمَّا تَرَآءَتِ ٱلْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّى بَرِىٓءٌ مِّنكُمْ
إِنِّىٓ أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّىٓ أَخَافُ ٱللَّهَ ۚ وَٱللَّهُ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٤٨﴾

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِندَ ٱللَّهِ وَعِندَ رَسُولِهِۦٓ إِلَّا ٱلَّذِينَ عَٰهَدتُّمْ
عِندَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ ۖ فَمَا ٱسْتَقَٰمُواْ لَكُمْ فَٱسْتَقِيمُواْ لَهُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ
ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾ كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُواْ عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُواْ فِيكُمْ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً ۚ

يُرْضُونَكُم بِأَفْوَٰهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٨﴾ ٱشْتَرَوْاْ
بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّواْ عَن سَبِيلِهِۦٓ ۚ إِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ
﴿٩﴾ لَا يَرْقُبُونَ فِى مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً ۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾
فَإِن تَابُواْ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ فَإِخْوَٰنُكُمْ فِى
ٱلدِّينِ ۗ وَنُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ وَإِن نَّكَثُوٓاْ
أَيْمَٰنَهُم مِّنۢ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُواْ فِى دِينِكُمْ فَقَٰتِلُوٓاْ أَئِمَّةَ ٱلْكُفْرِ ۙ
إِنَّهُمْ لَآ أَيْمَٰنَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنتَهُونَ ﴿١٢﴾ أَلَا تُقَٰتِلُونَ
قَوْمًا نَّكَثُوٓاْ أَيْمَٰنَهُمْ وَهَمُّواْ بِإِخْرَاجِ ٱلرَّسُولِ وَهُم بَدَءُوكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ أَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَٱللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾
قَٰتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ ٱللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ
صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ۗ وَيَتُوبُ ٱللَّهُ عَلَىٰ مَن
يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُواْ وَلَمَّا يَعْلَمِ ٱللَّهُ
ٱلَّذِينَ جَٰهَدُواْ مِنكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَا رَسُولِهِۦ
وَلَا ٱلْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً ۚ وَٱللَّهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

لَقَدْ نَصَرَكُمُ ٱللَّهُ فِى مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۙ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ
فَلَمْ تُغْنِ عَنكُمْ شَيْـًٔا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ ٱلْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم
مُّدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَعَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ
وَأَنزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۚ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلْكَـٰفِرِينَ
﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَتُوبُ ٱللَّهُ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٧﴾
يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِنَّمَا ٱلْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا۟ ٱلْمَسْجِدَ ٱلْحَرَامَ
بَعْدَ عَامِهِمْ هَـٰذَا ۚ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦٓ إِن
شَآءَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾ قَـٰتِلُوا۟ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا بِٱلْيَوْمِ
ٱلْـَٔاخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ ٱلْحَقِّ
مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَـٰبَ حَتَّىٰ يُعْطُوا۟ ٱلْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَـٰغِرُونَ
﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ ٱلْيَهُودُ عُزَيْرٌ ٱبْنُ ٱللَّهِ وَقَالَتِ ٱلنَّصَـٰرَى ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ ٱللَّهِ ۖ
ذَٰلِكَ قَوْلُهُم بِأَفْوَٰهِهِمْ ۖ يُضَـٰهِـُٔونَ قَوْلَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن قَبْلُ ۚ قَـٰتَلَهُمُ
ٱللَّهُ ۚ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾ ٱتَّخَذُوٓا۟ أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَـٰنَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ
ٱللَّهِ وَٱلْمَسِيحَ ٱبْنَ مَرْيَمَ وَمَآ أُمِرُوٓا۟ إِلَّا لِيَعْبُدُوٓا۟ إِلَـٰهًا وَٰحِدًا ۖ لَّآ إِلَـٰهَ

إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحَـٰنَهُۥ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾ يُرِيدُونَ أَن يُطْفِـُٔوا۟ نُورَ
ٱللَّهِ بِأَفْوَٰهِهِمْ وَيَأْبَى ٱللَّهُ إِلَّآ أَن يُتِمَّ نُورَهُۥ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَـٰفِرُونَ ﴿٣٢﴾
إِلَّا تَنصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ ٱللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟
ثَانِىَ ٱثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِى ٱلْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَـٰحِبِهِۦ لَا تَحْزَنْ إِنَّ ٱللَّهَ
مَعَنَا ۖ فَأَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُۥ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا
وَجَعَلَ كَلِمَةَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلسُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ ٱللَّهِ هِىَ ٱلْعُلْيَا ۗ وَٱللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم
بِٱلْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقُلْ حَسْبِىَ ٱللَّهُ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَهُوَ رَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُم مَّوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَآءٌ لِّمَا فِى ٱلصُّدُورِ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ ٱللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِۦ فَبِذَٰلِكَ
فَلْيَفْرَحُوا۟ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَءَيْتُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ لَكُم مِّن
رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَـٰلًا قُلْ ءَآللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ ۖ أَمْ عَلَى ٱللَّهِ

تفترون (٥٩) وما ظن الذين يفترون على الله الكذب يوم القيامة
إن الله لذو فضل على الناس ولكن أكثرهم لا يشكرون (٦٠)

وما تكون في شأن وما تتلوا منه من قرءان ولا تعملون من عمل إلا كنا
عليكم شهودا إذ تفيضون فيه وما يعزب عن ربك من مثقال ذرة في
الأرض ولا في السماء ولا أصغر من ذلك ولا أكبر إلا في كتب مبين
(٦١) ألا إن أولياء الله لا خوف عليهم ولا هم يحزنون (٦٢) الذين
ءامنوا وكانوا يتقون (٦٣) لهم البشرى في الحيوة الدنيا وفي الأخرة
لا تبديل لكلمت الله ذلك هو الفوز العظيم (٦٤)

وقال فرعون ائتوني بكل سحر عليم (٧٩) فلما جاء السحرة قال لهم
موسى ألقوا ما أنتم ملقون (٨٠) فلما ألقوا قال موسى ما جئتم
به السحر إن الله سيبطله إن الله لا يصلح عمل المفسدين (٨١)
ويحق الله الحق بكلمته ولو كره المجرمون (٨٢)
ويقوم هذه ناقة الله لكم ءاية فذروها تأكل في أرض الله ولا
تمسوها بسوء فيأخذكم عذاب قريب (٦٤)

وما ظلمنهم ولكن ظلموا أنفسهم فما أغنت عنهم ءالهتهم
التي يدعون من دون الله من شيء لما جاء أمر ربك وما زادوهم
غير تتبيب (١٠١)

الله يعلم ما تحمل كل أنثى وما تغيض الأرحام وما تزداد وكل شيء
عنده بمقدار (٨) علم الغيب والشهدة الكبير المتعال (٩) سواء
منكم من أسر القول ومن جهر به ومن هو مستخف باليل وسارب
بالنهار (١٠) له معقبت من بين يديه ومن خلفه يحفظونه
من أمر الله إن الله لا يغير ما بقوم حتى يغيروا ما بأنفسهم وإذا
أراد الله بقوم سوءا فلا مرد له وما لهم من دونه من وال (١١)

هو الذي يريكم البرق خوفا وطمعا وينشئ السحاب
الثقال (١٢) ويسبح الرعد بحمده والملئكة من
خيفته ويرسل الصوعق فيصيب بها من يشاء وهم
يجدلون في الله وهو شديد المحال (١٣)

الذين ءامنوا وتطمئن قلوبهم بذكر الله ألا بذكر الله تطمئن

ٱلْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ
مَـَٔابٍ ﴿٢٩﴾
۞ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِى ٱللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ
لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ قَالُوٓا۟ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَآؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَـٰنٍ مُّبِينٍ
﴿١٠﴾ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَـٰكِنَّ ٱللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَن
يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ ۖ وَمَا كَانَ لَنَآ أَن نَّأْتِيَكُم بِسُلْطَـٰنٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَمَا لَنَآ أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى ٱللَّهِ وَقَدْ هَدَىٰنَا سُبُلَنَا ۚ
وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَآ ءَاذَيْتُمُونَا ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾ وَقَالَ
ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُم مِّنْ أَرْضِنَآ أَوْ لَتَعُودُنَّ فِى مِلَّتِنَا ۖ
فَأَوْحَىٰٓ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ ٱلْأَرْضَ مِنۢ
بَعْدِهِمْ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِى وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾ وَٱسْتَفْتَحُوا۟ وَخَابَ كُلُّ
جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِّن وَرَآئِهِۦ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِن مَّآءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾
يَتَجَرَّعُهُۥ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُۥ وَيَأْتِيهِ ٱلْمَوْتُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۖ
وَمِن وَرَآئِهِۦ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ ٱللَّهَ غَـٰفِلًا عَمَّا يَعْمَلُ ٱلظَّـٰلِمُونَ ۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ
تَشْخَصُ فِيهِ ٱلْأَبْصَـٰرُ ﴿٤٢﴾ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِى رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ
طَرْفُهُمْ ۖ وَأَفْـِٔدَتُهُمْ هَوَآءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنذِرِ ٱلنَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ ٱلْعَذَابُ فَيَقُولُ
ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ رَبَّنَآ أَخِّرْنَآ إِلَىٰٓ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ
ٱلرُّسُلَ ۗ أَوَلَمْ تَكُونُوٓا۟ أَقْسَمْتُم مِّن قَبْلُ مَا لَكُم مِّن زَوَالٍ ﴿٤٤﴾
وَسَكَنتُمْ فِى مَسَـٰكِنِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ
كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ ٱلْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا۟ مَكْرَهُمْ
وَعِندَ ٱللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِن كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ ٱلْجِبَالُ ﴿٤٦﴾ فَلَا
تَحْسَبَنَّ ٱللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِۦ رُسُلَهُۥٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ ذُو ٱنتِقَامٍ ﴿٤٧﴾
يَوْمَ تُبَدَّلُ ٱلْأَرْضُ غَيْرَ ٱلْأَرْضِ وَٱلسَّمَـٰوَٰتُ ۖ وَبَرَزُوا۟ لِلَّهِ ٱلْوَٰحِدِ
ٱلْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى ٱلْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِى ٱلْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾
سَرَابِيلُهُم مِّن قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِىَ ٱللَّهُ كُلَّ
نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَـٰذَا بَلَـٰغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا۟
بِهِۦ وَلِيَعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَا هُوَ إِلَـٰهٌ وَٰحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَـٰبِ ﴿٥٢﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّى خَٰلِقٌۢ بَشَرًا مِّن صَلْصَٰلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ
(٢٨) فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِى فَقَعُوا۟ لَهُۥ سَٰجِدِينَ (٢٩)
فَسَجَدَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ (٣٠) إِلَّآ إِبْلِيسَ أَبَىٰٓ أَن يَكُونَ مَعَ
ٱلسَّٰجِدِينَ (٣١) قَالَ يَٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ ٱلسَّٰجِدِينَ (٣٢) قَالَ
لَمْ أَكُن لِّأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُۥ مِن صَلْصَٰلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ (٣٣) قَالَ
فَٱخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ (٣٤) وَإِنَّ عَلَيْكَ ٱللَّعْنَةَ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلدِّينِ (٣٥)
قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِىٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ (٣٦) قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ ٱلْمُنظَرِينَ
(٣٧) إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْوَقْتِ ٱلْمَعْلُومِ (٣٨) قَالَ رَبِّ بِمَآ أَغْوَيْتَنِى لَأُزَيِّنَنَّ
لَهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (٣٩) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ ٱلْمُخْلَصِينَ
(٤٠) قَالَ هَٰذَا صِرَٰطٌ عَلَىَّ مُسْتَقِيمٌ (٤١) إِنَّ عِبَادِى لَيْسَ لَكَ
عَلَيْهِمْ سُلْطَٰنٌ إِلَّا مَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلْغَاوِينَ (٤٢) وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ
أَجْمَعِينَ (٤٣) لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَٰبٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ (٤٤)
إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ (٤٥) ٱدْخُلُوهَا بِسَلَٰمٍ ءَامِنِينَ
(٤٦) وَنَزَعْنَا مَا فِى صُدُورِهِم مِّنْ غِلٍّ إِخْوَٰنًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَٰبِلِينَ

(٤٧) لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُم مِّنْهَا بِمُخْرَجِينَ (٤٨) ۞ نَبِّئْ
عِبَادِىٓ أَنِّىٓ أَنَا ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ (٤٩) وَأَنَّ عَذَابِى هُوَ ٱلْعَذَابُ ٱلْأَلِيمُ
(٥٠)

تَٱللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰٓ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَعْمَٰلَهُمْ
فَهُوَ وَلِيُّهُمُ ٱلْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (٦٣) وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّا
لِتُبَيِّنَ لَهُمُ ٱلَّذِى ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (٦٤) وَٱللَّهُ
أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَحْيَا بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَآ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً
لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ (٦٥) وَإِنَّ لَكُمْ فِى ٱلْأَنْعَٰمِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا
فِى بُطُونِهِۦ مِنۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِّلشَّٰرِبِينَ (٦٦)
وَمِن ثَمَرَٰتِ ٱلنَّخِيلِ وَٱلْأَعْنَٰبِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِى
ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (٦٧) وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى ٱلنَّحْلِ أَنِ ٱتَّخِذِى مِنَ
ٱلْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ ٱلشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ (٦٨) ثُمَّ كُلِى مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ
فَٱسْلُكِى سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنۢ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَٰنُهُۥ فِيهِ
شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (٦٩)

مَا عِندَكُمْ يَنفَدُ ۖ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ بَاقٍ ۗ وَلَنَجْزِيَنَّ
ٱلَّذِينَ صَبَرُوٓا۟ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ
صَٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُۥ
حَيَوٰةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ
﴿٩٧﴾ فَإِذَا قَرَأْتَ ٱلْقُرْءَانَ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾
إِنَّهُۥ لَيْسَ لَهُۥ سُلْطَٰنٌ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾
إِنَّمَا سُلْطَٰنُهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُۥ وَٱلَّذِينَ هُم بِهِۦ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا
بَدَّلْنَآ ءَايَةً مَّكَانَ ءَايَةٍ ۙ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوٓا۟ إِنَّمَآ أَنتَ مُفْتَرٍۭ ۚ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُۥ رُوحُ ٱلْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِٱلْحَقِّ
لِيُثَبِّتَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

وَءَاتِ ذَا ٱلْقُرْبَىٰ حَقَّهُۥ وَٱلْمِسْكِينَ وَٱبْنَ ٱلسَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾
إِنَّ ٱلْمُبَذِّرِينَ كَانُوٓا۟ إِخْوَٰنَ ٱلشَّيَٰطِينِ ۖ وَكَانَ ٱلشَّيْطَٰنُ لِرَبِّهِۦ كَفُورًا
﴿٢٧﴾

وَإِذَا قَرَأْتَ ٱلْقُرْءَانَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ حِجَابًا

مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِىٓ ءَاذَانِهِمْ
وَقْرًا ۚ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِى ٱلْقُرْءَانِ وَحْدَهُۥ وَلَّوْا۟ عَلَىٰٓ أَدْبَٰرِهِمْ نُفُورًا
﴿٤٦﴾

وَقُل لِّعِبَادِى يَقُولُوا۟ ٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ يَنزَغُ بَيْنَهُمْ ۚ
إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ كَانَ لِلْإِنسَٰنِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟ لِءَادَمَ فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ إِبْلِيسَ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ
خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَءَيْتَكَ هَٰذَا ٱلَّذِى كَرَّمْتَ عَلَىَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ
إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُۥٓ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ ٱذْهَبْ فَمَن
تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمْ جَزَآءً مَّوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَٱسْتَفْزِزْ مَنِ
ٱسْتَطَعْتَ مِنْهُم بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ
فِى ٱلْأَمْوَٰلِ وَٱلْأَوْلَٰدِ وَعِدْهُمْ ۚ وَمَا يَعِدُهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾
إِنَّ عِبَادِى لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَٰنٌ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
وَكِيلًا ﴿٦٥﴾

أَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ لِدُلُوكِ ٱلشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ ٱلَّيْلِ وَقُرْءَانَ ٱلْفَجْرِ ۖ إِنَّ قُرْءَانَ
ٱلْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِۦ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰٓ أَن

يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُل رَّبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ
وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَل لِّي مِن لَّدُنكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا
﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾
وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ
إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾

وَبِالْحَقِّ أَنزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾
وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنزِيلًا ﴿١٠٦﴾
قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ
عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ
رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۩ ﴿١٠٩﴾
قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمَٰنَ أَيًّا مَّا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن
لَّهُ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَل لَّهُ
عِوَجًا ﴿١﴾ قَيِّمًا لِّيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾ مَّاكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا
﴿٣﴾ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾ مَّا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ
وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾
فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَٰذَا الْحَدِيثِ
أَسَفًا ﴿٦﴾ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ
عَمَلًا ﴿٧﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾ أَمْ حَسِبْتَ
أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾ إِذْ أَوَى
الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا
رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾
ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا
﴿١٢﴾ نَّحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا
بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾ وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا

رَبُّنَا رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ لَن نَّدْعُوَا۟ مِن دُونِهِۦٓ إِلَٰهًا ۖ لَّقَدْ قُلْنَآ
إِذًا شَطَطًا ﴿١٤﴾

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِٱلْأَخْسَرِينَ أَعْمَٰلًا ﴿١٠٣﴾ ٱلَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ
ٱلدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟
بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمْ وَلِقَآئِهِۦ فَحَبِطَتْ أَعْمَٰلُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ
وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا۟ وَٱتَّخَذُوٓا۟ ءَايَٰتِى وَرُسُلِى
هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ كَانَتْ لَهُمْ
جَنَّٰتُ ٱلْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خَٰلِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾
قُل لَّوْ كَانَ ٱلْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَٰتِ رَبِّى لَنَفِدَ ٱلْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ
كَلِمَٰتُ رَبِّى وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِۦ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ
يُوحَىٰٓ إِلَىَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ فَمَن كَانَ يَرْجُوا۟ لِقَآءَ رَبِّهِۦ فَلْيَعْمَلْ
عَمَلًا صَٰلِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدًۢا ﴿١١٠﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّآ أَرْسَلْنَا ٱلشَّيَٰطِينَ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا
تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ ٱلْمُتَّقِينَ إِلَى ٱلرَّحْمَٰنِ
وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ ٱلْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾ لَّا يَمْلِكُونَ

ٱلشَّفَٰعَةَ إِلَّا مَنِ ٱتَّخَذَ عِندَ ٱلرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحْمَٰنُ
وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَّقَدْ جِئْتُمْ شَيْـًٔا إِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ ٱلسَّمَٰوَٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ
وَتَنشَقُّ ٱلْأَرْضُ وَتَخِرُّ ٱلْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَن دَعَوْا۟ لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾
وَمَا يَنۢبَغِى لِلرَّحْمَٰنِ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِن كُلُّ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضِ إِلَّآ ءَاتِى ٱلرَّحْمَٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَّقَدْ أَحْصَىٰهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾
وَكُلُّهُمْ ءَاتِيهِ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟
ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ ٱلرَّحْمَٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَٰهُ بِلِسَانِكَ
لِتُبَشِّرَ بِهِ ٱلْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِۦ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن
قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُم مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًۢا ﴿٩٨﴾

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُۥ ثُمَّ أَتَىٰ ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ
وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ ۖ وَقَدْ خَابَ
مَنِ ٱفْتَرَىٰ ﴿٦١﴾ فَتَنَٰزَعُوٓا۟ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا۟ ٱلنَّجْوَىٰ
﴿٦٢﴾ قَالُوٓا۟ إِنْ هَٰذَٰنِ لَسَٰحِرَٰنِ يُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكُم
مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ ٱلْمُثْلَىٰ ﴿٦٣﴾

فَأَجْمِعُوا۟ كَيْدَكُمْ ثُمَّ ٱئْتُوا۟ صَفًّا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ ٱلْيَوْمَ مَنِ ٱسْتَعْلَىٰ ﴿٦٤﴾
قَالُوا۟ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلْقِىَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿٦٥﴾ قَالَ
بَلْ أَلْقُوا۟ ۖ فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِن سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ
﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِى نَفْسِهِۦ خِيفَةً مُّوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنتَ
ٱلْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَأَلْقِ مَا فِى يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوٓا۟ ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا۟ كَيْدُ
سَٰحِرٍ ۖ وَلَا يُفْلِحُ ٱلسَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾ فَأُلْقِىَ ٱلسَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوٓا۟
ءَامَنَّا بِرَبِّ هَٰرُونَ وَمُوسَىٰ ﴿٧٠﴾

إِنَّمَآ إِلَٰهُكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَسِعَ كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾ كَذَٰلِكَ
نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ ءَاتَيْنَٰكَ مِن لَّدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٩﴾ مَّنْ
أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُۥ يَحْمِلُ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وِزْرًا ﴿١٠٠﴾ خَٰلِدِينَ فِيهِ ۖ وَسَآءَ لَهُمْ
يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾ يَوْمَ يُنفَخُ فِى ٱلصُّورِ ۚ وَنَحْشُرُ ٱلْمُجْرِمِينَ
يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾ يَتَخَٰفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَّحْنُ
أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾
وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْجِبَالِ فَقُلْ يَنسِفُهَا رَبِّى نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا
قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾ لَّا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَآ أَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ

ٱلدَّاعِىَ لَا عِوَجَ لَهُۥ ۖ وَخَشَعَتِ ٱلْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَٰنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا
﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ لَّا تَنفَعُ ٱلشَّفَٰعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحْمَٰنُ وَرَضِىَ لَهُۥ قَوْلًا
﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِۦ عِلْمًا
﴿١١٠﴾ ۞ وَعَنَتِ ٱلْوُجُوهُ لِلْحَىِّ ٱلْقَيُّومِ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾
وَمَن يَعْمَلْ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا
هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَٰهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ ٱلْوَعِيدِ
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾ فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ ٱلْمَلِكُ ٱلْحَقُّ ۗ
وَلَا تَعْجَلْ بِٱلْقُرْءَانِ مِن قَبْلِ أَن يُقْضَىٰٓ إِلَيْكَ وَحْيُهُۥ ۖ وَقُل رَّبِّ زِدْنِى
عِلْمًا ﴿١١٤﴾

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِى فَإِنَّ لَهُۥ مَعِيشَةً ضَنكًا وَنَحْشُرُهُۥ
يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ أَعْمَىٰ ﴿١٢٤﴾

قُلْ مَن يَكْلَؤُكُم بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ مِنَ ٱلرَّحْمَٰنِ ۗ بَلْ
هُمْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِم مُّعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ ءَالِهَةٌ تَمْنَعُهُم
مِّن دُونِنَا ۚ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُم مِّنَّا يُصْحَبُونَ
﴿٤٣﴾

وَلُوطًا ءَاتَيْنَـٰهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَـٰهُ مِنَ ٱلْقَرْيَةِ ٱلَّتِى كَانَت تَّعْمَلُ
ٱلْخَبَـٰٓئِثَ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمَ سَوْءٍ فَـٰسِقِينَ ﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَـٰهُ فِى رَحْمَتِنَآ ۖ
إِنَّهُۥ مِنَ ٱلصَّـٰلِحِينَ ﴿٧٥﴾ وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ
فَنَجَّيْنَـٰهُ وَأَهْلَهُۥ مِنَ ٱلْكَرْبِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَـٰهُ مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ
كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَآ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَـٰهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُۥدَ
وَسُلَيْمَـٰنَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِى ٱلْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ ٱلْقَوْمِ
وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَـٰهِدِينَ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنَـٰهَا سُلَيْمَـٰنَ ۚ وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا
وَعِلْمًا ۚ وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُۥدَ ٱلْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَٱلطَّيْرَ ۚ وَكُنَّا فَـٰعِلِينَ
﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَـٰهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُم مِّنۢ بَأْسِكُمْ ۖ فَهَلْ أَنتُمْ
شَـٰكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلِسُلَيْمَـٰنَ ٱلرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِى بِأَمْرِهِۦٓ إِلَى ٱلْأَرْضِ
ٱلَّتِى بَـٰرَكْنَا فِيهَا ۚ وَكُنَّا بِكُلِّ شَىْءٍ عَـٰلِمِينَ ﴿٨١﴾ وَمِنَ ٱلشَّيَـٰطِينِ
مَن يَغُوصُونَ لَهُۥ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ ۖ وَكُنَّا لَهُمْ حَـٰفِظِينَ ﴿٨٢﴾
۞ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ أَنِّى مَسَّنِىَ ٱلضُّرُّ وَأَنتَ أَرْحَمُ
ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿٨٣﴾ فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ فَكَشَفْنَا مَا بِهِۦ مِن ضُرٍّ ۖ وَءَاتَيْنَـٰهُ

أَهْلَهُۥ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَـٰبِدِينَ
﴿٨٤﴾ وَإِسْمَـٰعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا ٱلْكِفْلِ ۖ كُلٌّ مِّنَ ٱلصَّـٰبِرِينَ
﴿٨٥﴾ وَأَدْخَلْنَـٰهُمْ فِى رَحْمَتِنَآ ۖ إِنَّهُم مِّنَ ٱلصَّـٰلِحِينَ ﴿٨٦﴾
وَذَا ٱلنُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغَـٰضِبًا فَظَنَّ أَن لَّن نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِى ٱلظُّلُمَـٰتِ
أَن لَّآ إِلَـٰهَ إِلَّآ أَنتَ سُبْحَـٰنَكَ إِنِّى كُنتُ مِنَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَٱسْتَجَبْنَا
لَهُۥ وَنَجَّيْنَـٰهُ مِنَ ٱلْغَمِّ ۚ وَكَذَٰلِكَ نُـۨجِى ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّآ إِذْ
نَادَىٰ رَبَّهُۥ رَبِّ لَا تَذَرْنِى فَرْدًا وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْوَٰرِثِينَ ﴿٨٩﴾ فَٱسْتَجَبْنَا
لَهُۥ وَوَهَبْنَا لَهُۥ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُۥ زَوْجَهُۥٓ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ يُسَـٰرِعُونَ
فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا۟ لَنَا خَـٰشِعِينَ ﴿٩٠﴾
وَٱلَّتِىٓ أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا وَجَعَلْنَـٰهَا وَٱبْنَهَآ ءَايَةً
لِّلْعَـٰلَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَـٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَأَنَا۠ رَبُّكُمْ فَٱعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾
يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُوا۟ رَبَّكُمْ ۚ إِنَّ زَلْزَلَةَ ٱلسَّاعَةِ شَىْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوْنَهَا
تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّآ أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى
ٱلنَّاسَ سُكَـٰرَىٰ وَمَا هُم بِسُكَـٰرَىٰ وَلَـٰكِنَّ عَذَابَ ٱللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾ وَمِن

ٱلنَّاسِ مَن يُجَٰدِلُ فِى ٱللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَٰنٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾
كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُۥ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُۥ يُضِلُّهُۥ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ ﴿٤﴾
۞ هَٰذَانِ خَصْمَانِ ٱخْتَصَمُوا۟ فِى رَبِّهِمْ ۖ فَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ
مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ ٱلْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِۦ مَا
فِى بُطُونِهِمْ وَٱلْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُم مَّقَٰمِعُ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَآ
أَرَادُوٓا۟ أَن يَخْرُجُوا۟ مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا۟ فِيهَا وَذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ
﴿٢٢﴾ إِنَّ ٱللَّهَ يُدْخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٍ
تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا ۖ
وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾ وَهُدُوٓا۟ إِلَى ٱلطَّيِّبِ مِنَ
ٱلْقَوْلِ وَهُدُوٓا۟ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾
۞ إِنَّ ٱللَّهَ يُدَٰفِعُ عَنِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ
كَفُورٍ ﴿٣٨﴾ أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَٰتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا۟ ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ
نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ ٱلَّذِينَ أُخْرِجُوا۟ مِن دِيَٰرِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّآ
أَن يَقُولُوا۟ رَبُّنَا ٱللَّهُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ ٱللَّهِ ٱلنَّاسَ بَعْضَهُم

بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ صَوَٰمِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَٰتٌ وَمَسَٰجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا
ٱسْمُ ٱللَّهِ كَثِيرًا ۗ وَلَيَنصُرَنَّ ٱللَّهُ مَن يَنصُرُهُۥٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾
ٱلَّذِينَ إِن مَّكَّنَّٰهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ أَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَمَرُوا۟
بِٱلْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا۟ عَنِ ٱلْمُنكَرِ ۗ وَلِلَّهِ عَٰقِبَةُ ٱلْأُمُورِ ﴿٤١﴾
وَقُل رَّبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَٰتِ ٱلشَّيَٰطِينِ ﴿٩٧﴾
وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَن يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ
أَحَدَهُمُ ٱلْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ٱرْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّىٓ أَعْمَلُ صَٰلِحًا فِيمَا
تَرَكْتُ ۚ كَلَّآ ۚ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَآئِلُهَا ۖ وَمِن وَرَآئِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِى ٱلصُّورِ فَلَآ أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ
وَلَا يَتَسَآءَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَمَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾
وَمَنْ خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ فِى جَهَنَّمَ
خَٰلِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَٰلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ أَلَمْ تَكُنْ
ءَايَٰتِى تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا۟ رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا
شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَآلِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَآ أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَٰلِمُونَ

﴿١٠٧﴾ قَالَ ٱخْسَـُٔوا۟ فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُۥ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِى
يَقُولُونَ رَبَّنَآ ءَامَنَّا فَٱغْفِرْ لَنَا وَٱرْحَمْنَا وَأَنتَ خَيْرُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿١٠٩﴾
فَٱتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰٓ أَنسَوْكُمْ ذِكْرِى وَكُنتُم مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ
﴿١١٠﴾ إِنِّى جَزَيْتُهُمُ ٱلْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوٓا۟ أَنَّهُمْ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ ﴿١١١﴾ قَٰلَ كَمْ
لَبِثْتُمْ فِى ٱلْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا۟ لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ
ٱلْعَآدِّينَ ﴿١١٣﴾ قَٰلَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ لَّوْ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ
﴿١١٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَٰكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾
فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ ٱلْمَلِكُ ٱلْحَقُّ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾
وَمَن يَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ لَا بُرْهَٰنَ لَهُۥ بِهِۦ فَإِنَّمَا حِسَابُهُۥ عِندَ
رَبِّهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُل رَّبِّ ٱغْفِرْ وَٱرْحَمْ وَأَنتَ خَيْرُ
ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿١١٨﴾
۞ ٱللَّهُ نُورُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ مَثَلُ نُورِهِۦ كَمِشْكَوٰةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ۖ
ٱلْمِصْبَاحُ فِى زُجَاجَةٍ ۖ ٱلزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّىٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ
مُّبَٰرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِىٓءُ وَلَوْ

لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۚ نُّورٌ عَلَىٰ نُورٍ ۗ يَهْدِى ٱللَّهُ لِنُورِهِۦ مَن يَشَآءُ ۚ وَيَضْرِبُ
ٱللَّهُ ٱلْأَمْثَٰلَ لِلنَّاسِ ۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ فِى بُيُوتٍ أَذِنَ ٱللَّهُ أَن
تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا ٱسْمُهُۥ يُسَبِّحُ لَهُۥ فِيهَا بِٱلْغُدُوِّ وَٱلْـَٔاصَالِ ﴿٣٦﴾
رِجَالٌ لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَٰرَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ وَإِقَامِ
ٱلصَّلَوٰةِ وَإِيتَآءِ ٱلزَّكَوٰةِ ۙ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ ٱلْقُلُوبُ وَٱلْأَبْصَٰرُ
﴿٣٧﴾ لِيَجْزِيَهُمُ ٱللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا۟ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ
يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَعْمَٰلُهُمْ
كَسَرَابٍۭ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ ٱلظَّمْـَٔانُ مَآءً حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَهُۥ لَمْ يَجِدْهُ
شَيْـًٔا وَوَجَدَ ٱللَّهَ عِندَهُۥ فَوَفَّىٰهُ حِسَابَهُۥ ۗ وَٱللَّهُ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿٣٩﴾
۞ وَقَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا ۗ
لَقَدِ ٱسْتَكْبَرُوا۟ فِىٓ أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ
لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدِمْنَآ
إِلَىٰ مَا عَمِلُوا۟ مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَٰهُ هَبَآءً مَّنثُورًا ﴿٢٣﴾ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ

يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ ٱلسَّمَآءُ
بِٱلْغَمَٰمِ وَنُزِّلَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ تَنزِيلًا ﴿٢٥﴾ ٱلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ ٱلْحَقُّ لِلرَّحْمَٰنِ ۚ
وَكَانَ يَوْمًا عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعَضُّ ٱلظَّالِمُ عَلَىٰ
يَدَيْهِ يَقُولُ يَٰلَيْتَنِى ٱتَّخَذْتُ مَعَ ٱلرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ يَٰوَيْلَتَىٰ
لَيْتَنِى لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾ لَّقَدْ أَضَلَّنِى عَنِ ٱلذِّكْرِ بَعْدَ
إِذْ جَآءَنِى ۗ وَكَانَ ٱلشَّيْطَٰنُ لِلْإِنسَٰنِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ ٱلرَّسُولُ يَٰرَبِّ
إِنَّ قَوْمِى ٱتَّخَذُوا۟ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا
لِكُلِّ نَبِىٍّ عَدُوًّا مِّنَ ٱلْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾
وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ ٱلْقُرْءَانُ جُمْلَةً وَٰحِدَةً ۚ
كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِۦ فُؤَادَكَ ۖ وَرَتَّلْنَٰهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا
جِئْنَٰكَ بِٱلْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾ ٱلَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ
وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُو۟لَٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾
فَجُمِعَ ٱلسَّحَرَةُ لِمِيقَٰتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنتُم
مُّجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ ٱلسَّحَرَةَ إِن كَانُوا۟ هُمُ ٱلْغَٰلِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا

جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ قَالُوا۟ لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ ٱلْغَٰلِبِينَ ﴿٤١﴾
قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَّمِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلْقُوا۟ مَآ أَنتُم
مُّلْقُونَ ﴿٤٣﴾ فَأَلْقَوْا۟ حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا۟ بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
ٱلْغَٰلِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِىَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾
فَأُلْقِىَ ٱلسَّحَرَةُ سَٰجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٧﴾ رَبِّ
مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ﴿٤٨﴾
ٱلَّذِى خَلَقَنِى فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَٱلَّذِى هُوَ يُطْعِمُنِى وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا
مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَٱلَّذِى يُمِيتُنِى ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَٱلَّذِىٓ أَطْمَعُ
أَن يَغْفِرَ لِى خَطِيٓـَٔتِى يَوْمَ ٱلدِّينِ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِى حُكْمًا وَأَلْحِقْنِى
بِٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٨٣﴾ وَٱجْعَل لِّى لِسَانَ صِدْقٍ فِى ٱلْءَاخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَٱجْعَلْنِى
مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَٱغْفِرْ لِأَبِىٓ إِنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ
﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِى يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾
إِلَّا مَنْ أَتَى ٱللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ ٱلْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ
ٱلْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِن دُونِ

ٱللَّهِ هَلْ يَنصُرُونَكُمْ أَوْ يَنتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوا۟ فِيهَا هُمْ وَٱلْغَاوُۥنَ
﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا۟ وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ
﴿٩٦﴾ تَٱللَّهِ إِن كُنَّا لَفِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نُسَوِّيكُم بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ
﴿٩٨﴾ وَمَآ أَضَلَّنَآ إِلَّا ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِن شَٰفِعِينَ ﴿١٠٠﴾
وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِى
ذَٰلِكَ لَءَايَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ
﴿١٠٤﴾

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ ٱلشَّيَٰطِينُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ
﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ ٱلسَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَٰذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾ وَٱلشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ
ٱلْغَاوُۥنَ ﴿٢٢٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِى كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا
لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَذَكَرُوا۟ ٱللَّهَ
كَثِيرًا وَٱنتَصَرُوا۟ مِنۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا۟ ۗ وَسَيَعْلَمُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ أَىَّ مُنقَلَبٍ
يَنقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

قُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَٰمٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ ٱلَّذِينَ ٱصْطَفَىٰٓ ۗ ءَآللَّهُ خَيْرٌ
أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾ أَمَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ

ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَنۢبَتْنَا بِهِۦ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَن تُنۢبِتُوا۟
شَجَرَهَآ ۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَمَّن جَعَلَ
ٱلْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَٰلَهَآ أَنْهَٰرًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَٰسِىَ وَجَعَلَ
بَيْنَ ٱلْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾
أَمَّن يُجِيبُ ٱلْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ ٱلسُّوٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَآءَ ٱلْأَرْضِ ۗ
أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَمَّن يَهْدِيكُمْ فِى ظُلُمَٰتِ ٱلْبَرِّ
وَٱلْبَحْرِ وَمَن يُرْسِلُ ٱلرِّيَٰحَ بُشْرًۢا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهِۦٓ ۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ ۚ
تَعَٰلَى ٱللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾ أَمَّن يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَمَن
يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ ۚ قُلْ هَاتُوا۟ بُرْهَٰنَكُمْ إِن كُنتُمْ
صَٰدِقِينَ ﴿٦٤﴾ قُل لَّا يَعْلَمُ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ٱلْغَيْبَ إِلَّا ٱللَّهُ ۚ
وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾

إِنَّ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَكْثَرَ ٱلَّذِى هُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾ وَإِنَّهُۥ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾

وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنْ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ إِذَآ أَنتُم بَشَرٌ تَنتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾
وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنْ خَلَقَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَٰجًا لِّتَسْكُنُوٓا۟ إِلَيْهَا وَجَعَلَ

بَيْنَكُم مَّوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ
ءَايَٰتِهِۦ خَلْقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَٰفُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَٰنِكُمْ إِنَّ فِى
ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّلْعَٰلِمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦ مَنَامُكُم بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ
وَٱبْتِغَآؤُكُم مِّن فَضْلِهِۦٓ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾

وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦ يُرِيكُمُ ٱلْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَيُحْىِۦ
بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَآ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْ
ءَايَٰتِهِۦٓ أَن تَقُومَ ٱلسَّمَآءُ وَٱلْأَرْضُ بِأَمْرِهِۦ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ ٱلْأَرْضِ
إِذَآ أَنتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ كُلٌّ لَّهُۥ
قَٰنِتُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ ٱلَّذِى يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ
وَلَهُ ٱلْمَثَلُ ٱلْأَعْلَىٰ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

يسٓ ﴿١﴾ وَٱلْقُرْءَانِ ٱلْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾ عَلَىٰ صِرَٰطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾ تَنزِيلَ ٱلْعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٥﴾ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّآ أُنذِرَ ءَابَآؤُهُمْ
فَهُمْ غَٰفِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ ٱلْقَوْلُ عَلَىٰٓ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ إِنَّا
جَعَلْنَا فِىٓ أَعْنَٰقِهِمْ أَغْلَٰلًا فَهِىَ إِلَى ٱلْأَذْقَانِ فَهُم مُّقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا
مِنۢ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَٰهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾

وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾
إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ ٱتَّبَعَ ٱلذِّكْرَ وَخَشِىَ ٱلرَّحْمَٰنَ بِٱلْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا۟
وَءَاثَٰرَهُمْ وَكُلَّ شَىْءٍ أَحْصَيْنَٰهُ فِىٓ إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِىَ خَلْقَهُۥ قَالَ مَن يُحْىِ ٱلْعِظَٰمَ وَهِىَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾
قُلْ يُحْيِيهَا ٱلَّذِىٓ أَنشَأَهَآ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ ٱلَّذِى جَعَلَ
لَكُم مِّنَ ٱلشَّجَرِ ٱلْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَآ أَنتُم مِّنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ ٱلَّذِى
خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُم بَلَىٰ وَهُوَ ٱلْخَلَّٰقُ
ٱلْعَلِيمُ ﴿٨١﴾ إِنَّمَآ أَمْرُهُۥٓ إِذَآ أَرَادَ شَيْـًٔا أَن يَقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
فَسُبْحَٰنَ ٱلَّذِى بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَىْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

وَٱلصَّٰٓفَّٰتِ صَفًّا ﴿١﴾ فَٱلزَّٰجِرَٰتِ زَجْرًا ﴿٢﴾ فَٱلتَّٰلِيَٰتِ ذِكْرًا
﴿٣﴾ إِنَّ إِلَٰهَكُمْ لَوَٰحِدٌ ﴿٤﴾ رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَرَبُّ ٱلْمَشَٰرِقِ ﴿٥﴾ إِنَّا زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنْيَا بِزِينَةٍ ٱلْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾
وَحِفْظًا مِّن كُلِّ شَيْطَٰنٍ مَّارِدٍ ﴿٧﴾ لَّا يَسَّمَّعُونَ إِلَى ٱلْمَلَإِ ٱلْأَعْلَىٰ
وَيُقْذَفُونَ مِن كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٩﴾

إِلَّا مَنْ خَطِفَ ٱلْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُۥ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً
فَسَلَكَهُۥ يَنَـٰبِيعَ فِى ٱلْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِۦ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا
أَلْوَٰنُهُۥ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَىٰهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُۥ حُطَـٰمًا ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ
لَذِكْرَىٰ لِأُو۟لِى ٱلْأَلْبَـٰبِ ﴿٢١﴾ أَفَمَن شَرَحَ ٱللَّهُ صَدْرَهُۥ لِلْإِسْلَـٰمِ فَهُوَ
عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِۦ ۚ فَوَيْلٌ لِّلْقَـٰسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ ٱللَّهِ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ
فِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾ ٱللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ ٱلْحَدِيثِ كِتَـٰبًا مُّتَشَـٰبِهًا مَّثَانِىَ
تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ
ذِكْرِ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهْدِى بِهِۦ مَن يَشَآءُ ۚ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ
مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾

وَقَالَ ٱلَّذِىٓ ءَامَنَ يَـٰقَوْمِ ٱتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ ٱلرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَـٰقَوْمِ إِنَّمَا
هَـٰذِهِ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا مَتَـٰعٌ وَإِنَّ ٱلْـَٔاخِرَةَ هِىَ دَارُ ٱلْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ
سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰٓ إِلَّا مِثْلَهَا ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَـٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ ٱلْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

۞ وَيَـٰقَوْمِ مَا لِىٓ أَدْعُوكُمْ إِلَى ٱلنَّجَوٰةِ وَتَدْعُونَنِىٓ إِلَى ٱلنَّارِ ﴿٤١﴾
تَدْعُونَنِى لِأَكْفُرَ بِٱللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِۦ مَا لَيْسَ لِى بِهِۦ عِلْمٌ وَأَنَا۠ أَدْعُوكُمْ
إِلَى ٱلْعَزِيزِ ٱلْغَفَّـٰرِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِىٓ إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُۥ دَعْوَةٌ
فِى ٱلدُّنْيَا وَلَا فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَآ إِلَى ٱللَّهِ وَأَنَّ ٱلْمُسْرِفِينَ هُمْ
أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ ﴿٤٣﴾ فَسَتَذْكُرُونَ مَآ أَقُولُ لَكُمْ ۚ وَأُفَوِّضُ أَمْرِىٓ إِلَى
ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ بَصِيرٌۢ بِٱلْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقَىٰهُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِ مَا مَكَرُوا۟ ۖ وَحَاقَ
بِـَٔالِ فِرْعَوْنَ سُوٓءُ ٱلْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ ٱلنَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ۖ
وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ أَدْخِلُوٓا۟ ءَالَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ ٱلْعَذَابِ
﴿٤٦﴾ وَإِذْ يَتَحَآجُّونَ فِى ٱلنَّارِ فَيَقُولُ ٱلضُّعَفَـٰٓؤُا۟ لِلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓا۟ إِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنتُم مُّغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ ٱلنَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ
ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓا۟ إِنَّا كُلٌّ فِيهَآ إِنَّ ٱللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ ٱلْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ
ٱلَّذِينَ فِى ٱلنَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ٱدْعُوا۟ رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ ٱلْعَذَابِ
﴿٤٩﴾ قَالُوٓا۟ أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُم بِٱلْبَيِّنَـٰتِ ۖ قَالُوا۟ بَلَىٰ ۚ قَالُوا۟ فَٱدْعُوا۟ ۗ
وَمَا دُعَـٰٓؤُا۟ ٱلْكَـٰفِرِينَ إِلَّا فِى ضَلَـٰلٍ ﴿٥٠﴾ إِنَّا لَنَنصُرُ
رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ ٱلْأَشْهَـٰدُ ﴿٥١﴾

يَوْمَ لَا يَنفَعُ ٱلظَّٰلِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ ۖ وَلَهُمُ ٱللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوٓءُ ٱلدَّارِ
﴿٥٢﴾

إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُوا۟ رَبُّنَا ٱللَّهُ ثُمَّ ٱسْتَقَٰمُوا۟ تَتَنَزَّلُ
عَلَيْهِمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا۟ وَلَا تَحْزَنُوا۟ وَأَبْشِرُوا۟ بِٱلْجَنَّةِ ٱلَّتِى
كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَآؤُكُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِى ٱلْءَاخِرَةِ ۖ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِىٓ أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿٣١﴾ نُزُلًا
مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّن دَعَآ إِلَى ٱللَّهِ وَعَمِلَ
صَٰلِحًا وَقَالَ إِنَّنِى مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِى ٱلْحَسَنَةُ وَلَا ٱلسَّيِّئَةُ ۚ
ٱدْفَعْ بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ فَإِذَا ٱلَّذِى بَيْنَكَ وَبَيْنَهُۥ عَدَٰوَةٌ كَأَنَّهُۥ وَلِىٌّ حَمِيمٌ
﴿٣٤﴾ وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾
وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ نَزْغٌ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ
﴿٣٦﴾

وَمَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ ٱلرَّحْمَٰنِ نُقَيِّضْ لَهُۥ شَيْطَٰنًا فَهُوَ
لَهُۥ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم

مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَنَا قَالَ يَٰلَيْتَ بَيْنِى وَبَيْنَكَ بُعْدَ ٱلْمَشْرِقَيْنِ
فَبِئْسَ ٱلْقَرِينُ ﴿٣٨﴾

إِنَّ شَجَرَتَ ٱلزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ ٱلْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَٱلْمُهْلِ يَغْلِى فِى ٱلْبُطُونِ
﴿٤٥﴾ كَغَلْىِ ٱلْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خُذُوهُ فَٱعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَآءِ ٱلْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾
ثُمَّ صُبُّوا۟ فَوْقَ رَأْسِهِۦ مِنْ عَذَابِ ٱلْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ
ٱلْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَٰذَا مَا كُنتُم بِهِۦ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

وَإِذْ صَرَفْنَآ إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ ٱلْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ ٱلْقُرْءَانَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوٓا۟
أَنصِتُوا۟ ۖ فَلَمَّا قُضِىَ وَلَّوْا۟ إِلَىٰ قَوْمِهِم مُّنذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا۟ يَٰقَوْمَنَآ إِنَّا
سَمِعْنَا كِتَٰبًا أُنزِلَ مِنۢ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِىٓ إِلَى ٱلْحَقِّ
وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَٰقَوْمَنَآ أَجِيبُوا۟ دَاعِىَ ٱللَّهِ وَءَامِنُوا۟
بِهِۦ يَغْفِرْ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَن لَّا
يُجِبْ دَاعِىَ ٱللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُۥ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءُ ۚ
أُو۟لَٰٓئِكَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضَ وَلَمْ يَعْىَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحْۦِىَ ٱلْمَوْتَىٰ ۚ بَلَىٰٓ إِنَّهُۥ

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُۥ مُلْكُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾
هُوَ ٱلْأَوَّلُ وَٱلْءَاخِرُ وَٱلظَّٰهِرُ وَٱلْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾ هُوَ
ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ ۚ
يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنزِلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا
يَعْرُجُ فِيهَا ۖ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾
لَّهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ ٱلْأُمُورُ ﴿٥﴾ يُولِجُ ٱلَّيْلَ
فِى ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِى ٱلَّيْلِ ۚ وَهُوَ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ
﴿٦﴾ ءَامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَأَنفِقُوا۟ مِمَّا جَعَلَكُم مُّسْتَخْلَفِينَ
فِيهِ ۖ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنكُمْ وَأَنفَقُوا۟ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾
وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ ۙ وَٱلرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا۟ بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ
مِيثَٰقَكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ ٱلَّذِى يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِۦٓ ءَايَٰتٍۭ
بَيِّنَٰتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ

رَّحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنفِقُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَٰثُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِى مِنكُم مَّنْ أَنفَقَ مِن قَبْلِ ٱلْفَتْحِ وَقَٰتَلَ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ أَعْظَمُ
دَرَجَةً مِّنَ ٱلَّذِينَ أَنفَقُوا۟ مِنۢ بَعْدُ وَقَٰتَلُوا۟ ۚ وَكُلًّا وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ
وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَلْتَنظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ
إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ نَسُوا۟ ٱللَّهَ فَأَنسَىٰهُمْ
أَنفُسَهُمْ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِىٓ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ وَأَصْحَٰبُ
ٱلْجَنَّةِ ۚ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ
عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُۥ خَٰشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ ٱللَّهِ ۚ وَتِلْكَ ٱلْأَمْثَٰلُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ
عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ۖ هُوَ ٱلرَّحْمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ
إِلَّا هُوَ ٱلْمَلِكُ ٱلْقُدُّوسُ ٱلسَّلَٰمُ ٱلْمُؤْمِنُ ٱلْمُهَيْمِنُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْجَبَّارُ ٱلْمُتَكَبِّرُ ۚ
سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلْخَٰلِقُ ٱلْبَارِئُ ٱلْمُصَوِّرُ ۖ لَهُ
ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ
ٱلْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ ٱسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ ٱلْجِنِّ
فَقَالُوٓاْ إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا (1) يَهْدِيٓ إِلَى
ٱلرُّشْدِ فَـَٔامَنَّا بِهِۦ وَلَن نُّشْرِكَ بِرَبِّنَآ أَحَدًا (2) وَأَنَّهُۥ تَعَٰلَىٰ جَدُّ
رَبِّنَا مَا ٱتَّخَذَ صَٰحِبَةً وَلَا وَلَدًا (3) وَأَنَّهُۥ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى
ٱللَّهِ شَطَطًا (4) وَأَنَّا ظَنَنَّآ أَن لَّن تَقُولَ ٱلْإِنسُ وَٱلْجِنُّ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا (5)
وَأَنَّهُۥ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ ٱلْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ ٱلْجِنِّ فَزَادُوهُمْ
رَهَقًا (6) وَأَنَّهُمْ ظَنُّواْ كَمَا ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ ٱللَّهُ أَحَدًا (7) وَأَنَّا
لَمَسْنَا ٱلسَّمَآءَ فَوَجَدْنَٰهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا (8) وَأَنَّا كُنَّا
نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَٰعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَن يَسْتَمِعِ ٱلْـَٔانَ يَجِدْ لَهُۥ شِهَابًا رَّصَدًا (9)
وَأَنَّا لَا نَدْرِيٓ أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِي ٱلْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ
رَشَدًا (10)

إِذَا زُلْزِلَتِ ٱلْأَرْضُ زِلْزَالَهَا (1) وَأَخْرَجَتِ ٱلْأَرْضُ أَثْقَالَهَا (2) وَقَالَ
ٱلْإِنسَٰنُ مَا لَهَا (3) يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا (4) بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا (5)
يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ ٱلنَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْاْ أَعْمَٰلَهُمْ (6) فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
خَيْرًا يَرَهُۥ (7) وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُۥ (8)

قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْكَٰفِرُونَ (1) لَآ أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ (2) وَلَآ أَنتُمْ عَٰبِدُونَ مَآ
أَعْبُدُ (3) وَلَآ أَنَا۠ عَابِدٌ مَّا عَبَدتُّمْ (4) وَلَآ أَنتُمْ عَٰبِدُونَ مَآ أَعْبُدُ (5)
لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ (6)

إِذَا جَآءَ نَصْرُ ٱللَّهِ وَٱلْفَتْحُ (1) وَرَأَيْتَ ٱلنَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ ٱللَّهِ
أَفْوَاجًا (2) فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَٱسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُۥ كَانَ تَوَّابًا (3)

قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ (1) ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ (2) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (3) وَلَمْ يَكُن
لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌ (4)

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ (1) مِن شَرِّ مَا خَلَقَ (2) وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ
(3) وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِي ٱلْعُقَدِ (4) وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (5)

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ (1) مَلِكِ ٱلنَّاسِ (2) إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ (3) مِن شَرِّ
ٱلْوَسْوَاسِ ٱلْخَنَّاسِ (4) ٱلَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ ٱلنَّاسِ (5) مِنَ ٱلْجِنَّةِ
وَٱلنَّاسِ (6)

تَحَصَّنْتُ بِذِي الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ، وَاعْتَصَمْتُ بِرَبِّ الْمَلَكُوتِ، وَ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الْبَاقِي الدَّائِمِ الَّذِي لاَ يَمُوتُ. اللَّهُمَّ قِنِي وَاصْرِفْ عَنِّي الأَذَى إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، بِالإِجَابَةِ جَدِيرٌ، يَا نِعْمَ الْمُغِيثُ وَ نِعْمَ الْمُجِيرُ وَ نِعْمَ الْمُعِينُ وَ نِعْمَ الْمَوْلَى وَ نِعْمَ النَّصِيرُ. تَحَصَّنْتُ بِاللهِ الْوَاحِدِ الأَحَدِ (اعْتَصَمْتُ بِاللهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ و تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ). اللَّهُمَّ قِنِي وَاصْرِفْ عَنِّي وَعَنْ أَهْلِي وَمَالِي وَزَوْجِي وَ ذُرِّيَّتِي الأَذَى إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. تَحَصَّنْتُ بِاللهِ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاءَ بِلاَ عَمَدٍ. تَحَصَّنْتُ بِاللهِ الَّذِي بَسَطَ الأَرْضَ عَلَى مَاءٍ فَجَمَدَ. تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ الَّذِي خَلَقَ الْخَلْقَ وَأَحْصَاهُمْ عَدَدًا، اسْتَعَنْتُ بِاللهِ الَّذِي رَزَقَ الْخَلْقَ وَلَمْ يَنْسَ مِنْهُمْ أَحَدًا، تَحَصَّنْتُ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ إِبْلِيسَ وَ جُنُودِهِ، وَمِنْ شَرِّ شَيَاطِينِ الإِنْسِ وَالْجِنِّ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مُعْلِنٍ وَ مُسِرٍّ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَظْهَرُ بِاللَّيْلِ وَيَكْمُنُ بِالنَّهَارِ وَ مِنْ شَرِّ مَا يَظْهَرُ بِالنَّهَارِ وَ يَكْمُنُ بِاللَّيْلِ، وَ مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الأَرْضِ

وَ مِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِلاَّ طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ. تَحَصَّنْتُ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ الأَشْرَارِ وَشَرِّ الأَخْطَارِ وَشَرِّ الأَمْرَاضِ وَشَرِّ الْحُسَّادِ وَشَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ لاَ أُطِيقُ شَرَّهُ، وَمِنْ شَرِّ إِبْلِيسَ وَجُنُودِهِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ. آمَنْتُ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَحْدَهُ وَكَفَرْتُ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَاعْتَصَمْتُ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لاَانْفِصَامَ لَهَا، وَاللهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ. حَسْبِيَ اللهُ وَكَفَى، سَمِعَ اللهُ لِمَنْ دَعَا، لَيْسَ وَرَاءَ اللهِ مَرْمَى. حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، حَسْبُنَا الرَّبُّ مِنَ الْعِبَادِ، وَحَسْبُنَا الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِ، حَسْبُنَا الرَّزَّاقُ مِنَ الْمَرْزُوقِ، حَسْبُنَااللهُ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَ هُوَ يُطْعِمُ وَلاَيُطْعَمُ وَ هُوَ يُغِيثُ وَلاَ يُغَاثُ، وَهُوَ يُجِيرُ وَلاَ يُجَارُ عَلَيْهِ. حَسْبُنَا اللهُ الَّذِي لاَإِلَهَ إِلاَّ هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ. تَحَصَّنْتُ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِنْ هَمَزَاتِ وَ نَزَغَاتِ الشَّيَاطِينِ. تَحَصَّنْتُ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِنْ أَزَّاتِ وَاسْتِفْزَازَاتِ وَاسْتِهْوَاءَاتِ الشَّيَاطِينِ. تَحَصَّنْتُ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

مِنْ تَزْيِينِ وَتَحْزِينِ الشَّيَاطِينِ. تَحَصَّنْتُ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِـــنْ
إِغْوَاءِ وَ إِضْلَالِ وَتَخْيِيلِ الشَّيَاطِينِ. تَحَصَّنْتُ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
مِنْ نِسْيَانِ وَتَيْئِيسِ وَتَخْوِيفِ الشَّيَاطِينِ.
تَحَصَّنْـــتُ بِـــاللهِ الْعَلِـــيِّ الْعَظِيـــمِ مِـــنْ تَرْوِيـــعِ وَتَفْزِيـــعِ
الشَّيَاطِينِ. تَحَصَّنْتُ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِـــنْ صَـــرْعِ وَصُـــدَاعِ
وَصُدُودِ الشَّيَاطِينِ. تَحَصَّنْتُ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيـــمِ مِـــنْ خُبْـــثِ
وَخَبَائِثِ الشَّيَاطِينِ. تَحَصَّنْتُ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِـــنْ مَكْـــرِ
وَمَكَائِدِ الشَّيَاطِينِ. تَحَصَّنْتُ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِـــنْ وَسْـــوَاسِ
وَمَسِّ وَسُلْطَانِ الشَّيَاطِينِ وَأَعُـــوذُ بِـــاللهِ الْعَلِـــيِّ الْعَظِيـــمِ أَنْ
يَحْضُرُونِ. تَحَصَّنْتُ بِاللهِ وَاعْتَصَمْتُ بِاللهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُـــوَ
إِلَهُنَا وَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ. وَاسْتَعَنْتُ بِاللهِ وَاسْتَعَذْتُ بِاللهِ الَّذِي لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ إِلَهُنَا وَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ. وَاسْتَغَثْتُ بِاللهِ وَاسْتَجَرْتُ بِـــاللهِ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُنَا وَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ. وَاسْـــتَنْصَرْتُ بِـــاللهِ
وَاسْتَرْحَمْتُ بِاللهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُـــوَ إِلَـــهُنَا وَ إِلَـــهُ كُـــلِّ
شَيْءٍ. وَاسْتَهْدَيْتُ بِاللهِ وَاسْتَشْفَيْتُ بِاللهِ وَاسْتَغْنَيْتُ بِاللهِ الَّذِي لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُنَا وَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ. وَاسْتَدْفَعْتُ كُلَّ إِيذَاءٍ وَبَلَاءٍ وَ

وَبَاءٍ وَشَرٍّ وَشَقَاءٍ عَنِّي وَعَنْ أَهْلِي وَمَالِي وَعَنْ زَوْجِي وَذُرِّيَّـــتِي
وَعَنْ جَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ بِأَلْفِ أَلْفِ لَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ إِلَّابِاللهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ. حَصَّنْتُ نَفْسِي وَ أَهْلِي وَمَالِي وَزَوْجِي وَذُرِّيَّـــتِي بِـــاللهِ
الْحَيِّ الْقَيُّومِ.

ZAŠTITA MJESTA

Učenje sure El-Bekare na tom mjestu od strane neke osobe ili puštanje snimka iste svakodnevno ili najmanje jednom u tri dana, jer nas Allahov poslanik izvještava da sura El-Bekare tjera šejtana.

U sahīh hadisu koji Sehl prenosi od svoga oca a on od Ebu Hurejreta stoji da je Božji poslanik rekao: "Ne pretvarajte svoje kuće u grobove. Šejtan bježi od kuće u kojoj se uči sura El-Bekare". Prenosi ga Muslim u Knjizi o namazu musafira pod brojem 212.

UPOZORENJA, OBRAZLOŽENJA, POJAŠNJENJA I UPUTE

Islamski učenjaci se slažu da nije dozvoljeno liječiti ovu vrstu bolesti drugim načinima osim onih utemeljenih na Kur'anu i Sunnetu. Stoga muslimanu nije dozvoljeno da se obraća nemuslimanima ili onima koji slijede krivo

vjerovanje, jer to, sa jedne strane, dovodi u pitanje njihov iman, a s druge strane ih stavlja na još veće duševne patnje. Nije dozvoljeno liječiti se riječima ili radnjama koji nisu vjerom predviđeni; vjera to zabranjuje i osuđuje i griješnima proglašava i one koji se liječe i one koji liječe i zagovaraju takve načine.

Zabludjeli varalice dovode u zabludu i druge, jer niti imaju pameti niti vjere, pa neznalice zavode stvarajući kod njih uvjerenje da znaju gajb, a gajb zna samo Allah, i obmanjuju ih da pomoću šejtana ostvaruju svoje nakane, nanoseći štetu ili donoseći korist, te tako bespravno jedu tuđe imetke, zavode ljude i izvode ih iz vjere.

Postoje različiti načini takvih opsjenarskih radnji, kao npr. mazanje krvlju različitih životinja koje nisu zaklane u ime Allaha, posjećivanje turbeta i grobnica, izgovaranje različitih imena koja se odnose na prokletog šejtana, što su sve radnje koje predstavljaju očiti širk i kufr.

U vidove potčinjavanja šejtana spada i hipnoza, gatanje u findžan, mjerenje tragova, astrologija, gatanje u pijesku, kartama i slično.

Da bi neko mogao potčiniti šejtana u slične svrhe, prvo mora nedvosmisleno poreći vjerovanje u Allaha i umiljavati se i približavati svome obožavanome, tj. šejtanu, djelima koja predstavljaju griješenje i kufr u odnosu na Milostivog Allaha.

أعوذ بالله العظيم وبوجهه الكريم وبسلطانه القديم من الشيطان الرجيم الطريد المريد اللعين من نفثه ونفخه وهمزه .

أعوذ بعزة الله وعظمته وقدرته وقوته وسلطانه وجبروته من شر إبليس وجنوده ، ومن شر شياطين الإنس والجن ، ومن شر كل معلن ومسر ، ومن شر ما يظهر بالليل ويكمن بالنهار ، ومن شر ما ينزل من السماء ومن شر ما يخرج منها ، ومن شر فتن الليل والنهار ، ومن شر طوارق الليل والنهار إلا طارقا يطرق بخير يا رحمن .

أعوذ بوجه الله العظيم الذي لا شيء أعظم منه ، وبعزة الله التي لا ترام ولا تضام ، وبسلطان الله المنيع نحتجب وأعوذ بكلمات الله التامات الطاهرات الطيبات المباركات الزكيات التي لا يجاوزهن بر ولا فاجر . وأعوذ بأسماء الله الحسنى وأعوذ بأسماء الله العظمى من غضبه وعقابه ومن شر عباده ومن شر إبليس وجنوده ، ومن شر شياطين الإنس والجن ومن شر معلن ومسر ومن شر ما يظهر بالنهار ويكمن بالليل ومن شر ما يكمن بالنهار ويظهر بالليل ، ومن شر ما ينزل من السماء ومن شر ما يعرج فيها ، ومن شر ما ذرأ في الأرض ومن شر ما يخرج منها ، ومن شر كل ذي شر لا أطيق شره ، ومن شر كل دابة ، الله آخذ بناصيتها ، ومن شر الأشرار وشر الأخطار وشر الأمراض إن ربي على صراط مستقيم .

اللهم إني أعوذ بنور وجهك الكريم الذي أشرقت له الظلمات وصلح عليه أمر الدنيا والآخرة أن ينزل بي سخطك أو يحل علي غضبك لك العتبى حتى ترضى ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم .

أعوذ بالله العلي العظيم من شر ما استعاذ منه سيدنا محمد وعيسى وموسى وإبراهيم الذي وفى ، وأعوذ بكلمات الله التامة من شر السامة والهامة ومن شر كل عين لامة .

أعوذ بكلمات الله التامات من شر كل شيطان مريد ومن بطش كل جبار

عتيد .

أعوذ بكلمات الله التامة من كل شيطان وهامة ومن كل عين لامة .

أعوذ بالله العظيم من شر الحية والعقرب ، ومن شر أسد وأسود ، ومن شر ساكن البلد ومن شر والد وما ولد ، ومن شر كل دابة الله آخذ بناصيتها إن ربي على صراط مستقيم .

أعوذ بالله العلي العظيم من شتات الأمر ووساوس الصدر ومن شرود العقل ومن فتنة المحيا والممات .

اللهم إني أعوذ بك من الهم والحزن وأعوذ بك من العجز والكسل وأعوذ بك من الجبن والبخل وأعوذ بك من غلبة الدين وقهر الرجال .

اللهم إني أعوذ بك من الفقر إلا إليك ، ومن الذل إلا لك ، ومن الخوف إلا منك ، ومن اللجوء إلا إليك ، وأعوذ بك أن أقول زوراً أو أغشى فجوراً أو أكون بك مغروراً ، وأعوذ بك من شماتة الأعداء وعضال الداء وخيبة الرجاء وزوال النعمة وفجاءة النقمة ، وأعوذ بك من شر الخلق وهم الرزق وسوء الخلق وكآبة المنظر وسوء المنقلب في المال والأهل والولد ، وأعوذ بالله العلي العظيم من شر كل متكبر لا يؤمن بيوم الحساب .

اللهم إني أعوذ بك من همزات الشياطين وأعوذ بك رب أن يحضرون .

أعوذ بالله العلي العظيم من شر الحاقدين والحاسدين والساحرين والشياطين والأباليس .

أعوذ بكلمات الله التامات الطاهرات الطيبات المباركات الزكيات التي لا يجاوزهن بر ولا فاجر من غضبه وعقابه وشر عباده ومن همزات ونزغات الشياطين ومن أزات واستفزازات واستهواءات الشياطين ، ومن إغواء وإضلال وتخبيل الشياطين ، ومن نسيان وتلبيس وتخويف الشياطين ، ومن تزيين وتحزين الشياطين ، ومن ترويع وتفزيع الشياطين ومن صرع وصداع وصدود الشياطين ، ومن خبائث الشياطين ومن وساوس ومس وسلطان الشياطين ، ومن مكر ومكائد الشياطين وأعوذ بك رب أن يحضرون .

BISMILLAHI

(Napomena: Ova dova za ozdravljenje glasi ovako ako je uči sam bolesnik. Ako mu je uči neko drugi, onda treba izmijeniti lice i rod. Primjer je u tekstu dove dat u zagradi: Umjesto svakog "ni" na kraju riječi, treba staviti "ke" ako se uči muškoj osobi, odnosno "ki" ako se uči ženskoj osobi.)

بسم الله أرقيني

(بسم الله أرقيك . بسم الله أرقيك)

— بسم الله أرقيني من كل داء يؤذيني .
— بسم الله أرقيني من كل بلاء يؤذيني .
— بسم الله أرقيني من كل شر وشقاء يشقيني .
— بسم الله أرقيني من كل نفس أو عين حاقد أو عين حاسد .
— بسم الله أرقيني من شر كل نفس أو سحر ساحر أو عمل عامل .
— بسم الله أرقيني من شر كل نفس أو مكر ماكر أو كيد كائد .
— بسم الله أرقيني من شر النفاثات في العقد .
— بسم الله أرقيني من شر حاقد إذا حقد .
— بسم الله أرقيني من شر حاسد إذا حسد .
— بسم الله أرقيني من شر ساحر إذا سحر .
— بسم الله أرقيني من شر عامل إذا عمل .
— بسم الله أرقيني من شر ماكر إذا مكر .
— بسم الله أرقيني والله يرعاني والله يكفيني .
— بسم الله أرقيني والله يشفيني والله يعافيني .
— بسم الله أرقيني والله ينجيني والله يقويني .
— بسم الله أرقيني والله ينصرني والله ينشرني .
— بسم الله أرقيني والله يجبرني والله يرزقني .
— بسم الله أرقيني والله يعينني والله يجبرني .
— بسم الله أرقيني والله يعينني والله يعينني .
— بسم الله ارقيني والله يعصمني والله يحصنني .
— بسم الله أرقيني والله يحفظني والله يحرسني والله يحميني .

UVJETI ZA DJELOTVORNOST LIJEČENJA

Liječenje će biti djelotvorno samo pod slijedećim uvjetima:

1. Potpuno potčinjavanje svim Allahovim naredbama a izbjegavanje svega zabranjenog do krajnjih granica vlastitih mogućnosti. To se postiže samo iskrenom odanošću Allahu dž.š. Onoga ko to postigne, šejtan ne može, po vlastitom priznanju, zavesti (Hidžr, 39-40).
2. Postizanje stepena potpune potčinjenosti i robovanja samo Allahu dž. š. To se postiže putem četiri stvari:
   - Tjelesno robovanje (ibadet): namaz, post, ruku', sedžda, hadž, tavaf.
   - Imovinsko robovanje: kurban, zavjet, zekat, sadaka.
   - Srčano robovanje: skrušenost i smjernost, poniznost, ljubav, predanost, uzdanje, strah, nada, strahopoštovanje.
   - Verbalno robovanje: zaklinjanje, traženje pomoći, dova i traženje zaštite.
3. Insistiranje na džematu (zajednici i zajedništvu), a ono se očituje na dva načina: na planu vjerovanja slijediti većinu i srcem i tijelom biti sa sljedbenicima istine, ma gdje oni bili.
4. Vođenje brige o klanjanju u džematu, ako je riječ o farzu u džamiji, a ako je u pitanju nafila u kući, jer Poslanik veli: "O ljudi, klanjajte u svojim kućama, jer je najbolji čovjekov namaz onaj koji obavi u kući, izuzev propisanih namaza"[16].

[16] Prenosi ga En-Nesâî. El-Albanî ga ocjenjuje kao sahîh u djelu "Sahîhuttergîb"(I/178).

5. Klanjanje što više nafila u kući, kao npr. sunneta koji se obavljaju uz propisane namaze, salatudduha, kijamullejl, vitra i drugih.
6. Pridržavanje Kur'ana i Sunneta predstavlja zaštitu od šejtana.
7. Traženje pomoći od Allaha protiv šejtana, jer ga je On stvorio, pa ga samo On i može od nas odvratiti i zaštititi nas od njega.
8. Traženje zaštite kod Allaha od šejtana i to u sljedećim situacijama:

a) Kada imamo osjećaj da nas šejtan salijeće,
b) Prilikom počinjanja učenja Kur'ana,
c) Prilikom stupanja u namaz,
d) U ljutnji,
e) Prilikom čuvenja psećeg laveža i magarećeg revanja,
f) Pred ulazak u nužnik.

9. Ustrajavanje na učenju Poslanikovih ﷺ dova u svim situacijama. Ako nismo naučili te dove, onda smo dužni spominjati barem Allahovo ime dok ih ne naučimo.
10. Zaštita porodice i imetka, a ona se postiže redovnim učenjem šerijatom predviđenih zaštita: Poslanikovih ﷺ dova i 10 ajeta iz sure El-Bekare: četiri prva, Ajetul-kursijje i dva nakon nje, te tri posljednja. Ibn Mes'ud veli: "Ko ih prouči, njemu niti njegovoj čeljadi se toga dana neće primaknuti šejtan niti bilo šta što mu nije po volji, a kada se prouče ludome, doći će sebi". Za tzv. "mu'avvizât" – sure El-Ihlâs, El-Felek i En-Nâs Poslanik ﷺ veli: "Ko prouči tri puta 'Kul huvallâhu' i 'Mu'avvizetejni' (El-Felek i En-Nas) kada omrkne i kada osvane, zaštitiće ga od svega".

11. Čuvanje pogleda od svega zabranjenog: gledanja golotinje i gledanja muslimana sa mržnjom, srdžbom, zavidnošću i omalovažavanjem i sl.
12. Čuvanje jezika: od suvišnih riječi i besposlica, neistina, svađe, psovke i ružnih riječi, kletvi, pa makar se radilo i o nevjerniku, vrijeđanja mrtvih, jer Poslanik ﷺ veli: "Ne psujte mrtve, oni su otišli u ono što su sebi pripremili"[17], optuživanja vjernika za kufr, jer je to u tom slučaju jedan od njih dvojice, pretjerane šale, ruganja, izdavanja tajni, zatim čuvanje jezika od laži, ogovaranja, prenošenja tuđih riječi, dvoličnjaštva, otkrivanja svojih bračnih tajni, pjevanja, zaklinjanja bilo čime mimo Allaha, lažnog svjedočenja, prigovaranja nakon poklona, lažne zakletve, spletkarenja ili traženja pomoći mimo Allaha.
13. Čuvanje stomaka: od jedenja kamate, mita, novca zarađenog prodajom pasa ili prostitucijom, od jedenja jetimskog imetka, jedenja sumnjivih i zabranjenih stvari i prejedanja.
14. Čuvanje spolnih organa: od bluda, homoseksualizma, sodomije, općenja sa ženom za vrijeme menzesa (hajza), lezbijstva ili samozadovoljavanja.
15. Čuvanje ruku: od šejtanskog podstrekivanja, jer Poslanik ﷺ veli: "Neka niko od vas ne upire oružje u svoga brata, jer ne zna da ga šejtan može taknuti u ruku pa da padne u vatrenu jamu". Nadalje, ruke treba čuvati od ubistva, rukovanja sa ženama sa kojima je to zabranjeno činiti, stavljanja zlatnog nakita (ovo se odnosi na muškarce) i kockanja.

[17] Prenosi ga Buharija (2/258 u "Fethu").

16. Često i mnogo učenje Kur'ana.
17. Čišćenje kuće od Iblisovog glasa (muzike), krstova, slika, kipova i pasa.
18. Predavanje Allahovoj odredbi.
19. Abdest, jer je on oružje vjernika.
20. Čista srca upućivati dovu Allahu i predati mu se u potpunosti.
21. Umjerenost u emocijama: strahu, ljutnji ili žalosti i stalna prisebnost.
22. Čuvanje od stvari koje šejtanu omogućavaju pristup: neznanja, ljubavi prema dunjaluku, pretjerane nade, pohlepe, škrtosti, oholosti, hvalisavosti, licemjerja, umišljenosti, slijeđenja prohtjeva, lošeg mišljenja o drugima, omalovažavanja muslimana, potcjenjivanja grijeha, osjećaja sigurnosti od Allahove kazne i gubljenja nade u Allahovu milost, neka nas Allah od svega toga sačuva.

NEKI POSLANIKOVI ﷺ ZIKROVI I DOVE

ŠTA SE UČI UJUTRO?

"Ko deset puta nakon sabaha, savijenih nogu, prije nego što progovori bilo šta drugo rekne:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

biće mu upisano deset dobrih djela a izbrisano deset loših i podignuto deset deredža, a tog dana će biti u zaštiti od svega lošega i biće sačuvan od šejtana. Nijedan grijeh osim širka

tog dana ne može ga zadesiti." Hasen hadis, a u nekim zbirkama sahīh.
Poslanik ﷺ je rekao: "Kada završiš akšam reci sedam puta:

اللَّهُمَّ أَجِرْنِي مِنَ النَّارِ

Ako, nakon što to rekneš, te noći umreš, biće ti pisano da budeš pošteđen džehennemske vatre. Kada klanjaš sabah reci isto to, i ako tog dana umreš bićeš pošteđen džehennemske vatre".
Poslanik ﷺ je nakon klanjanja sabaha govorio:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً وَرِزْقاً طَيِّباً

Ujutro je govorio:

« أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ وَكَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ وَدِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ وَمِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ ﷺ حَنِيفاً مُسْلِماً وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ » .

Takođe je kada bi osvanuo govorio:

« أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْعَظَمَةُ لِلَّهِ وَالْخَلْقُ وَالْأَمْرُ وَاللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا سَكَنَ فِيهِمَا لِلَّهِ تَعَالَى ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَوَّلَ هَذَا النَّهَارِ صَلَاحاً وَأَوْسَطَهُ نَجَاحاً وَآخِرَهُ فَلَاحاً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ » .

Govorio je: "Kada osvaneš, reci:

بِاسْمِ اللهِ عَلَى نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي

pa ti ni u čemu neće biti štete".

ŠTA TREBA UČITI UJUTRO I UVEČE?

Božji poslanik je rekao: "Najbolji način traženja oprosta (sejjidul-istigfar) je:

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

Ko to izgovori kada omrkne, pa umre, ući će u džennet ili džennetlija je, a ko to kaže kada osvane, pa umre toga dana sličan mu je".
Ko stotinu puta rekne:

سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ

niko na Sudnji dan neće donijeti ništa bolje, izuzev nekoga ko je rekao isto to ili više". U Ebu Davudovoj predaji riječi glase:

سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ

- "'Kul huvallahu ehad' i 'Mu'avvizetān' proučene ujutro i uveče po tri puta štite od svega". Et-Tirmizī veli da je ovaj hadis hasen sahīh.
- Poslanik ﷺ je ujutro govorio:

اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ

a uveče:

اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ

- Uveče je govorio:

أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

Sahīh hadis.

- Ujutro i uveče:

اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَشَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ

"Reci ove riječi kada osvaneš i kada omrkneš i kada liježeš u postelju". Et-Tirmizī kaže da je ovaj hadis hasen sahīh.

- Ko god svakog dana ujutro i uveče rekne tri puta:

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

ništa mu neće štetiti". Et-Tirmizī kaže da je ovaj hadis sahīh, a u Ebu Davudovoj predaji stoji: "...neće ga iznenada zadesiti belaj".

- Božji poslanik ﷺ je rekao: "Ko rekne kada osvane i kada omrkne:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أُشْهِدُكَ وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ

Allah će njegovu četvrt osloboditi vatre. Ko to rekne dva puta, Allah će njegovu polovinu osloboditi vatre, a ko tri puta Allah će njegove tri četvrtine osloboditi vatre, a ko ih izgovori četiri puta Allah će ga osloboditi vatre". Hadis je prenesen dobrim senedom u Ebu Davudovom "Sunenu".

- U Ebu Davudovom "Sunenu" je takođe preneseno dobrim senedom koji on ne proglašava slabim od ashaba Abdullah ibn Gannama da je Božji poslanik ﷺ rekao: "Ko kada osvane rekne:

اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ، لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ

iskazao je zahvalnost Allahu za taj dan, a ko rekne slično[18] kada omrkne, iskazao je zahvalnost za tu noć".

- Od Ibn Omera se prenosi sahīh senedima da je rekao: "Poslanik ﷺ nije izostavljao ove dove ni ujutro ni uveče:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي ، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي ، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي ، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي

El-Hakim veli: Ovaj hadis ima sahīh sened.

- Od Ebu 'Abbâsa se prenosi u "Sunenima" Ebu Davuda i Ibn Madže dobrim senedima da je Božji poslanik ﷺ rekao: "Ko ujutro rekne:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

kao da je oslobodio roba koji potiče od roda Ismailovog a.s., a biće mu upisano i deset dobrih djela i skinuto deset loših djela i podignuto deset deredža, a biće sačuvan od šejtana sve do mraka, a ako ih rekne kada omrkne imaće isto sve dok ne osvane".

- U Ebu Davudovom "Sunenu" se prenosi senedom koji on ne smatra slabim od Ebu Malika El-Eš'arija da je Božji poslanik ﷺ rekao: "Kada neko od vas osvane neka rekne:

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ فَتْحَهُ وَنَصْرَهُ وَنُورَهُ وَبَرَكَتَهُ وَهُدَاهُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ

[18] Umjesto riječi "asbaha" trebalo bi tom prilikom reći "emsâ".

A kada omrkne neka rekne slično[19].

U Ebu Davudovom "Sunenu" se prenosi od Abdurrahmana ibn Ebi Bekra da je rekao: "Oče, čujem te da svako jutro učiš ovu dovu:

اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي ، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

i da je ponavljaš po tri puta ujutro i uveče?" On reče: "Čuo sam Božjeg poslanika ﷺ da je uči, a volim slijediti njegovu praksu (sunnet)."

U Ebu Davudovom "Sunenu" se od neke Poslanikove ﷺ kćerke prenosi da ju je on poučavao, govoreći joj: "Kada osvaneš reci:

سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ

لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ ، مَا شَاءَ اللهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ أَعْلَمُ أَنَّ اللهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

Ko rekne ove riječi kada osvane, biće sačuvan sve dok ne omrkne, a ko ih rekne kada omrkne, biće sačuvan sve dok ne osvane".

U Ebu Davudovom "Sunenu" se prenosi od Ebu Se'ida El-Hudrija da je rekao: "Ušao Božji poslanik ﷺ jednoga dana u džamiju i u njoj zatekao jednoga Ensariju po imenu Ebu Umame, pa mu rekao: "Šta ti je pa te vidim da sjediš u džamiji mimo namaskog vremena?"

- Brige su me obuzele i dugovi, Božji poslaniče.

[19] Tada bi trebalo reći: umjesto "asbahna" – emsejna, umjesto "asbaha" – emsâ, umjesto "hâzel-jevmi" – hâzihillejleti, a umjesto svakoh "hu" ili "hi" na kraju riječi – hâ.

- Hoćeš li da te podučim riječima koje će, kada ih izgovoriš, učiniti da ti Allah odagna brige i vrati dugove?
- Svakako, Allahov poslaniče!
- Kada omrkneš i kada osvaneš reci:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ

Učinio sam to i Allah mi je odagnao brige i pomogao da vratim dugove.

Od Enesa se prenosi da je Božji poslanik ﷺ ujutro i uveče učio ovu dovu:

اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ مِنْ فَجْأَةِ الْخَيْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فَجْأَةِ الشَّرِّ

Od Enesa se takođe prenosi da je Božji poslanik ﷺ rekao hazreti Fatimi: "Što ne bi saslušala šta ti savjetujem: reci kada osvaneš i omrkneš:

يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِكَ أَسْتَغِيثُ فَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ

Od Ibn 'Abbâsa se prenosi da je Božji poslanik ﷺ rekao: Ko rekne tri puta kada osvane:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ مِنْكَ فِي نِعْمَةٍ وَعَافِيَةٍ وَسِتْرٍ فَأَتِمَّ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ وَعَافِيَتَكَ وَسِتْرَكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

a i kada omrkne, Allahovo je da mu to ispuni[20]".

- Božji poslanik ﷺ veli: "Ko rekne kada osvane i kada omrkne:

[20] Uveče bi umjesto "asbahtu" trebalo reći "emsejtu". U dovi se moli da Allah upotpuni svoje blagodati i da zaštiti i na ovom i na budućem svijetu.

رَبِّيَ اللهُ تَوَكَّلْتُ عَلَيْهِ

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ مَا شَاءَ اللهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ أَعْلَمُ أَنَّ اللهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

a potom umre, ući će u džennet".

Takođe veli: "Ko kaže sedam puta svaki dan kada osvane i kada omrkne:

حَسْبِيَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

Allah će ga poštedjeti svih dunjalučkih i ahiretskih briga".

Prenosi se da je neki čovjek došao Ebud-Derdâu i rekao: "Idi kući, izgorje ti", a on je rekao: "Nije izgorjela, jer sam čuo Poslanika ﷺ da veli: "Ko rekne kada osvane:

، اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، مَا شَاءَ اللهُ كَانَ ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ أَعْلَمُ أَنَّ اللهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، وَأَنَّ اللهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْماً ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

neće se ni njemu, ni čeljadi, niti imetku dogoditi ništa što mu nije po volji", a ja sam to danas rekao. Potom je rekao: "Hajdemo". Kada smo došli do njegove kuće, vidjeli smo da je sve oko nje izgorjelo, a njoj nije bilo ništa.

ŠTA SE IZGOVARA UVEČE

- U Muslimovom "Sahîhu" stoji da je neki čovjek došao Poslaniku ﷺ i rekao: "Imao sam jučer problema, ujeo me akrep (škorpion)". On mu je rekao: "Da si omrknuvši rekao:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

ne bi ti to naškodilo".

U nekim djelima se kaže da te riječi treba izgovoriti tri puta.

- Božji poslanik ﷺ takođe veli: "Ko, kada omrkne, rekne:

رَضِيتُ بِاللهِ رَبّاً ، وَبِالْإِسْلَامِ دِيناً ، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيّاً وَرَسُولاً

Allahovo je da ga učini zadovoljnim".

KADA SE ČUJE AKŠAMSKI EZAN

Od Ummu Seleme se prenosi da je rekla: "Božji poslanik ﷺ me naučio da pri akšamskom ezanu reknem:

اللَّهُمَّ هَذَا إِقْبَالُ لَيْلِكَ وَإِدْبَارُ نَهَارِكَ وَأَصْوَاتُ دُعَاتِكَ فَاغْفِرْ لِي

NAKON AKŠAMA

Et-Tirmizî prenosi od Ammare ibn Šejba da je rekao: Božji poslanik ﷺ je rekao: "Ko nakon akšam namaza rekne deset puta:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Allah će mu poslati čuvare koji će ga štititi od šejtana dok ne osvane a upisaće mu deset dobrih djela kojima se zaslužuje Njegova milost a obrisati deset loših djela koja upropaštavaju i te riječi će mu biti ravne kao da je oslobodio deset robova-vjernika".

ŠTA SE UČI PRILIKOM LIJEGANJA

Liježući u postelju, Poslanik ﷺ je izgovarao:

بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَحْيَا وَأَمُوتُ

Prenosi ga Buharija u "Sahīhu".
Hazreti Aliji i Fatimi je rekao: "Kada legnete u postelju, izgovorite po 33 puta "Allâhu ekber", "Subhânallah" i "Elhamdu lillâh". Hazreti Alija veli: "Od kako mi je to rekao Božji poslanik ﷺ, nisam ga propustio".
U Buharijinom "Sahīhu" stoji da je Poslanik ﷺ rekao: "Kada neko od vas htjedne leći, neka prvo otrese postelju, jer ne zna šta je na njoj, pa neka rekne:

بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي

وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ

U jednoj predaji stoji da postelju otrese tri puta.
U oba "Sahīha" se od hazreti Aiše prenosi da je Božji poslanik ﷺ legavši puhao u ruke i učio "Mu'avvizat", potirući potom po tijelu. Potirao je dokle je mogao dohvatiti, počinjući od glave, lica i prednjeg dijela tijela, čineći to tri puta.
U oba "Sahīha" stoji da je Božji poslanik ﷺ rekao: "Kada hoćeš leći, abdesti se kao za namaz, lezi na desnu stranu i reci:

اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ

وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ

Ako umreš, umriječeš u prirodnom stanju. Nastoj da te riječi budu posljednje što izgovaraš".
Kada bi htio zaspati, Poslanik ﷺ je desnu ruku stavljao pod glavu i tri puta govorio:

اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ

U Muslimovom "Sahīhu" stoji da je Poslanik ﷺ, liježući, govorio:

اللَّهُمَّ رَبَّ

السَّمٰوَاتِ وَرَبَّ الْأَرْضِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى مُنَزِّلَ التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ . أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ ، أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ .

Takođe je govorio:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ مَا أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَكْشِفُ الْمَغْرَمَ وَالْمَأْثَمَ اللَّهُمَّ لَا يُهْزَمُ جُنْدُكَ وَلَا يُخْلَفُ وَعْدُكَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ .

A u Muslimovom "Sahīhu" stoji da je govorio i ovo:

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَآوَانَا فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مَأْوَى

Takođe je govorio:

بِسْمِ اللّٰهِ وَضَعْتُ جَنْبِي اللَّهُمَّ اغْفِرْ ذَنْبِي وَأَخْسِئْ شَيْطَانِي وَفُكَّ رِهَانِي وَاجْعَلْنِي فِي النَّدِيِّ الْأَعْلَى

Rekao je i ovo: "Hoćete li da vam kažem riječi koje će vas sačuvati širka? Učite "Kul jâ ejjuhel-kâfirûn" prilikom lijeganja".
Govorio je: "Ko, liježući u postelju, rekne tri puta:

أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

Allah će mu oprostiti grijehe, makar ih bilo koliko morske pjene, makar bili brojni poput zvijezda, poput pijeska ili dunjalučkih dana".

Nekom čovjeku je Poslanik ﷺ preporučio da, kada htjedne leći, prouči suru El-Hašr i rekao mu: "Ako umreš, umriješ kao šehid" ili je rekao "umriješ za džennet".

Poslanik ﷺ je takođe preporučio da se prilikom odlaska na spavanje izgovori:

اللَّهُمَّ أَنْتَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَتَوَفَّاهَا

لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاغْفِرْ لَهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ .

Od hazreti Aiše se prenosi da je rekla: "Božji poslanik ﷺ je, liježući u postelju, govorio:

اللَّهُمَّ مَتِّعْنِي بِسَمْعِي وَبَصَرِي

وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَ مِنِّي وَانْصُرْنِي عَلَى عَدُوِّي وَأَرِنِي مِنْهُ ثَأْرِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَمِنَ الْجُوعِ فَإِنَّهُ بِئْسَ الضَّجِيعُ .

Od Ebu Umame se prenosi da je čuo Poslanika ﷺ kako veli: "Ko čist legne u postelju i spominje Allaha dok ga ne obuzme pospanost, u kojem god se času noći prevrne i zamoli Uzvišenog Allaha neko dunjalučko ili ahiretsko dobro, On će mu ga dati".

POKUĐENOST ZASPIVANJA BEZ SPOMINJANJA ALLAHOVOG IMENA

Od Ebu Hurejreta se prenose riječi Božjeg poslanika ﷺ: "Ko negdje sjedne a ne spomene Uzvišenog Allaha to mu se uzima kao propust, a i ko legne a ne spomene Uzvišenog Allaha to mu se uzima kao propust".

KO SE PROBUDI U TOKU NOĆI

U Buharijinom "Sahīhu" se od Ubede ibn Samita prenosi da je Poslanik ﷺ rekao: "Ko se probudi noću i rekne:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ

وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

a onda rekne:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

ili učini neku drugu dovu, biće mu uslišana.

KADA SE PATI OD NESANICE

Od Zejd ibn Sabita se prenosi da je rekao: "Tužio sam se Božjem poslaniku na nesanicu, pa mi je rekao: "Reci:

اللَّهُمَّ غَارَتِ النُّجُومُ وَهَدَأَتِ الْعُيُونُ وَأَنْتَ حَيٌّ قَيُّومٌ لَا تَأْخُذُكَ

سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ أَهْدِئْ لَيْلِي وَأَنِمْ عَيْنِي

Kada sam to rekao, Allah je odstranio ono što me mučilo".

U jednoj slaboj (da'īf) predaji stoji: "Kada legneš reci:

اللَّهُمَّ رَبَّ

السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظَلَّتْ وَرَبَّ الْأَرَضِينَ وَمَا أَقَلَّتْ وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَّتْ كُنْ لِي جَارًا مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ كُلِّهِمْ جَمِيعًا أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ وَأَنْ يَبْغِيَ عَلَيَّ عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ .

ŠTA SE UČI KADA SE U SNU VIDI ONO ŠTO SE VOLI ILI ONO ŠTO NIJE DRAGO

U Buharijinom "Sahīhu" stoji: "Lijepi snovi su od Allaha, a ružni od šejtana. Ko u snu vidi nešto što mu se ne sviđa, neka

zatraži zaštitu kod Allaha od šejtana, pa mu neće škoditi". U drugom hadisu stoji da treba tri puta zatražiti zaštitu kod Allaha od šejtana i prevrnuti se na drugu stranu. U trećem hadisu stoji: "Ko vidi u snu nešto što mu nije po volji, neka otpuhne tri puta i neka rekne:

اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ وَسَيِّئَاتِ الأَحْلاَمِ

ŠTA SE UČI U NEVOLJI

« لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الأَرْضِ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ » .

« يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ »

« لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْكَرِيمُ الْعَظِيمُ سُبْحَانَكَ تَبَارَكَ اللهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللهُ اللهُ رَبِّي لاَ أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا » .

"Ko u nevolji prouči Ajetul-kursiju i završne ajete sure El-Bekare, Uzvišeni Allah će ga pomoći".
"Koji god musliman budio molio Allaha sljedećim riječima za nešto, biće mu udovoljeno:

لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

KADA SE PREPADNE NEČEGA

هُوَ اللهُ، اللهُ رَبِّي لاَ شَرِيكَ لَهُ

KADA JE ČOVJEK TUŽAN

« اللَّهُمَّ إِنِّي أَنَا عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أَمَتِكَ فِي قَبْضَتِكَ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ الْكَرِيمَ نُورَ صَدْرِي وَرَبِيعَ قَلْبِي وَجِلاَءَ حُزْنِي وَذَهَابَ هَمِّي » .

KADA JE U NEZGODNOJ SITUACIJI

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

Ovim riječima Allah odvraća belaje koje hoće.

AKO SPOPADNE ŠEJTAN

Tri puta reći:

أَعُوذُ بِاللهِ مِنْكَ

a onda reći:

أَلْعَنُكَ بِلَعْنَةِ اللهِ التَّامَّةِ

Učiti Euzu i ezan, jer Poslanik ﷺ veli: "Kada se prouči ezan, šejtan se udalji".

KADA NEŠTO NE POLAZI ZA RUKOM

« اللَّهُمَّ لاَ سَهْلَ إِلاَّ مَا جَعَلْتَهُ سَهْلاً وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلاً »

KADA SE IMA PROBLEMA SA STICANJEM SREDSTAVA ZA ŽIVOT

Izlazeći iz kuće učiti:

بِسْمِ اللهِ عَلَى نَفْسِي وَمَالِي وَدِينِي اللَّهُمَّ رَضِّنِي بِقَضَائِكَ وَبَارِكْ لِي فِيمَا قُدِّرَ لِي حَتَّى لَا أُحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ وَلَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ

ŠTA SE UČI ZA ODVRAĆANJE NEVOLJA

مَا شَاءَ اللهُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ ،

ŠTA SE UČI KADA SE NE MOŽE RIJEŠITI DUGA

اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ ،

ŠTA UČI ONAJ KOGA ŠEJTAN PROGANJA

أَعُوذُ بِاللهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ،

آمَنْتُ بِاللهِ وَرُسُلِهِ ،

آمَنَّا بِاللهِ وَبِرُسُلِهِ ،

ŠTA SE UČI ONOME KO POSENILI ILI KOGA NEŠTO UJEDE

Fâtiha, 4 prva ajeta iz sure El-Bekare, 163. i 164. ajet iste sure, Ajetul-kursijja, 3 posljednja ajeta sure El-Bekare, 1. ajet sure Alu 'Imrân, 18. ajet iste sure, 54. ajet sure El-A'râf, 115. ajet sure El-Mu'minûn, 3. ajet sure El-Džinn, 10. prvih ajeta sure Es-Sâffât, 3 posljednja ajeta sure El-Hašr, El-Ihlas i Mu'avvizetân.

ŠTA TREBA UČITI KO IMA BOLOVE ILI ŠTA MU TREBA DRUGI UČITI

Treba učiti sure El-Ihlas, El-Felek i En-Nas i potirati mu koliko je moguće više tijela. Takođe treba stavljati ruku na bolno mjesto i tri puta izgovarati Bismillahi.
Neko drugi će mu učiti:

اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَأْسَ اشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا ، . بِسْمِ اللهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنِ حَاسِدٍ اللهُ يَشْفِيكَ بِسْمِ اللهِ أَرْقِيكَ ، .

بسم الله الرحمن الرحيم ، أُعِيذُكَ بِاللهِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ مِنْ شَرِّ مَا تَجِدُ ، .

أَسْأَلُ اللهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيَكَ ،

KO IMA NEKAKVU POTREBU

Ko ima nekakvu potrebu kod Allaha ili kod ljudi, neka se lijepo abdesti, klanja dva rekata, poželi to od Allaha i donese salavat na Poslanika ﷺ, a zatim neka rekne:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ الْحَلِيمُ

الْكَرِيمُ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ لَا تَدَعْ لِي ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَّجْتَهُ وَلَا حَاجَةً هِيَ لَكَ رِضًا إِلَّا قَضَيْتَهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

Neka potom prouči i dovu koja se uči u nevolji:

رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِى ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِى ٱلْءَاخِرَةِ

حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

ŠTA TREBA UČITI PRILIKOM PORODA

Treba učiti Ajetul-kursijju, 54. ajet sure El-A'râf i Mu'avvizetan.

UČENJE EZANA NA UHO NOVOROĐENČETA

"Kome se rodi dijete, pa mu se prouči ezan na desno uho, a ikamet na lijevo neće mu naškoditi padavica".

ŠTA SE GOVORI KADA JE ČOVJEK U SRDŽBI

"E'uzu billâhissemî'il-'alîmi mineššejtânirradžîm."
Poslanik ﷺ veli: "Srdžba dolazi od šejtana, a šejtan je stvoren od vatre, a vatra se gasi vodom. Stoga, kada se neko od vas naljuti, neka se abdesti".

KADA ZVONI U UHU ILI KADA UTRNE NOGA

Treba se sjetiti Božjeg poslanika ﷺ i donijeti na njega salavat i selam.

KO IMA "POGAN" JEZIK

Huzejfe veli: "Tužio sam se Poslaniku ﷺ da mi jezik svašta govori, pa mi je rekao: "Gdje ti je istigfâr? Ja činim istigfâr (tražim oprost od Allaha dž.š.) svaki dan po stotinu puta".

DOVA KOJU UPUĆUJEMO ZA ONOGA KO NAM UČINI DOBRO (HAJR DOVA)

« بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ »
« جَزَاكَ اللهُ خَيْرًا » .

OPOVRGAVANJE PRIGOVORA KOJI DOLAZE OD STRANE ONIH KOJI NIJEČU MOGUĆNOST LIJEČENJA KUR'ANOM

1 - ULAZAK DŽINNA U LJUDSKO TIJELO

Uzvišeni Allah u Kur'anu veli: "Oni koji se kamatom bave dići će se kao što će se dići onaj koga je dodirom šejtan izbezumio..." (El-Bekare, 275).
Ebu Dža'fer Ibn Džerîr u tumačenju ovog ajeta veli: "Šejtan davi čovjeka, pa ga obori (izazove padavicu). 'Dodir' znači ludilo".
El-Kurtubî veli: "Ovaj ajet je dokaz protiv onih koji niječu da padavica dolazi od šejtana i tvrde da šejtan ne kola kroz čovjeka i da ga ne može opsjesti".
Mufessiri mnogo govore o ovoj temi i zainteresovani se mogu obratiti na njihova djela.
Šejhul-islam Ibn Tejmije u djelu "Îdâhuddelâleti fî 'umûmirrisâleti lissekalejn" (Razjašnjavanje dokaza o tome da se poslanstvo odnosi i na ljude i na džinne), sadržanom u okviru zbirke fetvi, XIX, str. 9-65., nakon razmatranja problema veli: "Stoga skupina mu'tezila, poput Džubâ'ija i Ebu Bekra Er-Râzija i drugih, niječu mogućnost ulaska džinna u tijelo čovjeka, ali nisu zanijekali postojanje džinna, jer za prvo ne postoje dokazi u predajama, a za drugo postoje, mada griješe, jer se dokazi i za to nalaze u iskazima sljedbenika sunneta i džema'ata. Abdullah, sin Imama Ahmeda ibn Hanbela, veli: "Rekao sam ocu: "Neki tvrde da džini ne ulaze u ljudsko tijelo?" On je rekao: "Takvi lažu".
Imam Ibnul-Kajjim u djelu "Zâdul-me'âd", IV, str. 66-69, veli: "Postoje dvije vrste padavice: ona uzrokovana od strane

zlih duhova i ona o čijim uzrocima i liječenju govore liječnici. U postojanje prve vrste vjeruju njihovi predvodnici i pametni ljudi među njima i priznaju da se ona liječi tako što se tim zlim duhovima suprotstave oni dobri i obesnaže njihovo djelovanje. To veli Hipokrat u nekim svojim djelima. On spominje neke lijekove za ludilo i veli da oni liječe ono izazvano materijalnim uzročnicima, a ne koriste kod drugog."

II - LIJEČENJE KUR'ANOM

Uzvišeni Allah veli: "Mi objavljujemo u Kur'anu ono što je lijek i milost vjernicima" (El-Isrâ', 82).
Imam Ibnul-Kajjim veli: "Kur'an je potpuni lijek za sve srčane i tjelesne, dunjalučke i ahiretske bolesti, ali nije svakome dato da njime bude izliječen. Ukoliko bolesnik primijeni tretman njime na pravi način i privije ga na bolest iskreno i sa imanom, potpunim prihvatanjem i neopozivim uvjerenjem i ispunjavanjem uvjeta koje on postavlja, bolest se neće moći oduprijeti, a kako i bi kada je u pitanju govor Gospodara svjetova, govor Gospodara Zemlje i neba, koji bi, kada bi bio spušten na brdo isto srušio a kada bi bio spušten na zemlju iskidao bi je na komade? Nema te srčane ili tjelesne bolesti a da u Kur'anu nema ukazivanja na njene uzroke i način zaštite onima kojima je Allah darovao razumijevanje Njegove Knjige... Koga Kur'an ne izliječi, nema mu lijeka, koga on ne zaštiti, Allah ga zaštititi neće"[21].
Da bi liječenje i zaštita Kur'anom bili djelotvorni, bolesnik ga mora prihvatiti, iskreno se predati Allahu i biti potpuno ubjeđen da je izliječenje isključivo u Allahovoj ruci i

[21] Zâdul-me'âd, III, str. 123.

Njegovom htijenju. Onaj ko liječi mora biti ubjeđen da su ajeti i zaštite samo sredstvo i sevep koji vodi ostvarenju izliječenja uz Allahovu pomoć, što je cilj.
Ibnul-Kajjim veli: "Zikr, ajeti i dove kojima se liječi sami su po sebi ljekoviti, ali je potrebno da naiđu na lokalnu reakciju i snažan uticaj onoga ko liječi. Ukoliko izostane ljekoviti učinak, to je zbog slabog uticaja onoga ko liječi ili slabog prijema od strane liječenoga ili zbog toga što lijek nije u skladu sa naravi pacijenta"[22].
Ibnul-Kajjim takođe veli: "Proveo sam u Meki neko vrijeme bolujući a ne nalazeći liječnika niti lijeka. Liječio sam se Fatihom i osjećao čudesan učinak. To sam kazivao onima koji su imali bolove, pa su mnogi od njih brzo ozdravljali. Poslije sam to primijenjivao kod mnogih bolova i imao krajnju korist. Liječenje Allahovom Knjigom je potpuno dostatno, jer je ona svjetlost i lijek za ono što je u grudima..."
Ibnul-Kajjim veli: "Znaj da božanski lijekovi koriste kod bolesti koja zadesi a i sprečavaju da do nje dođe... Ako do nje i dođe, neće škoditi, makar i neprijatna bila. Prirodni lijekovi koriste nakon što do bolesti dođe. Stoga se rukje i zaštite koriste za čuvanje zdravlja i za otklanjanje bolesti"[23].

DA LI JE POSLANIK ﷺ LIJEČIO BOLESNA STANJA IZAZVANA OD STRANE ŠEJTANA I KAKO?

Odgovor glasi: jeste, i to prvo Kur'anom.
Došao neki beduin Poslaniku ﷺ i rekao: "Allahov poslaniče, imam brata koji je bolestan".

[22] El-Dževâbuššâfî limen seele aniddevâiššâfî, 15-16.
[23] Zâdul-me'âd, III, str. 123.

- Šta mu je?
- Ludilo.
- Dovedi mi ga.

Kada ga je doveo, Poslanik ga je stavio preda se i učio mu Fatihu, četiri ajeta sprva sure El-Bekare, 163. i 164. ajet iste sure, Ajetul-kursijju, tri posljednja ajeta iste sure, 18. ajet sure Alu 'Imrân, 54. ajet sure El-A'râf, posljednji ajet iz sure El-Mu'minûn, 3. ajet sure El-Džinn, deset prvih ajeta iz sure Es-Sâffât, tri (posljednja) ajeta iz sure El-Hašr, El-Ihlas i Mu'avvizetân, nakon čega je čovjek ustao kao da mu ništa nije bilo.

El-Hejsemī veli: Prenosi ga Abdullah ibn Ahmed , koji je ocjenjen kao slab (da'īf), ali ga Ibn Hibban verificira, dok ostali prenosioci ispunjavaju uslove za sahīh.[24]

Poslanik ﷺ je dovom liječio i druge slučajeve. Od Ibn 'Abbâsa se prenosi da je neka žena došla Poslaniku ﷺ sa djetetom za koje je rekla da je ludo i da ga to hvata kod jela, pa upropasti hranu. Božji poslanik ga je potro po prsima i učinio dovu, nakon čega je ovaj povratio, izbacivši nešto poput crnog paščeta, i prohodao. Prenose ga Ahmed i Ed-Dārimi (1/12).

U lancu ovog hadisa je Ferkad Es-Sebehī, kojeg verificira Ibn Me'īn i El-'Idžli, a slabim smatraju drugi[25], dok Hafiz za njega veli: Iskren i pobožan, mada olahko govori i mnogo griješi (Takrībuttehzīb 2/118).

Od 'Atâ' ibn Rebâha se prenosi da mu je Ibn 'Abbâs rekao: "Hoćeš li da ti pokažem jednu džennetlijku? To je ova crnkinja. Došla je Poslaniku ﷺ i rekla: "Imam padavicu, pa

[24] Medžme'uzzevâid, 5/115.
[25] Medžme'uzzevâid, 9/2.

se u takvom stanju razgolitim, moli Allaha za me". On joj je rekao: "Ako hoćeš strpi se, imaćeš džennet, a ako hoćeš moliću Allaha da te izliječi". Ona je rekla: "Strpiću se. Samo zamoli Allaha da se ne razgolićujem", pa je on za nju učinio dovu". Muttefekun 'alejh.[26]

POSLANIK ﷺ JE LUDILO LIJEČIO UDARCIMA

Ummu Ebban prenosi da je njen djed Ez-Zari' došao Poslaniku ﷺ sa svojim ludim sinom ili sestrićem. Djed je rekao: "Kad smo došli Poslaniku ﷺ rekao sam: "Božji poslaniče, sa mnom je moj sin – ili sestrić – koji je lud. Dovešću ti ga da za njega zamoliš Allaha".

- Dovedi ga.

Otišao sam po njega, odvezao ga, skinuo mu odjeću u kojoj je putovao, obukao ga lijepo, uzeo za ruku i doveo Božjem poslaniku ﷺ.

- Primakni mi ga da mi bude okrenut leđima.

Uzeo ga je odozgo za odjeću i stao udarati po leđima, govoreći: "Izlazi, Allahov neprijatelju! Izlazi, Allahov neprijatelju!" On poče gledati pogledom zdrave osobe. Potom ga Božji poslanik ﷺ posadi preda se, učini mu dovu i potra ga po licu, nakon čega u izaslanstvu nije bilo boljega od njeg".

El-Hejsemī veli: Prenosi ga Et-Taberânī. Hafiz za Ummu Ebban veli: Prihvatljiva; od nje je prenio i Buharija u svome "Sahīhu".

Od Osman ibn Ebil-'Asa se prenosi da je rekao: "Nakon što me Božji poslanik ﷺ poslao poslom u Taif, počelo mi se

[26] Buharija, 6/114; Muslim 16/131 u Nevevijevom komentaru.

dešavati da u namazu ne znam šta klanjam. Kada sam to vidio, otišao sam Božjem poslaniku ﷺ, pa mi je rekao:

- Ibn Ebil-'As?
- Jesam, Božji poslaniče.
- Šta te dovelo?
- Božji poslaniče, nešto mi se pojavljuje u namazu, pa ne znam šta klanjam.
- To je šejtan. Primakni se.

Primakao sam se i sjeo na koljena, a on me rukom udario u prsa, huknuo mi u usta i triput rekao: "Izlazi, Allahov neprijatelju!" Potom je rekao: "Idi na posao". Mislim da mi se to poslije nije pojavilo." Prenosi ga Ibn Madže (2/1175), a u "Zevâidu" stoji: Sened je sahîh, a prenosioci pouzdani.

PRAKSA ASHABA U LIJEČENJU KUR'ANOM

Prenosi se od Haridže ibn Es-Salta, a on od svoga amidže da je došao Poslaniku ﷺ i primio islam, a zatim krenuo nazad, naišavši na neke ljude među kojima je bio neki ludak vezan željeznim lancima. Njegovi su rekli: "Pričano nam je da je vaš drug donio dobro. Imate li šta čime bi ga izliječili?" Ja sam mu učio Fatihu, on je ozdravio, a oni su mi dali stotinu ovaca. Otišao sam Božjem poslaniku ﷺ i izvijestio ga, a on je rekao: "Jesi li govorio šta drugo?"

- Nisam.
- Uzmi ih. Ima onih koji zarađuju na laži, ti si zaradio na istinitoj rukji.

U drugoj predaji stoji da ga je liječio Fatihom tri dana ujutro i uveče. Završivši učenje, puhao je na njega. Prenosi Ebu Davud, a Imam En-Nevevî u djelu "El-Ezkar" ocjenjuje hadis kao sahîh.

Ibn Mes'ud je ludoga liječio učenjem Kur'ana i Poslanik ﷺ mu je to potvrdio. Ebu Ja'lâ prenosi od Haneša Es-Saffânija, a ovaj od Ibn Mes'uda da je u uho oboljelog učio, pa je došao sebi. Božji poslanik ﷺ je rekao: "Šta si mu učio na uho?"

- Učio sam mu أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا do kraja sure (115-118. ajet iz sure El-Mu'minûn). Na to je Božji poslanik ﷺ rekao: "Da je to neko kome se da (kome Allah pomogne) proučio brdu, ono bi nestalo!"

El-Hejsemî veli: U senedu je Ibn Lehi'a, koji je slab, hadis mu je hasen, a ostali prenosioci zadovoljavaju uvjete za sahîh (Medžme'uzzevâid 5/15).

O ovome govori i hadis Ebu Se'ida El-Hudrija koji smo naveli kada je bilo riječi o dozvoljenosti uzimanja nagrade za rukju.

POTVRDA DJELOTVORNOSTI KUR'ANSKIH AJETA U LIJEČENJU NA OSNOVU LABORATORIJSKIH I KOMPJUTERSKIH ISPITIVANJA U INSTITUTU ZA ISLAMSKU MEDICINU U AMERICI[27]

Ova ispitivanja su odgovorila na važna pitanja poput: Da li kur'anski ajeti posjeduju ljekovitu moć? Da li je njihovo djelovanje organsko ili psihičko? Ili oboje?

Istraživač doktor Ahmed El-Kâdî, rukovodilac Informatičkog centra pri Institutu za islamsku medicinu u Panama Sitiju, veli: "Prva faza istraživanja potvrdila je da Kur'an ima

[27] U aprilu 1986. godine list "Menârul-islam", koji izdaje Ministarstvo islamskih poslova i vakufa u Ujedinjenim arapskim emiratima, objavio je ovo u članku pod naslovom: "Najnovija naučna ispitivanja potvrđuju djelotvornost kur'anskih riječi u liječenju nervnih bolesti", autora profesora Ebu Islama Ahmeda Abdullaha.

umirujući efekat u 97% slučajeva u vidu fizioloških promjena, gdje je primjetno smanjenje nervne zategnutosti. Precizno posmatranje pomoću kompjutera donijelo je rezultate koji mogu biti pokazatelji konkretnih promjena od kojih treba poći u daljim istraživanjima. Snimljena mjerenja su utvrdila pozitivne efekte u iznosu od 65%."

ODNOS LJUDSKE MISLI PREMA RUKJAMA I RAZLIČITIM ZAŠTITAMA

Na britanskom radiju je 1979. godine održana rasprava o ovoj temi, u kojoj su učestvovali psiholozi, psihijatri, sociolozi i oni koji pate od ovih bolesti. Došlo se do sljedećeg:

- Nije moguće primijeniti manjkava i ograničena osjetilna i naučna mjerila na činjenice iz sfere božanskoga.
- Načini zaštite od ovih bolesti su tačka gdje se susreću medicina, psihologija, vjera i metafizika.

Materijalna dimenzija i osjetilna mjerila nisu jedini. Duševne bolesti su samo naziv za simptome i manifestacije. Zašto ne priznati da ne znamo šta se stvarno dešava u čovjekovom umu i psihi?

LIJEČENJE KUR'ANOM
(recenzija knjige)

U novije vrijeme primjetno je da se broj bolesti povećava, bilo da se radi o novim bolestima ili da medicina imenuje već postojeće i čini ih poznatima. Time se povećava i potreba za njihovim liječenjem, a lijeka često nema ili ne djeluje u skladu sa očekivanjima. Zbog toga se pribjegava i različitim vidovima alternativne medicine. Jedan od njih je i liječenje svetim tekstovima određenih religija.

Knjiga koja je pred nama je svojevrstan vodič onima koji se liječe ili koje neko drugi liječi Kur'anom i Poslanikovom tradicijom. Za razliku od izvjesnog broja izvornih ili prevedenih djela koja su se pojavila kod nas u posljednje vrijeme, ova knjiga ne vrvi od egzotičnih receptura, magičnih formulacija i čarobnih šifri, već problematici pristupa utemeljeno i u velikoj mjeri uvjerljivo i razumu prihvatljivo.

Autor, inače, raspolaže velikim praktičnim iskustvom u tom domenu, tako da je i to dodatni momenat koji knjizi daje vrijednost.

Zbog svega toga knjigu toplo preporučujemo za objavljivanje.

Fikret Pašanović
prof. islamskih nauka

SADRŽAJ